

Priopćenje Stalnoga vijeća HBK o nedjelji – Danu Gospodnjem

Hrvatski biskupi pozivaju sve ljude dobre volje da se pridruže plemenitoj građanskoj, ljudskoj i kršćanskoj akciji solidarnosti za nedjelju koja je posljednjih godina poprimila i europske dimenzije pod nazivom „Europskog saveza za nedjelju“

Susret nadbiskupa Puljića s metropolitom SPC Porfirijem

Predsjednik HBK i metropolit SPC složili su se da je važan dijalog, suradnja i iskreni pristup i zalaganje za zajedničke evanđeoske vrijednosti koje dijele i Katolička i Pravoslavna Crkva

Izjava predsjednika Vijeća HBK za život i obitelj o odluci Ustavnog suda

Ako je pravo na život preduvjet svim drugim pravima, kako se onda druga prava izjednačuju s tim pravom?

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Geslo ovogodišnje akcije koja se organizira jedanaestu godinu u nizu, u tjednu između druge i treće korizmene nedjelje, je „Moliti, raditi, rasti zajedno“

Antićevo proslavljeno u Zagrebu

Ovogodišnja proslava bila je i u znaku stote obljetnice svećeničkog ređenja o. Antića

Domovinske vijesti

Komemorativna sjednica Senata u spomen na Tomislava Ivančića, profesora i izabranoga rektora Sveučilišta u Zagrebu

Uspostavljen Zbor savjetnika Vojne biskupije

Predsjednik Hrvatskoga sabora primio nuncija

17. pepelnica umjetnika

Započeo ciklus tribina „Korizma na Peščenici“ posvećen vjeri i politici

Pokop svećenika Varaždinske biskupije Martina Mezaka

Poništena lokacijska dozvola za crkvu na Trnjanskoj Savici

Zadar: Akademik Nikola Bašić na susretu „Večer u knjižari“

Predsjednica posjetila požeški Kaptol

Prvi susret animatora u znaku povijesti Crkve u Istri

Korizmeni susret katoličkih novinara

10. roditeljska škola Riječke nadbiskupije

U Đakovu otvorena Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela

U Zagrebu otvoren 6. pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike

Crkva u Hrvata

Otvoren Centar „Bl. Ivan Merz“ na Filipinima

Biskup Komarica primio austrijskog veleposlanika u BiH

London: Sastanak povjerenstva Hrvatske katoličke misije

Korizmena duhovna obnova u HKZ-u Bietigheim-Bissingen

Susret pape u miru Benedikta XVI. i kardinala Bozanića u Vatikanu

Inozemne vijesti

Susret pape Franje i rimskih župnika

Prilog dokumenti

Korizma – hod nade

Isusove kušnje u pustinji

Domovinske vijesti

Šibenik: Konstituirajuća sjednica organizacijskog i izvršnog odbora za proslavu kanonizacije sv. Nikole Tavelića

Pred Šibenskom biskupijom, Crkvom u Hrvata i hrvatskom javnosti tri su godine pripreve za proslavu 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića

Šibenik, 27.2.2017. (IKA) - Pedeset godina od kanonizacije prvog hrvatskog sveca svetog Nikole Tavelića obilježiti će se 2020. Tim povodom u ponedjeljak 27. veljače u svečevom nacionalnom svetištu, šibenskom Samostanu sv. Frane održana je konstituirajuća sjednica organizacijskog i izvršnog odbora proslave. Na tiskovnoj konferenciji koja je održana nakon konstituirajuće sjednice, medijima je predstavljen jubilej. Pred Šibenskom biskupijom, Crkvom u Hrvata i hrvatskom javnosti tri su godine pripreve za proslavu 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića, kazao je rektor Nacionalnog svetišta svetog Nikole Tavelića fra Ivan Bradarić. Dogovorili smo okvirmo, počevši sa ovom godinom organiziranje nekoliko manifestacija od znanstvenog simpozija i teoloških tribina, preko hodočašća do umjetničke kolonije slikara na svečevu temu. Razmišlja se i o podizanju spomenika sv. Nikoli Taveliću u Šibeniku, istaknuo je fra Ivan Bradarić. Ukazao je i na tri hodočašća koja bi se organizirala: Hodočašće u Svetu zemlju bilo bi u organizaciji Šibenske biskupije, hodočašće pod nazivom „Nikolinom Bosnom“ organizirale bi franjevačke zajednice, a razmišlja se i zahvalnom hodočašću u Rim koje bi bilo na samu obljetnicu 21. lipnja 2020. Uz ova hodočašća planirana su i hodočašća u svečevo nacionalno svetišće u Šibenik i to pojedinih biskupija, redovničkih zajednica i ostalih skupina vjernika, kazao je fra Ivan Bradarić.

Šibenski biskup Tomislav Rogić naglasio je da je odbor na prvoj sjednici tek prikupio i u naredno vrijeme konkretizirat će se ono što je od programa ostvarivo. Obilježavanje bi htjeli prenijeti i na nacionalnu razinu stoga ćemo Hrvatskoj biskupskoj konferenciji predložiti da 2020. godinu cijelu proglasi godinom Nikole Tavelića, kazao je biskup Rogić. Provincijal franjevaca konventualaca fra Josip Blažević dodao je kako je Nikola Tavelić neopravdano zapostavljeni svetac te da se o njemu općenito vrlo malo zna, iako je upravo on prvi hrvatski kanonizirani svetac. Stoga je predstojeća proslava izazov i nudi mogućnost da se kao nacija predstavimo svijetu s ovim svecem koji ima puno toga za reći suvremenom čovjeku.

Predsjednik Organizacijskog odbora je biskup Rogić. U odboru su šibenski gradonačelnik Željko Burić, fra Ivan Bradarić, fra Josip Blažević, fra Joško Kodžoman, provincijal Provincije Presvetog Otkupitelja; s. Nevenka Grgat, franjevka od Bezgrešne, fra Ljudevit Maračić, fra Augustin Kordić, vikar samostana sv. Frane, don Krešimir Mateša, katedralni župnik, fra Žarko Relota, gvardijan samostana sv. Frane Split, saborski zastupnik Hrvoje Zekanović, Ivo Kronja, voditelj Tiskovnog ureda Šibenske biskupije, Milica Bilušić, pročelnica upravnog odjela za proračun i financije Šibensko-kninske županije. U Izvršnom odboru su: mons Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije, fra Ivan Bradarić, fra Tomislav Glavnik, tajnik provincije OFMConv, fra Filip Milanović Trapo, župnik župe Gospe vanka grada, saborski zastupnik Hrvoje Zekanović, Ivo Kronja, te Mladena Baran Jakelić, pročelnica Ureda gradonačelnika Grada Šibenika.

Komemorativna sjednica Senata u spomen na Tomislava Ivančića, profesora i izabranoga rektora Sveučilišta u Zagrebu

Zagreb, 27.2.2017. (IKA) - Svečana komemorativna sjednica Senata Sveučilišta u Zagrebu u spomen na Tomislava Ivančića, profesora emeritusa Katoličkoga bogoslovnog fakulteta i izabranoga rektora Sveučilišta u Zagrebu, održana je u ponedjeljak 27. veljače u auli Rektorata.

Uz rektora Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Damira Borasa, o životu i radu profesora Tomislava Ivančića govorio je ministar znanosti i obrazovanja prof. dr. Pavo Barišić, bivši rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Branko Jeren i v.d. dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Tonči Matulić.

U toj prigodi okupljenima se obratio i izaslanik zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško koji je iznio tri spomena na profesora Ivančića: spomen s osobnim poveznicama, spomen s društvenim usporednicama i spomen s akademskim podudarnostima. Svećenika Tomislava Ivančića pamtim od svojih gimnazijskih dana. Još dok nisam ništa znao o njemu, kao sjemeništarač, početkom osamdesetih godina protekloga stoljeća, sjećam ga se iz zagrebačke katedrale, upravo po nekoj poticajnoj riječi i usputnom pogledu koji je postao suputništvom. Nisam znao da je zaređen za svećenika dva mjeseca nakon moga rođenja i da je postao kanonikom u mojim sjemenišnim godinama (1983.). Ipak, njegovo mi je ime ostalo prisutno, poznato, primjerno. Kasnije sam ga kao student susretao na fakultetskim hodnicima, pozdravljao s dubokim poštovanjem; pročitao sam poneki njegov zapis, razmišljanje i studiju. Nije mi predavao niti jedan predmet, jer sam nakon druge godine otišao na studij u Rim, a njegovi su predmeti bili u kasnijim godinama. No, poveznica je živjela čudesno u činjenici da sam kao i on bio student Papinskoga sveučilišta Gregoriana i pitomac istoga zavoda Germanicum et Hungaricum u kojemu je i on boravio te nas rado susretao kao 'stariji brat', kao frater maior. Udaljen od Zagreba, iščitavao sam i njegova djela, primijetivši razvidan trag koji je ostavio izvan Hrvatske. Vrativši se sa studija, postao sam asistentom, a kasnije i kolegom profesorom na Katoličkome bogoslovnom fakultetu. Rado se spominjem te suradnje, osobito iz godina njegove dekanske službe. Zajedništvo je postajalo dublje po raznim obvezama u Nadbiskupiji sve do nedavno, do posljednjih projekata vezanih uz Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije, pri čemu smo blisko surađivali u izradi Radnoga dokumenta Sinode. Osim toga, bili smo subraća kao kanonici Prvostolnoga kaptola zagrebačkoga, a posljednje smo godine bili i neposredni susjedi na Kaptolu, gdje je živio u kući u kojoj je nekada, među ostalima, boravio i Franjo Rački, iznio je biskup Šaško osobne poveznice s dr. Ivančićem.

Iznoseći društvene usporednice, biskup Šaško spomenuo je da se profesor Ivančić brinuo za fakultetsku specijalizaciju: Islamska religija i njezin odnos prema kršćanstvu, a među njemu životno posebno dragim temama nalazilo se i traganje za liječenjem čovjeka koje je kretalo od evangelizacije do duhovne terapije. I tu je impresivna lepeza područja i tema zanimljivih ne samo za hrvatsko nego i međunarodno ozračje, rekao je biskup Šaško, istaknuvši da bi bilo vrijedno ponovno razmotriti te društvene usporednice, misleći na središnje teme kojima se bavio i na ono što na ovome prijelazu epoha opterećuje Hrvatsku, Europu i svijet, „pri

čemu se vidi poljuljanost uporišta, ponajviše zbog odmicanja od Izvorišta". Biskup Šaško istaknuo je da je profesor Ivančić bio čovjek spajanja, ne razgradnje, tankočutnosti, a ne nasilja; otvoren razgovoru i kada se našao među suprotstavljenim ideologijama.

Komemorativnoj sjednici nazočili su dekani i prodekani sastavnica Sveučilišta u Zagrebu, članovi Senata, akademici članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, profesori Katoličkoga bogoslovnog fakulteta te ostali visoki uzvanici.

Prof. dr. Tomislav Ivančić bio je redoviti profesor fundamentalne teologije na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na kojemu je i studirao filozofiju i teologiju. Nakon studija u Zagrebu pohađao je Papinsko sveučilište Gregoriana u Rimu, gdje je doktorirao 1971. Ubrzo postaje asistent na Katoličkome bogoslovnom fakultetu - na Katedri fundamentalne teologije. Godine 1976. izabran je za docenta, a od 1999. i za redovitoga profesora. Dužnost dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta obavljao je akademske godine 1998./1999. Za rektora Sveučilišta u Zagrebu bio je izabran 18. rujna 2001., ali je na tu dužnost dao ostavku (prihvaćena na Senatu 20. prosinca 2001.), ne stupivši na dužnost rektora. Godine 2010. Sveučilište u Zagrebu dodijelilo mu je počasno zvanje professor emeritus.

Uspostavljen Zbor savjetnika Vojne biskupije

Zagreb, 27.2.2017. (IKA) - Sukladno propisima Zakonika kanonskog prava i na temelju članka 31. Statuta Prezbiterijskog vijeća Vojnog ordinarijata u RH, biskup vojni ordinarij, između članova Prezbiterijskog vijeća koji su imenovani 14. studenoga 2016., uspostavio je Zbor savjetnika Vojne biskupije. Dekretima od 22. veljače mons. Jure Bogdan imenovao je šest savjetnika, to su: o. Jakov Mamić, OCD, generalni vikar, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u, fra Frano Musić, OFM, biskupski vikar za pastoral u MUP-u, don Vladislav Mandura, dekan Karlovačkoga vojnog dekanata, don Slavko Rajič i fra Žarko Relota, OFMconv., dekan Splitskoga policijskog dekanata. Prva sjednica Zbora savjetnika održana je u sjedištu Vojnog ordinarijata 27. veljače. Nakon što im je uručio dekrete imenovanja mons. Bogdan upoznao je prisutne o ulozi Zbora savjetnika kako to predviđaju crkveni propisi (CIC) i Statut Prezbiterijskog vijeća. U nastavku sjednice razmatrani su pastoralni programi i druga pitanja u Vojnoj biskupiji u Hrvatskoj. O. Mamić u ime svih čestitao je mons. Bogdanu godišnjicu biskupskog ređenja.

Dani o. Ante Gabrića u Metkoviću

Metković, 27.2.2017. (IKA) – Dramsko-scenskim recitalom Gorana Matica „Naš Ante Neretvanski" u izvedbi učenika i učitelja OŠ Stjepana Radića, OŠ don Mihovila Pavlinovića, Gimnazije i Srednje škole Metković, župe sv. Ilije i sv. Nikole biskupa 27. veljače u GKS-u u Metkoviću završeni su Dani oca Ante Gabrića koji su se pod pokroviteljstvom Grada održavali od 20. veljače. Nakon predstave brojni Metkovići ostali su u druženju uz prigodni domjenak uz neretvanska i indijska jela te su dobrovoljnim prilogom pridonijeli humanitarnoj akciji obnovi škole u Indiji „Sve je slađe kad se dijeli, kad se daje" (o. Ante Gabrić).

Tijekom održavanja manifestacije u župi sv. Nikole biskupa, čiji Pastoralni centar nosi naslov o. Gabrića, uobičajeno klanjanje četvrtkom bilo je posvećeno za sve misionare, a sve nedjeljne mise ocu Gabriću; nakon misa mogao se uzeti neretvanski rižot, čime se župa uključila u humanitarnu akciju. Na okruglom stolu održanom 25. veljače u GKS-u, čiji su suorganizatori profesorice Ivana Čarapina i Vanja

Gabrić, gradonačelnica Metkovića Katarina Ujdur zahvalila je svima koji su pridonijeli manifestaciji, prigodom čega su sudionici, između ostalih don Davor Bilandžić, zaključili - da bi bilo dobro spomenutu manifestaciju ubuduće podignuti na još višu razinu. Zbog zdravstvenog stanja dr. Ivan Jurić nije mogao biti nazočan; njegov rad o promociji Knjige pisama - koja je bila u Zagrebu u vrijeme otvaranja kauze za proglašenje blaženim o. Gabrića, pročitala je prof. Ivana Čarapina. Ravnateljica OŠ Stjepana Radića Božena Nikoletić istaknula je da je iz zahvalnosti o. Gabriću, dužnost škole kao obrazovne institucije, informirati djecu i mlade kako bi naslijedili njegovu viziju života, a važnost ovakvih programa i aktivnosti postao bi kapital za budućnost Grada i stvorilo ozračje u kojem će metkovske škole „gorjeti za našeg Oca!" Između ostalih, prof. Martina Pačić govorila je o studiji Religija, filozofija i jezik u životu o. Gabrića koju je radila metkovska Gimnazija, gostovanju zborova IV. Gimnazije Marka Marulića iz Splita i Umjetničke škole Luka Sorkočević iz Dubrovnika, nizu učeničkih radova te suradnji s travničkom Gimnazijom gdje se školovao o. Gabrić. Na misnom slavju koje je u nedjelju 26. veljače predvodio fra Mario Jurišić u rodnoj župi o. Gabrića, a bio je župnik te župe kada je o. Gabrić nakon 31 godine izdaleke Bengalije posjetio Metković, istaknuo je kako već postoje uvjeti za proglašenje blaženim i svetim o. Gabrića. Tijekom manifestacije u program su bile uključene i Udruge - oca Ante Gabrića, Dobra i Prijatelj, te klapa učiteljica Žveljarin OŠ Stjepana Radića promocijom spota „Tamo gdje palme cvatu".

Korizmena akcija Zadarske nadbiskupije za kupnju aparata za zračenje

Zadar, 27.2.2017. (IKA) - Zadarska nadbiskupija svojom ovogodišnjom korizmenom akcijom pomaže potrebe oboljelih od zloćudnih bolesti, želeći konkretno podržati djelovanje Lige protiv raka i Onkološkog odsjeka Opće bolnice Zadar. Korizmena akcija ove godine namijenjena je za kupnju linearnog akceleratora. To je aparat za zračenje koji košta oko četiri milijuna eura, odnosno trideset milijuna kuna. "Nakon uspješno provedene Korizmene akcije 2016. g. koja je bila namijenjena za kupnju novog ultrazvuk-aparata na Neonatološkom odjelu Opće bolnice Zadar, želja nam je i ove godine potaknuti sve da se kroz korizmeno odricanje uključimo u još jednu akciju usmjerenu za dobrobit nas i oboljelih bližnjih u našoj sredini", potiče zadarski nadbiskup Želimir Puljić u pozivu upućenom svim župnim uredima u Zadarskoj nadbiskupiji, osnovnim i srednjim školama i vjeroučiteljima koji animiraju djecu na sudjelovanje u akciji te općinama i gradovima u Zadarskoj županiji. Naime, u Zadru ne postoji objedinjeno onkološko liječenje pacijenata. Postoji mogućnost za kemoterapiju, ne i za zračenje. Taj aparat je neophodan kako bi se liječenje onkoloških bolesnika Zadarske županije upotpunilo, da ne budu izloženi troškovima odlaska na zračenje u Split, Rijeku i Zagreb. Župnici u korizmi na različite načine, postavljanjem posebne kutije za to, milostinjom, animacijom i na druge načine prikupe sredstva kojima su proteklog više od desetljeća uspješno pomognute razne zdravstvene i socijalne potrebe u Zadarskoj nadbiskupiji. Pomogle su se i misije gdje djeluju hrvatske misionarke, Vukovar i Crkva u BiH. Svi koji žele sudjelovati, prilog mogu dostaviti u župni ured ili uplatiti na žiro-račun s naznakom: 'Za nabavu linearnog akceleratora na Onkološkom odjelu Opće bolnice Zadar'. Nadbiskupski ordinarijat Zadar HR5324070001100041082 Poziv na broj: HR02 00755877 – 536.

Svečanom skupštinom proslavljena desetogodišnjica rada „Veronikina rupca“

Osijek, 27.2.2017. (IKA) - Vrijeme u kojemu živimo svjedoči o sve većem broju starijih i nemoćnih građana u općoj populaciji. Broj osoba starijih od 65 godina stalno se povećava, a u društvu gdje je doprinos pojedinaca postao mjerilo uspješnosti, stariji postaju svojevrsni teret. Svjesni toga da samo zadovoljan i zbrinut pojedinac može pridonijeti općem boljitku u vlastitom okruženju, poželjeli smo nešto promijeniti, rekla je Marija Šešo, predsjednica Katoličke udruge za pomoć starijim i nemoćnim osobama "Veronikin rubac" u Osijeku, otvarajući 27. veljače svečanu i radnu desetu izvještajnu skupštinu Udruge. U sjedištu Udruge u Franjevačkom samostanu sv. Križa u Tvrđi goste i članstvo pozdravila je predsjednica te je "za bivše, sadašnje i buduće članove i sve korisnike" molitvu predvodio fra Zoltan Dukai, duhovnik Udruge, zaželjevši članstvu da ostane neumorno u činjenju dobra. "Veronikin rubac" tijekom 2016. godine za 134 korisnika odradio je 2470 volonterskih sati. "Znamo, a u to nas uvjeravaju svi koji se bave ovom problematikom, starost je faza života, nije bolest, ali pojedinci sa starenjem imaju sve veća ograničenja, posebice u fizičkim aktivnostima. Umirovljenička primanja jedva su za preživljavanje, a zbog nekih dvadesetak kuna brojne osobe odvojene su od društvene skrbi. U Osječko-baranjskoj županiji udio starijih od 65 godina u ukupnom stanovništvu (popisu iz 2011.) iznosi 17,2 posto što govori o izrazitom starenju stanovništva. Zbog njih Katolička udruga „Veronikin rubac“ postoji u Osijeku deset godina, od prosinca 2006. Trenutačno 67 članova brine za 134 starije i nemoćne osobe. Prošle godine napustilo nas je 12 naših štićenika. U sveukupnoj evidenciji upisano je 306 korisnika te iz broja o kojima sada skrbimo proizlazi da je registar preminulih sve deblji", rekla je Šešo u izvješću, napominjući kako u radu svi volonteri prolaze kroz stalnu edukaciju. "Svi problemi posebice oni vezani uz zbrinjavanje naših korisnika su brojni i o njima međusobno razgovaramo, pronalazimo rješenje kroz institucije sustava, a budući je on trom to premošćujemo brzim uključivanjem. Kada osoba u potrebi nazove Udrugu ili nas obavijesti putem susjeda, liječnika obiteljske medicine, socijalnog radnika ili patronažne sestre, pokušavamo riješiti problem. Ako zbog nekog razloga, a nažalost u pravilu je prepreka imovinski cenzus, nismo u mogućnosti riješiti problem kroz društveni sustav, tada uskaču volonteri „Veronikina rupca“. Svjesni smo da ne možemo otkloniti, ali možemo umanjiti samoću, beznade, bespomoćnost i pokušati osobi biti bližnji", pojasnila je predsjednica i utemeljiteljica „Veronikina rupca“. Najviše sati utrošeno je za: pomoć pri obavljanju osobne higijene korisnika (337), posjete i druženja, veliko spremanje, kuhanje i druženje s korisnikom, nabavu potrepština za kućanstvo i lijekova, šišanje, telefonsku podršku korisnicima (730 poziva), vožnje liječniku specijalistu i liječniku obiteljske medicine, naručivanje za bolničke pretrage, za razgovore i druženje u ustanovi, vožnje na svetu misu, za promjenu vode u aparatu za kisik, šetnje s korisnikom, za manje kućne popravke, plaćanje režija, pranje rublja, posjete groblju, ostvarivanje prava iz zdravstva i socijalne skrbi, za dežurstva u Udruzi...

Skupštinu su pjesmom otvorili mladi framaši iz Tvrđe, a radnom dijelu predsjedala je Katica Štark, uvodno ističući kako je "čovjek u potrebi cilj volonterskog djelovanja Udruge koje je potaknuto Evanđeljem". Šešo je prije izvješća o radu pozdravila skup, posebno goste: mons. dr. Vladimira Dugalića koji je volontere pozdravio u osobno i u ime đakovačko-osječkoga nadbiskupa Đure Hranića; Šteficu Čučak, predsjednicu Humanitarne udruge „Rijeka

ljubavi"; Ivku Kaurinović, ravnateljicu Centra za socijalnu skrb; Željku Panjaković, predstavnicu Osječko-baranjske županije; te fra Slavka Milića, gvardijana Franjevačkog samostana sv. Križa. Financijsko izvješće predočila je Vera Szilner, o planovima u 2017. govorila je Stana Koščak, članica Upravnog odbora, a Katica Đeri u ime Nadzornog odbora potvrdila je vrsnost rada. Szilner je pojasnila da u financijskom izvješću o prihodima Udruge u 2016. stoji 1708 kuna prihoda „Skupštine Županije“ te je riječ o naknadama za rad u županijskom Savjetu koje je Šešo, kao i svake godine, darivala za rad „Veronikina rupca“. Istaknuta je zahvala građanima za priloge (7900 kuna) koje su darovali: Nada Prlić (dugogodišnja najveća darivateljica), Iva Babić, Marija Slabak, Ivo Krušlin, Mato Vlainić, Ivan Milanović, Janja Divić, Ivanka Biljan, Damir Biljan i Vladimir Mikrut. Projekt udruge sa 6000 kuna pratila je Osječko-baranjska županija, a od članarine je skupljeno 3520 kuna, dok su rashodi iznosili 13.350 kuna. Skupština je zaključena uručenjem zahvala za podršku „Veronikinu rupcu“ tijekom 10 godina. „U domovima naših korisnika imamo 13 bolesničkih postelja, hodalice na kotače, prenosive zahode, toaletne stolice, invalidska kolica, obične hodalice i antidekubitalne madrace. Nabavili smo ih zahvaljujući sredstvima Županije i Grada. Jedni pomažu radom, drugi potporom, mnogi molitvom, a među njima je fra Petar Lubina iz Splita, urednik "Marije", koji je članstvu održao duhovnu obnovu na hodočašću prije dvije godine. Sada je svakomu članu poslao primjerke Vjerskog lista za Marijine štovatelje "Marija" za ožujak, a u njemu piše o 10 godina "Veronikina rupca" u Osijeku", rekla Marija Šešo te naposljetku preporučila tribine o socijalnom nauku Crkve "na kojima kroz dokumente možemo upoznati osnove socijalnog djelovanja Crkve kao institucije i laika koji nauk moraju primjenjivati u svakodnevnicu na korist pojedinaca i društva".

Pepelnica u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku

Šibenik, 1.3.2017. (IKA) - Šibenski biskup Tomislav Rogić na Čistu srijedu ili Pepelnicu 1. ožujka predvodio je misno slavlje u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku. Na misnom slavlju bili su djelatnici škole i tristotinjak učenika.

„Mi smo se okupili da ovim misnim slavljem uđemo u korizmu. Korizma je vrijeme u kojem se moli za oprostjenje i u kojem se drugom oprašta. Oprostjenje liječi srce koje upravo u korizmi moramo mijenjati. Za srce je najvažnije da traži oprostjenje i da ga zna dati“, poručio je učenicima biskup Rogić.

Istaknuo je i da se u korizmi moli pobožnost Puta križa. Ta pobožnost pokazuje nam koliko nas Isus voli i koliko se žrtvovao za nas. U korizmi je dobro odreći se nečega, ali još važnije je oprostiti. Ovih četrdeset dana koji su pred nama možete odlučiti da se nećete s nikim posvađati, da nećete ljutiti roditelje, da nećete propustiti napisati zadaću, poručio je biskup koji je učenike zapitao što je lakše četrdeset dana ne jesti bombone ili na primjer ne svađati se. Razmislite i vidite što je lakše. Kad prođe četrdeset dana vidjet ćete koliko ste uspjeli. U korizmi vježbamo volju, čistimo srce i uzdižemo molitvu Bogu. Na ovoj misi zamolit ćemo Isusa da se više volimo, da se više molimo, da budemo bolji i da jedni drugima lakše oprostimo, poručio je biskup Rogić.

Pepelnica u Poreču

Poreč, 1.3.2017. (IKA) - Misno slavlje na Pepelnicu, 1. ožujka, porečki i pulski biskup Dražen Kutleša predvodio je u porečkoj prvostolnici. U homiliji istaknuo je važnost težnje za nebeskom nagradom, a ne ovozemaljskom, bilo u materijalnom ili nekom drugom obliku. Tu nebesku nagradu postiže se napose na tri načina, što je ujedno i preporuka za duhovni hod kroz korizmu: milostinjom, molitvom i postom. Milostinja ne mora nužno biti materijalna, veoma su važna i duhovna djela milosrđa, istaknuo je biskup. No, ako se pomaže drugima zbog osobne promocije, ili jer to jednostavno spada u opis radnog mjesta, to nisu djela milosrđa, jedino je pravo djelo milosrđa ono koje se čini iz ljubavi prema bližnjemu, rekao je biskup. Molitva je valjana samo ako je iskrena, te izrečena u poniznosti i osami, a ne javna te kao takva sredstvo eksponiranja. Naglasio je da post, osim što djeluje fiziološki revitalizirajuće na organizam, napose u današnjem vremenu kada čovjek konzumira više nego što mu je potrebno, istodobno jača našu snagu volje kada je u pitanju odricanje od nečega što predstavlja zadovoljstvo, jača našu sposobnost kontroliranja tog prirodnog nagona. Isus nas poziva, kada postimo, da znamo misliti i na druge, post okrenut samo prema sebi nije pravi post, jer molitva i post bez djela milosrđa nemaju puno koristi.

Biskup je pozvao okupljene vjernike da obilježe korizmu djelima milosrđa prema svojim bližnjima, pozvao ih je na smisljeni post kojim ćemo ujedno učiniti nešto i za nekoga drugoga. Znajmo biti ponizni i pobožni ljudi i da ta naša pokora urodi time da možemo biti bolji ljudi, ne oni koji pokazuju čega su se odrekli, već da budemo oni koji u osami svoje sobe mole i poste u tajnosti, naglasio je mons. Kutleša. Usljedio je blagoslov pepela te obred pepeljenja.

Predsjednik Hrvatskoga sabora primio nuncija

Zagreb, 1.3.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov primio je 1. ožujka apostolskog nuncija u RH Alessandra D'Errica, izvijestila je Služba za medije Hrvatskoga sabora. Sugovornici su uvodno potvrdili odlične bilateralne odnose između Svete Stolice i Republike Hrvatske. Sveta Stolica gleda na Republiku Hrvatsku kao na točku oslonca, nalazimo se na istim polovima i u okviru međunarodne politike te želimo dati svoj doprinos ukupnom razvoju zemlje, kazao je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Alessandro D'Errico.

U nastavku se razgovaralo o ukupnoj političkoj situaciji u Bosni i Hercegovini na koju Sveta Stolica gleda s velikim interesom. Sveta Stolica i Republika Hrvatska trebaju zajedno djelovati u očuvanju položaja Hrvata u BiH, istaknuo je apostolski nuncij Alessandro D'Errico te izrazio zabrinutost kontinuiranim demografskim padom Hrvata u BiH. Kao najvažnija područja od zajedničkog interesa Svete Stolice i RH u BiH nuncij je izdvojio reformski proces, posebice važnost promjene izbornog zakona, podršku europskom putu BiH te poticanje konkretnih ekonomskih planova kojima bi se poticalo zapošljavanje mladih.

Predsjednik Petrov potvrdio je odgovornost RH za opstanak Hrvata u BiH. Mi smo partner koji želi pomoći, BiH predstavlja vanjskopolitički prioritet za RH, no međunarodna zajednica se također treba više uključiti u rješavanje problema u BiH, kazao je Petrov.

U nastavku su razmijenjena mišljenja i o postupku kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca, a nuncij D'Errico izvijestio je predsjednika Petrova o radu Mješovitog povjerenstva Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve, izvijestila je Služba za medije.

„Umjetnici okupljeni pod okriljem svetog Josipa“

Karlovac, 1.3.2017. (IKA) - Početak korizmenog vremena u Nacionalnom svetištu svetog Josipa obilježila je Pepelnica umjetnika 1. ožujka koja je drugu godinu u nizu održana u pastoralnom centru Svetišta, uz podršku Gradskog muzeja Karlovac, o temi „Domovina umjetnika“. Svoja promišljanja i misli okupljenim posjetiteljima iznosili su poznata hrvatska glumica Anja Šovagović Despot, glazbeni urednik HKR-a Slavko Nedić i mons. Antun Sente, ml., rektor Svetišta, a sam program moderirala je Antonija Škrtić, viša kustosica Gradskog muzeja.

Mons. Sente koristio se pismom svetog pape Ivana Pavla II. koje je upućeno umjetnicima kako bi pojasnio da je Bog istinski nadahnuće za umjetnika i da je Crkvi potrebno njihovo stvarateljsko umijeće kako bi približili ljudima ljepotu Božjeg stvaranja. „Umjetnici, ali i svećenici, pozvani su biti navjestitelji nečeg lijepog, u konačnici da dobro uvijek pobjeđuje“, poručio je mons. Sente. Objasnio je i zašto je odabrao navedenu temu za ovogodišnju Pepelnicu umjetnika. „Svakom umjetniku Bog daje inspiraciju za stvaranje, ali i zemlja koja ga je rodila, stoga umjetnik ne može pobjeći od ambijenta u kojem je odrastao. Zbog toga je umjetnik na neki način dužan i Bogu i domovini“, pojasnio je rektor Svetišta.

Slavko Nedić iznio je razmišljanje da umjetnost mora biti iznad domovine, da mora biti univerzalna, jer ni Bog nije samo Bog Hrvata ili nekog drugog naroda, već svih ljudi, pa tako i sama umjetnost. „Naravno umjetnik se ponosi svojom domovinom i svojim stvaranjem joj mora pridonositi“, zaključio je Nedić. Anja Šovagović Despot djelomično se složila sa Slavkom, istaknuvši da ako ustvrdimo da je Bog u čovjeku i da je umjetnost u čovjeku, tada je potrebno ustvrditi i da je domovina u čovjeku, pa samim time umjetnost ne može biti iznad domovine, te da je bolje reći da umjetnost nadilazi granice i dopire i izvan domovine. Rekla je da umjetnost, ako je prava, mora biti na korist zajednici u kojoj umjetnik stvara. Nakon izlaganja započela je rasprava u kojoj su posjetitelji aktivno sudjelovali te iznosili svoja razmišljanja i kritike.

Prije Pepelnice umjetnika u Nacionalnom svetištu ostvarena je sedma srijeda Velike pobožnosti svetom Josipu. Misu je predvodio mons. Sente, ml., a koncelebirali su protojerej stavrofor Željko Pajić, mons. Ferdinand Vražić, Czeslaw Bielen iz karlovačke župe BDM Snježne-Kamensko i vlč. Dragutin Goričanec, povjerenik za pastoral osoba s posebnim potrebama. Misu je animirao župni zbor „Sveti Josip“.

U propovijedi protojerej stavrofor Pajić pozvao je vjernike da se u ovoj korizmi ne usredotoče toliko na odricanja, već da se nastoje približiti Isusu kroz molitvu, da pronađu više vremena za Njega i razmišljaju „što je sve za nas učinio, te što mi možemo učiniti za Njega“. „Razmišljajmo koliko nas Isus voli, pružimo mu ruku i predajmo mu se da nas vodi i brine za nas“, poručio je propovjednik. Okupljenim umjetnicima poslao je poruku ohrabrenja: „I vi, dragi umjetnici, ponekad se nađete pred zidom kako dalje. Dolaze problemi. Svoje pouzdanje stavite u ruke sveopćeg umjetnika, Boga stvoritelja, koji vas je obdario raznim darovima i talentima. I kada vam jednog dana tijelo postane prah i pepeo ostat će vaša djela, ono što ste stvorili. Zato pružite ruku Isusu i On neka vas vodi po zagovoru svetog Josipa“. Na kraju mise svoju vjeru svjedočila je glumica Anja Šovagović Despot.

Pepelnica u sisačkoj katedrali

Sisak, 1.3.2017. (IKA) - „Crkva danas započinje svoju četrdeseticu ili korizmu, vrijeme pripreme za Uskrs. Uskrs nije samo dan u godini, to nije samo slavlje jednog dana, Uskrs je otajstvo života, Uskrs je naš život u koji je ugrađena i smrt te naše proživljavanje Kristova Vazma znači uranjanje ne samo u muku, smrt i uskrsnuće Kristovo, nego s njime i u otajstvo našeg života, u smisao smrti i patnje i učvršćenje nade u vječni život u Bogu. Korizma je zato blagoslovljeno vrijeme, vrijeme koje odiše pobožnošću i dobrim djelima na koja smo pozvani“, rekao je u homiliji sisački biskup Vlado Košić predvođeni na Čistu srijedu – Pepelnicu, 1. ožujka, misno slavlje s obredom pepeljanja u katedrali Uzvišenja Svetog Križa u Sisku. U koncelecijaciji bili su kancelar mons. Marko Cvitkušić, katedralni župnik preč. Marko Karača, supsidijar katedralne župe preč. Milan Begić i vlč. Dražen Mirčić. U nastavku homilije biskup je rekao kako je korizma vrijeme u kojem činimo pokoru i djela pobožnosti ne da bismo se Bogu svidjeli – jer je on nas zavolio još dok smo bili daleko od njega - nego da bismo posvjedočili našu zahvalnost i radost što smo spašeni. U tom smislu je korizma i radosno vrijeme, vrijeme mira duše, nutarnjeg čišćenja i kontemplacije velikih djela Božjih, rekao je biskup te dodao kako posipanje pepelom, prihvaćanje posta, davanje milostinje i okupljanje na molitvu mogu biti dobri poticaji da se izgrađuje upravo taj nutarnji odnos „da se mijenja naše srce, a ne samo haljine“.

Govoreći o pročitanoj Božjoj Riječi, biskup je podsjetio kako Gospodin Isus svojim učenicima, „a danas i nama svima, govori o tri djela pobožnosti: milostinji, molitvi i postu“. „Sve je to moguće činiti samo radi ljudske hvale. Zato Gospodin upozorava: 'Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima'. Što je to skrovitost, koju traži Gospodin? Grčki se to kaže 'en to kriptu', odnosno latinski 'in abscondito'. Što to znači? Zar Gospodin ne traži na drugom mjestu od svojih učenika da se tako ponašaju pred ljudima da oni 'vide njihova dobra djela te slave Oca koji je na nebesima?' Zar on ne uči svoje učenike da mole zajedno Očenaš, a ne po tajnim kutovima svatko za sebe? Zar on ne traži od svojih učenika da ga ne zanijeću pred ljudima, da budu hrabri i da svjedoče o njemu i njegovim riječima? Isus je govorio dapače da njegovi učenici trebaju biti kao 'grad na gori' koji se ne može sakriti, već je zato na gori da svima svijetli... No, ovdje Isus ne govori o tome niti želi da se njega zanijeću, da se bude 'kripto-kršćanin' ili da se ne svjedoči vlastita vjera pred ljudima. Ovdje Isus želi pročistiti nakane s kojima se vrše djela pobožnosti. To znači: i kad si u zajednici, kad nisi sam, kad s drugima i pred drugima moliš, ne čini to zato da te drugi vide i hvale! Kad dijeliš milostinju, kad pomažeš sirotinju, ne trubi o tome da to svi moraju znati, to čini zbog ljubavi prema Bogu i zbog želje da im pomogneš, a ne da se proslaviš i postaneš hvaljen kao dobročinitelj. I kad postiš, ne pokazuj svoju pokoru pred svima da te svi poštuju kao isposnika, da time dobiješ neke bodove u očima bližnjih, nego da pročistiš svoje srce i da se približiš Bogu i samome sebi. I kad to uspiješ, već to ti je dostatna nagrada“, zaključio je biskup. Nakon popričesne molitve okupljene je podsjetio kako ovaj dan kreće i proljetna akcija „40 dana za život“, pozvavši ih da daju podršku moliteljima ispred bolnica, ali i da sami mole za nerođene. Biskup je također pozvao sve da podrže i inicijativu HBK za ozakonjenje neradne nedjelje tako što ove korizme neće odlaziti u kupovinu nedjeljom. Misno slavlje animirao je Biskupijski zbor pod ravnanjem i uz orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice.

17. pepelnica umjetnika

„Suodnos umjetnosti i kulture?! Prijepori - nadovezivanja - perspektive...“

Zagreb, 1.3.2017. (IKA) - Pepelnica umjetnika, 17. po redu, s temom „Suodnos umjetnosti i kulture?! Prijepori - nadovezivanja - perspektive...“ održana je u Zagrebačkom kazalištu mladih u srijedu 1. ožujka.

Tribinu su organizirali Hrvatska dominikanska provincija i ZKM, a moderirao don Anton Šuljić. Polazeći od samoga naslova, Šuljić je rekao: „Pepelnica' je nešto eminentno kršćansko, eminentno vjerničko, a 'umjetnika' zbog toga jer je dijalog između vjere i kulture, vjere i umjetnosti tema ovih tribina“. Citirajući Paula Tillicha, njemačko-američkoga teologa i filozofa, dodao je kako je kultura oblik religije. Također je izrekao i citat iz enciklopedije o umjetnosti: „Umjetnost je ukupnost duhovne djelatnosti s pomoću sredstava kojima se izražava estetsko iskustvo, uključujući stvaranje, stvoreno djelo i njegov doživljaj“.

Nino Raspudić, filozof i talijanist, definirajući umjetnost rekao je da je „umjetnost nešto što se tiče ljudske, stvaralačke aktivnosti koja na kraju rezultira nekim estetskim proizvodom“. Podsjetio je kako je umjetnost prolazila različite faze. Tako se nekada promatrala na razini zanata, a kasnije je došlo do odvajanja onoga što se zove 'lijepa umjetnost'. U razvoju kronološki gledano lijepa umjetnost zadobila je vrhunsko mjesto unutar zajednice da bi se kasnije došlo do razdvajanja između visoke umjetnosti i onoga što se naziva zabavna umjetnost. Jaz postaje sve veći jer su umjetnici od romantizma naovamo stalno u potrazi za novim formama izražavanja i ta novost postaje vrijednost sama po sebi i dolazi do sve većeg udaljavanja prosječne umjetnosti od onoga što je prosječan ukus „potrošača“ umjetničkih djela. U 20. st. različite umjetnosti dolaze do granice komunikativnosti, rekao je Raspudić. Živimo u postmodernoj u kojoj je došlo do miješanja umjetnosti i u kojem je došlo do pluralizma. Teoretičari kažu da je kultura postala roba, a roba kultura. To znači da se sve može tržišno promatrati. Tako se npr. ne govori o estetskim kategorijama nekoga filma, već koliko je film zaradio od prikazivanja. No, nije to tako crno. Jer i ono što npr. odijevamo ne kupujemo kao puki komad tekstila, nego kao marku. Došlo je do čudnog prožimanja u potrošačkom društvu između te disperzirane postmoderne kulture potrošačkog društva, a svaki čovjek konzumira umjetnost i kulturu pa makar na toj potrošačkoj razini, naglasio je Raspudić.

Miroslav Škoro, glazbenik i kantautor, istaknuo je: „Živio sam u zemljama u kojima se lijepo odnose prema suvremenoj umjetnosti, jer su svjesni da umjetnost uzima od kulture kao i što se kultura hrani umjetnošću i biva mijenjana umjetnošću“. Posvjestio je mjesto umjetnika u Hrvatskoj, tj. kako žive, gdje je njihovo zakonsko uporište da bi mogli unovčiti svoje djelo i dostojno živjeti.

Branimir Pofuk, novinar i kolumnist, osvrnuo se na elitizam te naglasio kako glazba nije izuzetak. „Kroz glazbu neke stvari su možda još jasnije, jer ako ijedna umjetnost prednjači u svome elitizmu, onda je to ono što zovemo ozbiljnom ili klasičnom glazbom“. Podsjetio je kako se repertoar velikih ansambala koji izvode takvu glazbu 70-80% sastoji od djela koja su uz iznimke nastala prije 20. st. Prema njegovu mišljenju, „mora se naći novi izraz, i to je taj suodnos kulture kao baštine, onog što je došlo do nas i umjetnosti kao živo propitivanje“.

Na propitivanje Šuljića o traženju novog izraza, postojanja tzv. ružne, provokativne umjetnosti, Raspudić je podsjetio, kako estetiku ružnog imamo već u 17. st. Danas imamo paradoks, najprije je umjetnost bila na razini zanata, nešto što se naručivalo, kasnije se umjetnost oslobađa i postaje

sama sebi svrha. A onda umjetnost spada u samosvijesti. Ako danas promatramo umjetnost u Hrvatskoj, ona se najviše pokazuje kao „sluškinja“ emancipirajuće, prosvjetiteljske politike, ustvrdio je Raspudić.

Skoro se osvrnuo na percepciju umjetnosti kod nas te naglasio: „Nisu samo umjetnici ti koji diktiraju svojim radovima ono što se događa. Društvo je to koje prihvaćanjem ili neprihvatanjem također tvori platformu onoga što zovemo umjetnošću, sutra kulturom, preksutra tradicijom, a za ne znam koliko godina baštinom“. U tom je kontekstu važnim istaknuo građansko obrazovanje koje će svakome omogućiti temeljni susret i upoznavanje s umjetnošću. Dakle, ključ svega je obrazovanje, ali ne samo onih koji će svirati, slikati, nego i onih koji će to konzimirati, rekao je Škoro. Tijekom rasprave osvrnulo se i na troškove umjetnosti. U tom je kontekstu Pofuk istaknuo kako dolazio do razlikovanja popularne, zabavne kulture od visoke. „Radi se o potrebnom uloženom trudu da bi se školovao jedan glazbenik koji bi bio sposoban biti dio orkestra. Za to su potrebne godine, radi se o ogromnom trudu. Također i o trudu vrhunskih umjetnika koji su stvarali tako kompleksna djela“. Ustvrdio je da je svako bavljenje suvremenom umjetnošću istodobna kulturna djelatnost, jer ako to propustimo, neće se imati između čega birati. Na kraju tribine Šuljić je u duhu teme pročitao pjesmu akademika Jaške Fjamenga „Korizmena“.

Pepelnica u krčkoj katedrali

Krk, 1.3.2017. (IKA) - Krčki biskup Ivica Petanjak predvodio je u krčkoj katedrali euharistijsko slavlje na Pepelnicu. Najjače vrijeme u liturgijskoj godini, vrijeme korizme, započinjemo povratkom Gospodinu. Poziv je to koji nam je, svake godine, uvijek iznova, upućen. Taj povratak obilježavamo posipanjem pepelom, priznajući, pognute glave, da smo pogriješili i da se vraćamo Bogu, da smo samo prah i pepeo, da smo takvi i u svojim odlukama – čvrsti kao pepeo – i da nas i najslabiji vjetrić pretvara u nepostojanje. Svijest grešnosti drži nas u stanju poniznosti jer pred Bogom se ne možemo hvaliti svojom pravednošću, rekao je biskup. Povratak je javan i pokajnički, ali nije dovoljno samo se na izvana posuti pepelom po glavi, već to moraju pratiti i konkretna djela što Isus zove „činjenje pravednosti“. No ta djela moramo činiti u skrovitosti, a ne razmećući se njima. Zašto je to tako? Sve naše ponašanje, sve naše djelovanje, svaka naša molitva, post, milostinja mora biti u duhu učenika koji je usmjeren na svoga Oca na nebesima. Sam Bog je naš učitelj, naš uzor, naš primjer. A kako se ponaša Bog Otac pokazao nam je njegov Sin Isus Krist, vjerna slika Očeva, rekao biskup Petanjak. Isus nas poziva: „Kad moliš idi u svoju sobu i zatvori vrata za sobom“. „Tvoja soba“ je nutrina tvoga srca u kojem mora postojati jedan sveti prostor i jedno sveto mjesto u kojem se može dogoditi tvoj susret s Ocem. Nemoj moliti tako da svojim gestama i ponašanjem privlačiš pozornost drugih na sebe. Sam Isus kad je molio povlačio se u samoću i nitko od apostola nije bio uz njega. Bili su to njegovi intimni susreti s Ocem. Ono što su učenici vidjeli bili su tek plodovi Isusove molitve: njegovu preobrazbu. I post treba biti učinjen u skrovitosti. Milostinja, molitva i post putovi su čišćenja u ovom korizmenom hodu koji uspostavlja intimniji odnos s Bogom Ocem, s nama samima i s našim bližnjima. Zato Isus to zove „činjenje pravednosti“, drugim riječima uspostavljanju boljih odnosa s Bogom i ljudima. A to se postiže tako što sam ja sam najprije na svoj koži osjetio djelovanje Božjeg milosrđa i praštanja, pa ga potom i drugima darujem, istaknuo je krčki biskup.

Započeo ciklus tribina „Korizma na Peščenici“ posvećen vjeri i politici

Dr. Josipović i dr. Tanjić o Crkvi i sekularnoj državi
Zagreb, 1.3.2017. (IKA) - „Crkva i sekularna država“ – naziv je korizmene tribine održane na Pepelnicu, u srijedu 1. ožujka, kod otaca dominikanaca u prepunoj dvorani samostana i župe bl. Augustina Kažotića na Peščenici u Zagrebu. Riječ je o prvoj tribini iz ciklusa „Vjera i politika“, najstarije korizmene tribine u gradu Zagrebu koja se pod nazivom „Korizma na Peščenici“ tradicionalno održava svake srijede tijekom cijele korizme.

O temi Crkve i sekularne države govorili su bivši predsjednik Republike Hrvatske prof. dr. Ivo Josipović i rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić. Autor i moderator tribine dominikanac dr. Anto Gavrić uvodno je ispriopovijedao o bl. Kažotiću kao o preteči duha tolerancije i mirnodopskog suživota koji je favorizirao ekumenizam i dijalog. Podsjetio je i na poruke pape Franje vezane uz susret kao uspostavu dijaloga te na filozofa dijaloga dominikanca Tomu Vereša.

Dr. Josipović govorio je o tome da su svi vjernici državljani, ali da svi državljani nisu vjernici, da rasprava ljudi različitih svjetonazora gotovo uvijek dovede do konflikta, ali da su si građani u hrvatskom društvu puno bliži nego što se to najčešće misli. Podsjetio je da prema Ustavu RH svi građani imaju pravo na isповijedanje vjere, ali i na odvojenost Crkve od države, na četiri ugovora s Vatikanom koje je Hrvatska potpisala te na Zakon o pravnom položaju vjerskih zajednica. Okupljenima je govorio o tome da, iako je osobno agnostik, poštuje sve vjerske zajednice, da sa zanimanjem prati sve što se događa u vjerskim zajednicama i da mu se sviđa kako se Katolička Crkva opredijelila za sekularnu državu. Prisjetio se da je osobno dvaput susreo papu Benedikta XVI., tripot papu Franju, više puta i vođe drugih vjerskih zajednica, i da su svi na njega ostavili dubok dojam, posebice papa Franjo. Naglasio je da u svim političkim strankama u Hrvatskoj dominiraju vjernici, da nijedna politička stranka nije protiv vjere i da svi u hrvatskom društvu trebaju imati međusobno poštovanje jedni za druge.

Dr. Tanjić je, oslonivši se u izlaganju na prikaz razvoja kršćanstva kroz povijest, rekao da sekularne države ne bi bilo da nije bilo kršćanstva i Crkve. Podsjetio je da su kršćani odbijali priznati cara kao Boga, ali da su molili za svoje vladare. Govorio je o tome da je u današnjem vremenu sekularnost ugrožena s dvije strane, i s religijskog i s laičkog fundamentalizma, da ima onih koji ističu da se Crkva ne smije izravno miješati u politiku, kao i onih koji žele isključiti Crkvu iz svih javnih prostora. Ni jedno ni drugo nije dobro, naglasio je dr. Tanjić, rekavši da se vjera ne može shvaćati kao privatna stvar jer se živi u društvenoj dimenziji. Zaključio je da je pitanje Crkve i vjere u Hrvatskoj dobro riješeno na zakonodavnoj razini, ali da je sekularno u Hrvatskoj postalo društveno-kulturološko pitanje, a da se mnogi nesporazumi artikuliraju posebno kroz medije.

Usljedila su pitanja moderatora i rasprava u koju se pitanjima uključila i mnogobrojna publika. Između ostaloga se od dr. Josipovića moglo čuti da povijest ne može biti jednostrana, da svaka žrtva zaslužuje cvijet i da proučavanje povijesti za svrhu mora imati istinu. Istaknuo je da kao predsjednik republike nije imao ništa protiv isticanja križeva u javnim prostorima, ali da uporaba vjerskih simbola nekada i negdje, poput sudnice, nije primjerena. Dr. Tanjić elaborirao je da se tek konzervativnom revolucijom, koja se događa u posljednje vrijeme, hrvatsko društvo pluraliziralo jer da su donedavno hrvatsko javno mišljenje oblikovale jedino silnice proizašle iz socijalističkog miljea.

Konzervativni val učinio je dobrodošli „potres“ i pluralizaciju društvene scene, naglasio je dr. Tanjić i podsjetio dr. Josipovića da se isticanje vjerskih simbola u javnom prostoru ne tumači kao povreda laičnosti. U daljnjem raspravi dr. Josipović rekao da osobno nije glasovao za inicijativu o braku, ne zato što bi bio protiv braka jer da je i sam mnogo godina u njemu, već zato da bi se zaštitila prava manjina. Dr. Tanjić uzvratilo je da definicija braka ne dokida pravo manjina, da država manjinama treba regulirati prava, ali ne na način da su manjinske zajednice izjednačene s brakom i obitelji. „Nevjerojatno je koliko smo u Hrvatskoj prošli samo u posljednjih 70 godina, koje sve društvene i političke mijene koje su se reflektirale na ljudske živote. Dobro je da smo ostali normalni, zato, koliko god da znamo biti konfliktni, ne možemo se tretirati kao konfliktno, već kao jako tolerantno društvo“, zaključio je dr. Tanjić rekavši da je Crkva tome puno pridonijela. Na moderatorovo pitanje ima li u medijima previše Crkve i uređuju li biskupi program na HRT-u, kako se zna kritizirati u javnosti, dr. Josipović je rekao da slabo gleda televiziju, pohvalio je emisiju „Ekumena“, rekao da u informativnom programu nije izbalansiran prikaz vjerskoga života i da politika redovito stavlja HRT pod svoje. Dr. Tanjić istaknuo je da količinski religije nema previše, ali da treba prestano raditi na podizanju kvalitete programa i da nedostaje vjerskih sadržaja u informativnim programima HRT-a. Od publike se čulo da bi trebalo prekopati Jasenovac da se prestane licitirati s brojevima i prema potrebi Hrvatima dijeliti lekcije, govora je bilo i o problemima razdvajanja hrvatske i srpske djece u Vukovaru te uz rečenicu: Naša nas vjera drži na uzdi, o tome da je katolištvo bilo snaga koja je vjernike držala da se drže Božjih zapovijedi i ostanu na ispravnom putu i u najtežim vremenima, i u trenucima najtežih stradanja.

Natjecanje iz vjeronauka Đakovačko-osječke nadbiskupije

Đakovo, 2.3.2017. (IKA/TU) - Ekipa OŠ Ivana Filipovića iz Osijeka, pod vodstvom vjeroučiteljice Sanje Srnović i ekipa Gimnazije M. A. Reljkovića iz Vinkovaca, pod vodstvom vjeroučitelja Dominika Kalajdžića, pobjednici su Nadbiskupijskog natjecanja iz vjeronauka, održanoga 2. ožujka u Đakovu o temi „Misijsko djelovanje Crkve“. Deset ekipa osnovnih škola natjecalo se u prostorima Osnovne škole I. G. Kovačića, gdje je natjecanje vodila državna povjerenica za vjeronaučnu olimpijadu Đakovačko-osječke nadbiskupije, vjeroučiteljica Emilija Dodig, uz nazočnost Izidore Popović, koordinatorice za školski vjeronauk pri Nadbiskupijskom katehetskom uredu. Domaćin natjecanja za 10 ekipa srednjoškolaca i ove je godina bila Gimnazija A. G. Matoša u Đakovu, gdje su natjecanje vodili vjeroučitelji Ivana Hac i Dario Kustura. Ondje su pozdrav okupljenima uputili: predstojnica Nadbiskupijskog katehetskog ureda dr. Teuta Rezo, ravnatelj Gimnazije Zlatko Mrkić te đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Svečanost proglašenja pobjednika održana je u Dvorani biskupa Antuna Mandića Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice u Đakovu. Nadbiskup Hranić izrazio je zadovoljstvo temom natjecanja, rekavši kako kršćanin koji je doživio Božju dobrotu i ljubav ne može ostati miran, već ima potrebu drugima prenijeti i s njima podijeliti radost spasenja i oslobođenja. Svi sudionici dobili su simbolične darove - misijske narukvice i krunice.

Izjava predsjednika Vijeća HBK za život i obitelj o odluci Ustavnog suda

Ako je pravo na život preduvjet svim drugim pravima, kako se onda druga prava izjednačuju s tim pravom?

Dubrovnik, 2.3.2017. (IKA) - U izjavi za Hrvatski katolički radio o odluci Ustavnog suda RH o neprihvatanju prijedloga za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona o zdravstvenim mjerama za ostvarivanje prava na slobodno odlučivanje o rađanju djece s Ustavom Republike Hrvatske, predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj dubrovački biskup Mate Uzinić rekao je:

„Nakon što sam preslušao konferenciju za medije moj je dojam da je Ustavni sud dobio domaću zadaću koja je imala već unaprijed zacrtano rješenje, a onda se potrudio da ono što će napisati uskladi s tim rješenjem. Mislim da je ovo prije svega politička nego pravna odluka“.

Biskup se posebno osvrnuo na obrazloženje vezano uz prigovor o neusklađenosti s Ustavom iz 1990. gdje su u obrazloženju prisutne velike kontradikcije tako da je cijela konačna odluka vrlo upitna.

Tvrdeći da Ustav čini cjelinu i da se niti jedna odredba ne smije tumačiti bez povezanosti s drugima ističe se da je pravo na život preduvjet svim drugim pravima koja iz njega proističu, da bi se odmah nakon toga s tim pravom izjednačilo pravo na slobodu i pravo na privatnost, rekao je biskup i dodao: „Ako je pravo na život preduvjet svim drugim pravima, kako se onda druga prava izjednačuju s tim pravom?“

Nije jasno iz izjave ni to je li nerođeno biće ljudsko biće i odnosi li se na njega čl. 21. Prema jednom dijelu izjave odnosi se na njega, prema drugom dijelu se ne odnosi, dodao je. „Sve mi to govori u prilog mog prvotnog osjećaja da se radi o unaprijed pripremljenoj zadaći s konačnim rješenjem, a sve ostalo što je u priopćenju rečeno – počinjući od moralnog pitanja do iznošenja ustava drugih zemalja koji nemaju nikakve veze s hrvatskim Ustavom – samo je dokaz svemu tome“.

Na upit novinarku može li Katolička Crkva nešto učiniti ili se oslanja na djelovanje različitih udruga i inicijativa koje su za život, biskup Uzinić je odgovorio: „Mi nismo pozvani mijenjati zakone, mi smo pozvani davati određene smjernice i to nastojimo činiti. Naravno da podržavamo udruge koje se legitimno bore za zaštitu života od njegovog začeca do prirodne smrti“.

Istaknuo je i neke pozitivne stvari presude Ustavnog suda: „Mislim da je pozitivno što se dao rok za izradu novog zakona koji će biti usklađen s Ustavom, i tu postoji prilika da se stvari poboljšaju. Osobno pozdravljam završne poticaje da se uz novi zakon odrede i mjere koje Ustavni sud smatra svrhovitima: da se naprave edukativni i preventivni programi, da se odredi vrijeme razmišljanja prije konačne odluke osobe o prekidu trudnoće kako bi joj se ponudile informacije o mogućnostima brige za nju i dijete. Taj pokušaj Ustavnog suda koji želi iznivelirati ovu odluku koja je neprihvatljiva, pretvara ipak pobačaj u nešto što bi trebalo biti iznimno“.

Biskup je istaknuo kako je ovo njegov prvi dojam nakon rješenja Ustavnog suda te kako će oni koji se bolje razumiju u problematiku moći dati dublje odgovore.

Vjeronaučna olimpijada Šibenske biskupije

Prvo mjesto u kategoriji osnovnih škola osvojila ekipa OŠ Antuna Mihanovića Petropoljskog iz Drniša, u natjecanju srednjoškola pobijedila ekipa Srednje škole Lovre Montija iz Knina

Šibenik, 2.3.2017. (IKA) - Domaćin Biskupijskog/županijskog natjecanja iz vjeronauka, Vjeronaučne olimpijade za Šibensku biskupiju i ove je godine bila Katolička osnovna škola u Šibeniku. U četvrtak 2. ožujka okupila je učenice i učenike iz 11 osnovnih i 6 srednjih škola s područja biskupije te njihove mentore koji su se tijekom ove školske godine pripremali i usvajali znanja o Misijskoj djelatnosti Crkve te izborili plasman na školskim razinama natjecanja.

Natjecanje je počelo u kongresnoj dvorani Škole i svečanim uvodnim programom. Uz molitveni uvod učenika Tehničke škole i njihove mentorice Marine Galić molilo se za djecu svih kontinenata. Školski zbor domaćina je pod vodstvom Luide Cvitan himnom "Lijepa naša" uveo u svečanost trenutka, a pjesmom "Lijepa riječ" svima osvijestio koliko je malo potrebno za razumjeti bližnjega i uljepšati mu život. Ravnateljica Škole s. Mandica Starčević je kroz prezentaciju predstavila pismo jednog misionara u kojem je povukla paralele između života učenika u misijama i kod nas u Hrvatskoj. Potaknula je natjecatelje na zahvalnost prema onome što imaju i što im je darovano te im poželjela da budu misionari u sredinama u kojima žive. Učenike 3.b pripremile su učiteljice Bjanka Klarendić i Višnja Štropin za poticajni igrokaz "Misionar među prijateljima". Izvođači su na životnom primjeru pokazali kako se može biti misionar u svakodnevici. Pjesmu "Tamo gdje palme cvatu" izveli su učenici 4.a razreda. U svom pozdravu predstojnica Katehetskog ureda Šibenske biskupije s. Jakica Vuco zahvalila je natjecateljima i mentorima na uloženoj trudi u usvajanju sadržaja iz vjeronaučne građe za ovogodišnje natjecanje. Šibenski biskup Tomislav Rogić osvrnuo se na važnost misija i širenja Radosne vijesti u svakodnevnom okruženju te je službeno otvorio natjecanje.

Nakon pisanog dijela natjecanja svi su sudionici imali susret s dvojicom misionara iz Šibenske biskupije: fra Stojanom Damjanovićem – dugogodišnjim misionarom u Africi i s o. Paulom Karim, CSSp – misionarom, članom Misijske Družbe Duha Svetoga – Spiritanaca trenutno na službi u župama Zablac i Mandalina.

Nakon sva tri kruga natjecanja proglašeni su pobjednici: prvo mjesto u kategoriji osnovnih škola osvojila je ekipa OŠ Antuna Mihanovića Petropoljskog iz Drniša: Ivan Elez, Iva Čupić, Petra Marin i Petra Šaran pod vodstvom mentorice s. Klare Pavlović, drugo OŠ Vrpolje iz Vrpolja: Iva Burazer, Dina Plenča, Andrija Vučak i Tonka Landeka pod vodstvom mentorice Rosande Vukičević i treće OŠ Petra Krešimira IV. iz Šibenika: Sara Rak, Katarina Rak, Ivona Kuvač i Ana Đerek pod vodstvom mentorice Vinke Lovrić Caparin.

U kategoriji srednjih škola prvo mjesto ponovno je izborila ekipa Srednje škole Lovre Montija iz Knina: Stipe Maloča, Barbara Babić, Matea Babić i Antonijo Hromić pod vodstvom mentora fra Ivana Lukača, drugo su osvojili natjecatelji iz Gimnazije Antuna Vrančića iz Šibenika: Lea Župan, Marija Žaja, Karla Rudan i Josip Šunjerga pod vodstvom mentora don Bože Škempera i don Mire Stojića, a treće mjesto pripalo je ekipi iz Turističko-ugostiteljske škole iz Šibenika: Marko Smolić, Lucija Šarlija, Magdalena Jurić i Marina Skorić pod vodstvom mentorice s. Tatjane Petric.

Prve tri ekipe nagrađene su prikladnim darovima, a natjecatelje koji su osvojili 2.,3.,4. i 5. mjesto u osnovnoj školi, 2. i 3. mjesto u srednjoj školi čeka i zajednički izlet 5. svibnja u Zagreb.

U Požegi održana Vjeronaučna olimpijada

Pobijedile ekipe OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Virovitice i Gimnazije iz Požege

Požega, 2.3.2017. (IKA) - U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije te Agencije za odgoj i obrazovanje 2. ožujka održano je biskupijsko (međuzupanijsko) natjecanje iz vjeronauka za osnovne i srednje škole. Tema ovogodišnjeg natjecanja je "Misijska djelatnost Crkve". Vjeronaučna olimpijada sastojala se od tri natjecateljske discipline: testa, tombole i kviza "Tko želi biti Isusov milijunak". Škola domaćin za natjecanje učenika osnovnih škola bila je Katolička osnovna škola u Požegi, a za učenike srednjih škola Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi.

Tome natjecanju prethodila su školska odnosno županijska natjecanja u šest županija koje obuhvaća Požeška biskupija. Tako su županijska natjecanja za učenike osnovnih škola održana za Požeško-slavonsku županiju u OŠ Zdenka Turkovića u Kutjevu, za Virovitičko-podravsku županiju u OŠ Josipa Kozarca u Slatini, za Brodsko-posavsku županiju u OŠ Đuro Pilar u Slavanskom Brodu, za Osječko-baranjsku županiju u OŠ Antuna Mihanovića u Osijeku, a za Bjelovarsko-bilogorsku i Sisačko-moslavačku županiju u OŠ Novska u Novskoj. Na temelju postignutih rezultata na županijskim natjecanjima na biskupijsko/međuzupanijsko natjecanje plasiralo se deset ekipa osnovnih škola Požeške biskupije. Svaka županija bila je zastupljena barem jednom školskom ekipom, a neke i s više ekipa prema kriteriju izvrsnosti, tj. broju osvojenih bodova. Na prvom i drugom dijelu biskupijskog (međuzupanijskog) natjecanja osnovnih škola koji se odvijao u prostorima Katoličke osnovne škole sudjelovale su ekipe iz OŠ „Matija Gubec“ iz Cernika, OŠ „Davorin Trstenjak“ iz Čađavice, OŠ Vladimira Nazora iz Daruvara, OŠ Zdenka Turkovića iz Kutjeva, OŠ „Mato Lovrak“ iz Nove Gradiške, OŠ braće Radića iz Pakraca, OŠ Hinka Juhna iz Podgorača, Katoličke osnovne škole u Požegi, OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Virovitice i OŠ Vladimir Nazor iz Virovitice. Nakon trećeg dijela natjecanja najbolja je bila ekipa iz OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Virovitice s mentoricom Kristinom Černoga.

Biskupijskom (međuzupanijskom) natjecanju iz vjeronauka za srednje škole koji se odvijao u prostoru Katoličke gimnazije s pravom javnosti u Požegi pristupile su Ekonomska i turistička škola iz Daruvara, Gimnazija iz Daruvara, Tehnička škola iz Daruvara, Elektrotehnička i ekonomska škola iz Nove Gradiške, Gimnazija iz Nove Gradiške, Srednja škola iz Novske, Srednja škola "Stjepan Ivšić" iz Orahovice, Srednja škola iz Pakraca, Ekonomska škola iz Požege, Gimnazija iz Požege, Katolička gimnazija s pravom javnosti iz Požege, Obrtnička škola iz Požege, Poljoprivredno-prehrambena škola iz Požege, Tehnička škola iz Požege, Industrijsko-obrtnička škola iz Slatine, Gimnazija Petra Preradovića iz Virovitice, Industrijsko-obrtnička škola iz Virovitice, Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici, Strukovna škola iz Virovitice i Tehnička škola iz Virovitice. Najbolja je bila ekipa Gimnazije iz Požege s mentorom Ivom Grbešom, odnosno zamjenskim mentorom vjeroučiteljicom Tajanom Grbeš.

Pobjedničke ekipe iz osnovne i srednje škole predstavljat će Požešku biskupiju na državnoj Vjeronaučnoj olimpijadi koja će se održati od 5. do 7. travnja u Topuskom.

Vjeronaučna olimpijada Zadarske nadbiskupije

Među osmoškolcima prvo mjesto osvojila je ekipa OŠ Braća Ribar Posedarje, na srednjoškolskom natjecanju pobijedila je ekipa Gimnazija Jurja Barakovića Zadar

Zadar, 2.3.2017. (IKA) - Vjeronaučna olimpijada za osnovne i srednje škole u Zadarskoj županiji održana je u četvrtak 2. ožujka u OŠ Bartola Kašića u Zadru. Među osmoškolcima, prvo mjesto osvojila je ekipa OŠ Braća Ribar Posedarje s 81,75 bodova pod vodstvom vjeroučiteljice Berte Perice. Na srednjoškolskom natjecanju, prvo mjesto osvojila je ekipa Gimnazija Jurja Barakovića Zadar sa 73,5 boda, pod vodstvom vjeroučitelja Slobodana Šarića. U natjecanju osmoškolaca sudjelovalo je devet škola (45 vjeroučenika), a srednjoškolska sedam škola (35 vjeroučenika). Među osmoškolcima, drugo mjesto osvojila je OŠ Vladimira Nazora, Škabrnja, a treće OŠ Bartola Kašića, Zadar. Slijede Šimuna K. Benje Zadar, Šime Budinića Zadar, Valentin Klarin Preko, Smiljevac Zadar, Biograd na Moru i Poličnik. Drugo mjesto među srednjoškolcima osvojila je Srednja škola kneza Branimira Benkovac, a treće Gimnazija Franje Petrića Zadar. Daljnji poredak čine Ekonomsko-birotehnička i trgovačka škola Zadar, Klasična gimnazija Ivana Pavla II. Zadar, Srednja škola Biograd na Moru i Prirodoslovno- grafička škola Zadar.

Prije početka natjecanja koje se sastojalo od pismenog dijela, tombole i Milijunaka, nazočne je pozdravio i djecu u radu podržao zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Čestitao im je na uloženom trudu u pripremi za natjecanje, a u skladu s temom olimpijade, 'Misijska djelatnost Crkve', poželio da i oni svojim životima budu Isusovi misionari. Nadbiskup je zahvalio Bogu za dar misionara koji neustrašivo i požrtvovno šire Evanđelje diljem svijeta, izloženi mnogim opasnostima i po cijenu gubitka vlastitog života. Okupljenima se obratio i nadbiskupijski povjerenik Katehetskog ureda mr. don Gašpar Dodić. „U pripremi za ovogodišnje natjecanje usredotočili ste se na kapilarno, životno poslanje Crkve, od njenog početka. Saznali ste kako, gdje i kome Bog sve poklanja izvanrednu apostolsku snagu, energiju. Otkrili ste čudesnu oazu misijske sile koja je preko priprostih i malenih ljudi u kreativnom evangeliziranju zapalila mnoga srca i oduševila ih na nasljedovanje Krista, te je Radosna vijest doprla do nakraj zemlje“, rekao je mr. Dodić, dodavši da je odlučujuće u misijskom djelovanju kako ti priprosti i samozatajni ljudi mogu oduševljavati za Isusa. „Tajna je u tome što su najprije oni pronašli evanđeosko blago skriveno na njivi, a njegova dragocjenost ih je oduševila. Svi smo po krštenju postali oruđe Gospodnje i pozvani smo svjedočanstvom života odgovoriti misijskom pozivu, oduševiti druge za Krista, 'Da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima'“, rekao je mr. Dodić, istaknuvši da nastavnici i odgajatelji vide dobra djela te djece i na tome su im zahvalni.

Don Gašpar je rekao kako su djeca pripremom za olimpijadu mogla razumjeti što su misije i kako ih i drugima učiniti razumljivima, oživotvorujući misao bl. Pavla VI.: „Moraju mladi koji su u vjeri i molitvi dobro odgojeni, biti apostoli mladeži“. Predstojnik je pohvalio veselo ozračje među djecom i njihovo susretanje, čime i u školi stvaraju lijepo mjesto gdje se može doživjeti i iskusiti Boga te i to biva misijski prostor. Nazočne su pozdravili i don Mladen Kačan, ravnatelj Papinskih misijskih djela Zadarske nadbiskupije, o. Franjo Kowal, nadbiskupijski povjerenik za mlade, misionar Družbe Božje riječi, Katica Skukan, ravnateljica OŠ Bartola Kašića i Marijana Dellavia i Ljiljana Elek, članice županijskog povjerenstva za provođenje natjecanja. Učenici domaćini izveli su prigodni recital i pjesme, poručivši da Crkva treba misionare kako bi ispunili zadaću koju je Isus

povjerio, „Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje“. Učenici su potaknuli na molitvu za misionare, čime se stvara povezanost s misionarima i Crkvom kao zajednicom. Istaknuli su primjer sv. Majke Terezije koja je ljude poticala na dobro neovisno o situaciji u kojoj se nađu, svoj je život posvetila misijama i Isusu kojeg je naviještala kao istinu, život i svjetlo.

Kutina: Interkulturalna radionica i susret za žene, djevojčice i djecu izbjeglice

Kutina, 2.3.2017. (IKA) – U povodu Međunarodnoga dana žena, Isusovačka služba za izbjeglice (www.jrs.hr) organizirala je 2. ožujka interkulturalnu radionicu i susret za žene, djevojčice i djecu izbjeglice koje su smještene u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite u Kutini na obližnjem obiteljskom gospodarstvu.

Sukladno misiji Isusovačke službe za izbjeglice – pratiti, služiti, zagovarati prava izbjeglica - interkulturalni susret nastojao je osnažiti žene kao najranjiviju izbjegličku skupinu. Žene izbjeglice na svojem nezaštićenom izbjegličkom putu najviše su izložene zlostavljanju i seksualnom iskorištavanju, lako postaju žrtve trgovanja ljudi, a u prihvatnim kampovima zbog tradicijskih društvenih obrazaca ponašanja bivaju društveno stigmatizirane i višestruko diskriminirane.

"Djelatnici i volonteri Isusovačke službe za izbjeglice dva puta tjedno obilaze izbjeglice u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite u Kutini, a ovim smo susretom željeli naše prijateljstvo nastaviti i izvan zidova Prihvatilišta kako bismo stvorili ugodno ozračje u kojem će se žene otvoriti i podijeliti s nama svoje probleme, strahove, ali i priče koje su donijele iz svoje domovine. Željeli smo i podsjetiti na pitanje prava žena izbjeglica koja su u hrvatskom, kako u medijskom prostoru tako i široj društvenoj javnosti, zanemarena jer gotovo da se uvijek ističe netočna tvrdnja da smo u izbjegličkom valu primili samo muškarce. Važno je da napustimo ovakvu predodžbu kojom samo produbljujemo njihov diskriminacijski položaj te osvijestimo naše građane da iskažu iskrene namjere gostoljubivosti prema ženama izbjeglicama kojima je potrebna posebna zaštita, osjećaj sigurnosti i poštovanje", istaknula je Kristina Samardžić, suradnica za komunikaciju u Isusovačkoj službi za izbjeglice.

Na interkulturalnom susretu na kojem je bilo 35 žena i desetero djece, bila je i Fatima iz Afganistana koja je s dvoje djece smještena u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite u Kutini te nije mogla sakriti svoju sreću dok je gledala svog sina kako uživa u igri s volonterkama Isusovačke službe za izbjeglice. "U Hrvatsku sam došla bez muža. Ovdje sam već nekoliko mjeseci i svakim danom moj strah koji sam donijela sa sobom postaje sve manji. Sada se trudim biti podrška svome sinu da zavoli školu u koju ide i da bude motiviran učiti hrvatski jezik. Postoje ljudi koji se trude oko nas i koji čine sve da nam pokažu da smo i mi bitni", poručila je Fatima.

U Republici Hrvatskoj ima stotinjak tražiteljica azila koje se trenutačno nalaze u jednom od dva Prihvatilišta za tražitelje međunarodne zaštite u Zagrebu i Kutini. Isusovačka služba za izbjeglice prepoznala je potrebu da se posebna pažnja posveti upravo ženama te u navedenim Prihvatilištima tjedno provodi specijalizirane radionice samo za žene s ciljem pružanja psihosocijalne pomoći, savjetovanja, upoznavanja s njihovim pravima i osnaživanja za integracijski proces. Interkulturalni susret poduprijet je financijskim sredstvima Caritasa Hrvatska.

Zagreb: Nadbiskupijsko natjecanje iz vjeronauka

Zagreb, 2.3.2017. (IKA) - Nadbiskupijsko natjecanje iz vjeronauka za Zagrebačku nadbiskupiju održano je 2. ožujka u prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu. Nakon uvodnih pozdrava natjecanju je pristupilo 9 osnovnih i 6 srednjih škola s područja nadbiskupije, odnosno iz 4 županije. Na testu su natjecatelji pokazali pojedinačno znanje, nakon čega je uslijedilo ekipno natjecanje na tzv. tomboli. Nakon tombole po pet je najboljih ekipa pristupilo milijunaku. Konačni je poredak za osnovne škole sljedeći:

Prvo mjesto osvojila je OŠ Antuna Augustinčića iz Zaprešića (mentor Ilija Nikolić), drugo mjesto OŠ Gustava Krkleca, Zagreb (mentor Dominko Filipović), treće OŠ Dragutina Tadijanovića, Zagreb (mentor: Plamenko Nosić). Prvo mjesto među srednjim školama osvojila je III. gimnazija iz Zagreba (mentor Stjepan Pavek), drugo mjesto Gimnazija Karlovac (mentor Tomislav Šegina) te treće mjesto V. gimnazija, Zagreb (mentor Darko Petrinjak).

Svaki je sudionik natjecanja dobio prigodni dar, koje je uručio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, koji je natjecanje i zaključio prigodnim obraćanjem, istaknuvši važnost misija i odricanja koje one uključuju, ali kroz plodove koje donose: dobro koje misionari čine u zemljama u koje su poslani, promicanje kršćanskoga humanizma i slobode, donošenje radosti i ublažavanje poteškoća. Vjernik ne može biti vjernik a da ujedno nije misionar, poručio je biskup.

Vjeronaučna olimpijada za vjeroučenike osnovnih i srednjih škola s prostora Gospičko-senjske biskupije

Perušić, 2.3.2017. (IKA) - U četvrtak 2. ožujka održana je u osnovnoj školi Perušić vjeronaučna olimpijada za vjeroučenike osnovnih i srednjih škola s prostora Gospičko-senjske biskupije. Nastupilo je 26 ekipa iz 20 osnovnih škola i šest područnih škola te osam srednjoškolskih ekipa s ukupno 150 natjecatelja uz 34 mentora. Prije početka natjecanja održan je kraći duhovni i umjetnički program uz nastup dječjeg KUD-a.

Sudionike je na početku pozdravio predstojnik Katehetskog ureda vlč. Nikola Turkalj, domaća ravnateljica škole Snježana Milković a na kraju se svima obratio i gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. „Svi vi stvarate na ovim natjecanjima nova znanja, prijateljstva i zajedništva. Misije nisu samo u dalekim zemljama već su one upoznavanje s evanđeljem svojih bližnjih. Misionari ne djeluju silom već životom i svjedočenjem, kako je istaknuo M. Gandhi. Svi mi smo po krštenju misionari a primarno je misijsko djelovanje kršćanski živjeti i odricati se“, zaključio je biskup Križić.

Predsjednica povjerenstva za srednje škole, ujedno i članica državnog povjerenstva, bila je Ana Stipetić, a za osnovne škole predsjednica županijskog stručnog vijeća za osnovne i srednje škole Ivona Rendulić.

Nakon provedenih pisanih testova, tombole i milijunka kod osnovnih škola pobijedila je Prva osnovna škola Ogulin s 76,5 bodova, ispred škole OŠ Josipdol, PŠ Siniše i Zrinka Rendulić iz Oštarija sa 61,25 bodova te Prve osnovne škole Ogulin, PŠ Zagorje s 59,5 bodova. Kod srednjih škola pobijedila je Gimnazija Bernardina Frankopana iz Ogulina ispred Srednje škole Senj i Srednje škole Slunj. Obje pobjedničke ekipe obranile su prošlogodišnja prva mjesta. Svi sudionici vjeronaučne olimpijade posjetili su župnu crkvu Uzvišenja sv. Križa o čijoj bogatoj povijesti ih je upoznao mjesni župnik vlč. Josip Štefančić.

Vjeronaučno natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola Hvarske biskupije

Kaštel Novi, 2.3.2017. (IKA) – Vjeronaučno natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola Hvarske biskupije na biskupijskoj razini održano je u četvrtak 2. ožujka u Osnovnoj školi "Bijaći" u Kaštel Novom. Ovogodišnja vjeronaučna olimpijada održana je o temi "Misijsko djelovanje Crkve", a njezini organizatori bili su Povjerenstvo za provedbu vjeronaučnoga natjecanja pri Agenciji za odgoj i obrazovanje i dijecezanski Katehetski ured. Nakon vjeronaučne olimpijade na školskoj razini, na biskupijsko natjecanje plasirale su se četiri ekipe iz Hvarske biskupije: Osnovna škola Hvar, Osnovna škola Bol, Osnovna škola Supetar i Osnovna škola Milna. Od srednjih škola s područja Hvarske biskupije sudjelovale su Srednja škola iz Hvara, Srednja škola "Brač" iz Supetra i Srednja škola iz Bole. Na državno natjecanje plasman su ostvarili učenici OŠ iz Hvara s vjeroučiteljem Zoranom Sansovićem. Među srednjim školama pravo natjecanja na državnoj razini osigurali su učenici smjera opće gimnazije u Jelsi pri Srednjoj školi Hvar, koje je pripremao vjeroučitelj Ljubomir Ladan. Nagrade s priznanjima sudionicima natjecanja i njihovim mentorima uručili su pročelnik KU Mili Plenković i član županijskoga povjerenstva za natjecanje Tomislav Budić.

Vjeronaučno natjecanje u Bjelovaru

Pobjednici su ekipe Osnovne škole Bisag i Gimnazije Bjelovar

Bjelovar, 2.3.2017. (IKA) - Biskupijska vjeronaučna olimpijada za učenike osnovnih škola i natjecanje iz vjeronauka za učenike srednjih škola s područja Bjelovarsko-križevačke biskupije održana su u četvrtak 2. ožujka u Bjelovaru. Vjeronaučna olimpijada za učenike osnovnih škola održana je u prostorijama Bjelovarsko-križevačke biskupije, dok je natjecanje iz vjeronauka za srednje škole održano u Komercijalnoj i trgovačkoj školi u Bjelovaru. Nakon školskoga i županijskoga natjecanja na biskupijskoj razini sudjelovalo je pet osnovnoškolskih ekipa i osam srednjoškolskih ekipa. Tema ovogodišnje olimpijade bila je Misijska djelatnost Crkve. Sudionike osnovnoškolske olimpijade na početku je pozdravio generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije mons. Stjepan Ptiček, dok je sudionike srednjoškolskog natjecanja iz vjeronauka pozdravio bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. Nakon pozdravnih riječi, molitve i predstavljanja ekipa uslijedilo je natjecanje koje se sastojalo od pisanog testa, tombole i kviza „Tko želi biti Kristov milijunak?“

Nakon testa učenici su imali priliku za okrepu. Za vrijeme okrepe sudionici osnovnoškolske olimpijade imali su priliku družiti se s biskupom. Povjerenstvo i mentori su u to vrijeme ispravljali testove.

Prvo mjesto osvojila je ekipa Osnovne škole Bisag koju je pripremila vjeroučiteljica Sandra Završki s osvojenih 79 bodova.

U kategoriji srednjih škola prvo mjesto osvojila je ekipa Gimnazije Bjelovar koju je pripremila vjeroučiteljica Andrea Prtnemer s osvojenih 67 bodova.

Sve su ekipe dobile priznanja o sudjelovanju na natjecanju te ih je Katehetski ured Bjelovarsko-križevačke biskupije nagradio vrijednim knjigama. Na završetku Biskupijske vjeronaučne olimpijade predstojnik Katehetskog ureda preč. Mirek Hrvojić čestitao je pobjednicima i zahvalio vjeroučenicima, njihovim mentorima, domaćinima i članovima Povjerenstva.

Prvoplasirana osnovnoškolska i srednjoškolska ekipa sudjelovat će na državnom natjecanju.

Natjecanje iz vjeronauka za vjeroučenike s područja Dubrovačke biskupije

Prvo mjesto među osnovnim školama osvojila je ekipa OŠ Petra Kanavelića iz Korčule, dok su pobjedu među srednjoškolicima odnijeli učenici Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića iz Dubrovnika

Dubrovnik, 2.3.2017. (IKA) - Županijsko (biskupijsko) natjecanje iz vjeronauka za vjeroučenike na području Dubrovačke biskupije održano je u četvrtak 2. ožujka u Biskupijskoj klasičnoj gimnaziji „Ruđer Bošković“ u Dubrovniku, a tema je bila „Misijska djelatnost Crkve“. Na natjecanju je sudjelovalo ukupno 20 škola s područja biskupije (11 osnovnih i 9 srednjih škola) odnosno 80 učenika/učenica i 20 mentora/mentorica.

Prvo mjesto među osnovnim školama osvojila je ekipa OŠ Petra Kanavelića iz Korčule, dok su pobjedu među srednjoškolicima odnijeli učenici Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića iz Dubrovnika.

Korčulansku pobjedničku ekipu čine Zvonimir Skorin, Matej Bokšić, Marija Botica i Marija Lozica te mentorica s. Anita Sučić. Klasičari su pobijedili u sastavu Roko Gvozden, Antonio Lujo, Matija Lučić i Luka Violačić, a mentor je bio don Marin Lučić.

Od osnovnih škola drugo mjesto osvojila je OŠ Mokošica s mentoricom Kristinom Vukušić, treće mjesto OŠ Vela Luka (mentor Ante Novaković), zatim slijede škole i mentori: OŠ Gruda (Danijel Holeš), OŠ Ivana Gundulića (Tatjana Violačić), OŠ Lapad (s. Katarina Mihić), OŠ Marina Getaldića (Antun Končić), OŠ Janjina (Ljudevit Cikojević), OŠ Slano (Josip Kačunić), OŠ Blato (Barbara Šeparović) i OŠ Župa Dubrovačka (Miroslava Batina).

Drugo mjesto među srednjim školama pripalo je Gimnaziji Dubrovnik (Romana Đuka-Aleman), treće Medicinskoj školi (Ana Matić), slijede: Srednja škola Blato (Slavica Bošković), Turistička i ugostiteljska škola (Kristina Tomić), Pomorsko-tehnička škola (Marina Serdarević), Ekonomska i trgovačka škola (Željana Lučić), Obrtnička škola (Krešimir Marković) te Dubrovačka privatna gimnazija (Ana Marčinko).

Prije početka natjecanja sudionici su se okupili u kapelici sjemeništa gdje ih je pozdravio predstojnik Katehetskog ureda mr. don Marinko Šljivić koji im je dao kratke upute, a potom je dubrovački biskup Mate Uzinić predvodio molitvu i blagoslovio učenike. Biskup je učenicima zahvalio na trudu koji su uložili u učenje i istaknuo važnost sudjelovanja na natjecanju te ih potaknuo da već sada pomalo otkrivaju koja je njihova uloga u misijskom poslanju Crkve kako bi je jednog dana i zaživjeli. Poželio im je da svatko od njih da najbolje od sebe, a neka pobijedi najbolji.

Natjecanje se odvijalo u tri kruga. U prvom dijelu svi učenici su samostalno pisali test te su se njihovi pojedinačni bodovi zbrajali. U drugom krugu su kao ekipa povezali točne odgovore s odgovarajućim pitanjima, a u posljednjem trećem krugu igrali su „Milijunak“. Za vrijeme stanke dok su učenici čekali ispravak testova prigodnim programom zabavili su ih mladi animatori Dubrovačke biskupije. Najbolje ekipe predstavljat će Dubrovačku biskupiju na državnom natjecanju koje će se održati od 5. do 7. travnja.

Organizatori natjecanja su Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Agencija za odgoj i obrazovanje, Nacionalni katehetski ured Hrvatske biskupske konferencije i Glas Koncila. Županijska razina natjecanja održava se u suradnji s Katehetskim uredom Dubrovačke biskupije.

Pokop svećenika Varaždinske biskupije Martina Mezaka
Pokojni Martin bio je svjestan dara života i dara svećeništva, rekao je biskup Mrzljak, napomenuvši da kao njegov kolega i prijatelj može posvjedočiti da je hrabro i ponizno živio svoj svećenički poziv

Maruševec, 2.3.2017. (IKA) - Svećenik Varaždinske biskupije Martin Mezak, koji je iznenada preminuo u ponedjeljak 27. veljače u 71. godini života i 45. godini svećeništva, pokopan je u četvrtak 2. ožujka u Maruševcu, mjestu njegove posljednje dugogodišnje župničke službe.

Misu zadušnicu u župnoj crkvi Sv. Jurja mč. i sprovodne obrede na mjesnom groblju predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu sa 60-tak okupljenih svećenika i u nazočnosti članova obitelji, rodbine, prijatelja i brojnih vjernika, među kojima su bili članovi niza mjesnih udruga, od vatrogasnog društva do Kuburaške udruge Maruševec.

U uvodu mise biskup Mrzljak istaknuo je kako su se okupili na oproštaju od dugogodišnjeg župnika oko odra s njegovim tijelom, ali i oko oltara živoga Isusa Krista u kojeg je i pokojni Martin duboko vjerovao. Nazočne je upoznao s njegovim riječima u oporuci u kojoj stoje zahvale za život i dobročinstva koja je u životu primio, isprike za sve što je učinio krivo i za sve dobro što je propustio učiniti te se predao u ruke milosrdnog Isusa.

U propovijedi se biskup Mrzljak upitao odakle dolazi život, dodavši da se kao vjernici pitaju i dublje: koji je smisao života i što slijedi nakon ovozemaljskog života. Istaknuo je kako je život dar i život nije vlasništvo čovjeka nego Božji dar koji nam je predan na upravljanje i na nama je da si osmislimo naš život i kako ćemo upravljati darom života. Na kraju našeg života Bog će nas pitati kako smo upravljali s darom kojeg nam je dao, rekao je biskup, poručivši kako će naš odgovor biti pokazatelj naše vjere. Kada smo suočeni sa smrću još više razmišljamo o životu i o tome koliko smo živjeli u Božjoj blizini, istaknuo je te dodao da je na poseban način dar Božji poziv na duhovno zvanje koje se u živi u osobitoj Božjoj blizini. Pokojni Martin bio je svjestan dara života i dara svećeništva, rekao je biskup, napomenuvši da kao njegov kolega i prijatelj može posvjedočiti da je hrabro i ponizno živio svoj svećenički poziv. Premda su ga sustigle godine, nije želio pomoć u pastoralu niti u prigodi blagoslova domova jer je isticao da mu je osobito zadovoljstvo pohoditi sve obitelji. Smrt je uvijek iznenađenje i trenutak žalosti zbog oproštaja, ali svaki Bogu posvećeni život ispunjava nas radošću, ponosom i zahvalnošću te smo svjesni da smrt nije odlazak u ništavilo, nego početak novog života u vječnosti, istaknuo je biskup te podsjetio kako su se okupili na samom početku korizme koja vodi prema slavlju Uskrsa i vječnog života.

Oproštajne riječi uputili su dekan Gornjovaraždinskog dekanata i susjedni župnik preč. Valent Posavec, načelnik Općine Maruševec Ivan Šagi, uime generacije vlč. Ivan Vugrinčić te sjemeništarac Timotej Inkret uime župne zajednice.

Dekan Posavec istaknuo je da su se sabrali da bi iskazali ljudsku i kršćansku zahvalnost, poštovanje i počast župniku Mezaku koji je iznenada preminuo tijekom radova u župnom voćnjaku. Istaknuo je kako je bio revan i marljiv svećenik, te iskren i ponizan u svemu što je činio. Načelnik Šagi zahvalio je župniku Mezaku na prijateljstvu i očinskoj brizi te dugogodišnjoj suradnji na ostvarenju općinskih i župnih projekata, vlč. Vugrinčić oprostio se uime brojne generacije i kolega svećenika, a sjemeništarac Inkret prisjetio se brojnih vrlina koje su krasile njihovog pastira.

Martin Mezak rođen je 3. listopada 1946. godine u Gornjoj Batini u župi Belec od oca Antuna i majke Slave, rođ. Štrkalj kao najmlađi od petero braće. Pohađao je gimnaziju i

fakultet u Zagrebu. Za svećenika je zaređen na Jurjevo 23. travnja 1972. godine u rodnoj župi Belec. Iste godine imenovan je duhovnim pomoćnikom u župi Retkovec u Zagrebu, a iduće godine kapelanom u Novoj Gradiški te je na toj službi bio dvije godine. Godine 1975. imenovan je upraviteljem župe Vrhovac kod Ozlja, a 1980. godine upraviteljem župe Ozalj, te je često isticao kako su mu te župe ostale u lijepom sjećanju. Godine 1982. imenovan je upraviteljem župe Maruševac te ga je na toj službi, koju je obnašao 35 godina, zatekla iznenadna smrt. Po dolasku u veliku župu Maruševac, velikom upornošću mladog župnika župa je duhovno rasla i napredovala, izgrađena je nova župna kuća, temeljito je obnovljena crkva, kao i drugi crkveni objekti, pa je tako staru župnu kuću preuredio u pastoralni centar za vjeronauk i Caritas. Posebno se radovao duhovnim zvanjima koja su niknula u župi. Prema župljanima bio je pun ljubavi i razumijevanja te je odgojio niz generacija kao kateheta i duhovnik, podučavajući općeljudskim i kršćanskim vrednotama.

Na kraju oproštaja pročitana je brzopjav sućuti Srednje škole i učilišta Adventističke crkve u Maruševcu, a oproštaj je zaključen sprovednim obredom na mjesnom groblju.

Počela „kongresna korizma" u Požeškoj biskupiji

Kao i prijašnjih godina, tijekom križnog puta prikupljat će se milodari za prognanike i siromašne

Požega, 2.3.2017. (IKA) - Kao i prijašnjih godina, i ove se korizme u svim župama Požeške biskupije odvijaju pastoralni programi pod nazivom "kongresna korizma", koji su sastavni dio programa u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije. Po odredbi dijecezanskog biskupa Antuna Škvorčevića svakog korizmenog četvrtka - zato što je četvrtak dan ustanove euharistije i svetog reda te ujedno dan klanjanja u mnogim župama - nakon večernje mise, prije klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, održavat će se kateheze o misi prema naputcima navedenima u priručniku Kateheze o svetoj misi po Općoj uredbi Rimskog misala, koji je dostavljen svakom župnom uredu. Priručnik sadrži šest kateheza. Prve dvije kateheze posvećene su dvama glavnim dijelovima mise, a to su služba riječi i euharistijska služba. Treća kateheza govori o prostoru u kojem treba slaviti misu, odnosno o načinu kako taj prostor treba urediti. Četvrta kateheza govori o predmetima (misno ruho i posuđe) koji su potrebni za slavljenje mise. Peta kateheza tumači kako se slavi misa u različitim razdobljima crkvene godine te u pojedinim prigodama. Posljednja, šesta kateheza posvećena je služiteljima u misnom slavlju, kako zaređenim službenicima, tako vjernicima laicima. Osim toga svećenicima, vjeroučiteljima i članovima župnih pastoralnih vijeća u pripravi pojedinih kateheza kao i u pripravi za nedjeljno misno slavlje, za osobna razmišljanja te osobnu i zajedničku molitvu svim vjernicima na raspolaganju stoji građa na službenom biskupijskom portalu: www.pozeska-biskupija.com u rubrikama "Lectio divina" i "Duhovna misao za svaki dan", kao i tekstovi u korizmenom broju biskupijskog glasila Zajedništvo pod naslovom "Ukorak s liturgijskim vremenom". Uz to svim župnim uredima dostavljen je molitvenik koji sadrži Križni put Požeške biskupije koji je napisao nedavno preminuli mons. dr. Tomislav Ivančić, koji će se moliti svakog korizmenog petka u svim župama Požeške biskupije. Kao i prijašnjih godina, tijekom pobožnosti križnog puta prikupljat će se milodari za prognanike i druge siromašne ljude, koje će župnici na Veliki četvrtak predati u katedrali za prinos darova na misi posvete ulja.

Vjeronaučna olimpijada u Varaždinskoj biskupiji

Najbolje rezultate ostvarili su osnovnoškolci iz OŠ Trnovec te srednjoškolci iz Prve gimnazije Varaždin

Varaždin, 2.3.2017. (IKA) - Međužupanijsko/biskupijsko natjecanje Vjeronaučna olimpijada s temom „Misijsko djelovanje Crkve", za učenike s područja Međimurske, Varaždinske i Koprivničko-križevačke županije održano je u četvrtak 2. ožujka. Za učenike osnovnih škola u V. OŠ Varaždin, a srednjih škola u Graditeljskoj, prirodoslovnoj i rudarskoj školi Varaždin.

Najbolje rezultate ostvarili su osnovnoškolci iz OŠ Trnovec te srednjoškolci iz Prve gimnazije Varaždin i tako se plasirali na državnu razinu natjecanja, koja će se održati od 5. do 7. travnja u Top Termama u Topuskom u Sisačkoj biskupiji.

Sukladno bodovnom pragu na međužupanijsko/biskupijsko natjecanje iz vjeronauka plasirale su se ekipe osnovnih škola - OŠ Cestica, OŠ Donja Dubrava, OŠ Vinica, OŠ „Prof. Blaž Mađer" Novigrad Podravski, OŠ Trnovec, OŠ „Vladimir Nazor" Sveti Ilija, OŠ Franje Serta Bednja - PŠ Josipa Jedvaja Vrbno, OŠ "Gustav Krklec", Maruševac, OŠ "Braća Radić" Koprivnica, OŠ Molve i OŠ Ludbreg te srednjih škola - Srednja škola Prelog, Srednja škola Koprivnica, Prva gimnazija Varaždin, Gospodarska škola Varaždin, Gimnazija „Fran Galović" Koprivnica, Medicinska škola Varaždin, Druga gimnazija Varaždin, Obrtnička škola Koprivnica te Graditeljska, prirodoslovna i rudarska škola Varaždin.

Susreti su započeli intoniranjem himne Republike Hrvatske, a pozdravne riječi sudionicima su uputili ravnatelj škola domaćina Mario Šipek, ravnatelj V. OŠ Varaždin, Zoran Hajek, ravnatelj Graditeljske, prirodoslovne i rudarske škole Varaždin, predstojnik Katehetskog ureda Varaždinske biskupije Damjan Koren, te varaždinski biskup Josip Mrzljak.

Natjecanje se sastojalo od tri dijela, a nakon provedenog kviza „Isusov milijunak" na kojem je znanje odmjerilo pet najboljih ekipa nakon pismenog i tombole (OŠ "Prof. Blaž Mađer" Novigrad Podravski, OŠ Trnovec, OŠ "Gustav Krklec" Maruševac, OŠ „Vladimir Nazor" Sveti Ilija i OŠ Donja Dubrava te Prva gimnazija Varaždin, Gimnazija „Fran Galović" Koprivnica, Srednja škola Koprivnica, Gospodarska škola Varaždin i Graditeljska, prirodoslovna i rudarska škola Varaždin), najboljima su se pokazale ekipe OŠ Trnovec (Emanuel Balentović 6.b, Dinko Pokos 7.b, Lorena Vugrinec 7.c i Julija Tomiša 7.c) s 84,5 te Prve gimnazije Varaždin (Ana Kujavec, Mihael Slunjski, Sabina Fijačko i Dominik Hrupek) s 83,5 osvojenih bodova (od mogućih 100).

Svim članovima ekipa uručena su priznanja za sudjelovanje na natjecanju te misijska krunica i časopis Radosna vijest, a deset najboljih ekipa (5 osnovnoškolskih i 5 srednjoškolskih) bit će nagrađeno već tradicionalnim zajedničkim jednodnevnim izletom. Ove godine posjetit će Misionarke ljubavi – sestre svete Majke Terezije u Zagrebu.

U suradnji s Misijskim uredom Varaždinske biskupije i Papinskih misijskih djela Republike Hrvatske u Zagrebu za natjecatelje osnovnih škola dogovoreno je svjedočenje Sunčice Biškop, koja je kao volonterka provela pet tjedana u sirotištu za nezbrinutu djecu „Mali dom" u Keniji. Tako je na vrlo zanimljiv i živopisan način učenicima i vjeroučiteljima približila život djece u Africi, njihove običaje i način slavljenja mise te je tako očekivanje privremenih rezultata natjecanja učinila korisnim i poučnim za sve.

Natjecanje iz vjeronauka za Splitsko-makarsku nadbiskupiju

Split, 2.3.2017. (IKA) - Nadbiskupijska vjeronaučna olimpijada osnovnih škola i natjecanje iz vjeronauka srednjih škola za Splitsko-makarsku nadbiskupiju na temu „Misijska djelatnost Crkve“ održani su 2. ožujka u Osnovnoj školi „Bijaći“ u Kaštel Novom. Nakon prethodne dvije razine, školskog i međuškolskog natjecanja na nadbiskupijskoj razini sudjelovalo je 20 osnovnoškolskih i 10 srednjoškolskih ekipa. Sudjelovale su i četiri ekipe osnovnih škola i tri ekipe srednjih škola iz Hvarske biskupije, budući da Hvarska biskupija pripada Splitsko-dalmatinskoj županiji.

Nakon pjevanja državne himne u izvedbi Nede Kovačeva, himne OŠ Bijaći „U našoj školi dijete se voli“ te uvodne molitve učenika iz škole domaćina i voditelja programa dječaka Roka Kraljevića, natjecatelje, njihove mentore i sve nazočne goste pozdravila je ravnateljica Škole Jadranka Šošić. Upravo u OŠ Bijaći održana prva nadbiskupijska vjeronaučna olimpijada davne 1997. godine, kada je olimpijada uvrštena u katalog školskih natjecanja.

Prigodnim riječima pozdrava učenicima su se još obratili dekan dekanata don Stipan Šurlin, zamjenik gradonačelnika grada Kaštela Mili Novak, predstojnik splitske podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje Vlade Matas, predstojnica Ureda državne uprave Splitsko-dalmatinske županije Nansi Ivanišević i uime Splitsko-dalmatinske županije Ante Radović. Na kraju se nazočnima obratio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, izrazivši ponos i radost zbog potencijala znanja i mladosti koje ima u svojoj nadbiskupiji.

U surjeću teme natjecanja o misijskoj djelatnosti Crkve podsjetio je na Splićanina Marka Marulića, oca hrvatske književnosti, čije je djelo „Pouke za čestit život po primjeru svetaca“ u svojoj misijskoj torbi nosio najveći misionar sv. Franjo Ksaverski. Poželio je mladima da u svom srcu uvijek ponosno nose tu misijsku „informaciju“. Naglasio je da je „misionar prorok Riječi i svjedok ljubavi“ te da postoje dvije vrste misionara: „ad intra“ – unutar ambijenta u kojem žive i „ad extra“ – oni koji prelaze granice i idu u misije na druge kontinente poput sv. Majke Terezije i o. Ante Gabrića te brojnih drugih. „Imate misijskog iskustva u svom razredu i u svojoj školi. U vama vidim misionare novoga društva, vrednota i duhovnosti te vjerujem da s vama naša domovina ima bolju budućnost. Želio bih da i ova olimpijada bude jedan poticaj rasta u misionarskom duhu. Želim vam oko sokolovo da ne biste pogriješili i da gađate desnicom u sridu“, poželio je nadbiskup Barišić mladim natjecateljima.

Pozdravni govori bili su protkani vrlo lijepo osmišljenim kulturno-duhovnim programom škole domaćina u kojemu su nastupili: „Bijački slavuji“, VIS „Anđeli“, „Bijačke meštrovice“, dječji zbor „Zvuci Bijaća“ pod vodstvom vjeroučitelja Marija Žuvele i dramska sekcija škole s igrokazom „Ode Stipe u misije“.

Usljedio je kratko predstavljanje svih ekipa. Član nadbiskupijskog povjerenstva za provođenje natjecanja Mario Radunić pozdravio je sve nazočne te učenicima predstavio program i pravila natjecanja. Završivši pisanje testova vjeroučenici su se okrijepili sendvičima, pizzama i sokovima te u pratnji nekoliko domaćih nastavnika pošli u crkvu Sv. Majke Terezije na Resniku. U isto vrijeme mentori i članovi Povjerenstva ispravljali su testove i zbrajali bodove. U završnoj igri – „Tko želi biti Isusov mili-junak?“ – sudjelovalo je pet najuspješnijih ekipa.

Prvo mjesto osvojila je ekipa Osnovne škole Sućidar s 99,25 bodova pod vodstvom vjeroučitelja don Ivana Čotića, koji je prije 19 godina prvi put vodio pobjedničku ekipu iz OŠ Mertojak na državno natjecanje i od tada gotovo redovito

sudjeluje na državnim natjecanjima, a osam puta je državni prvak s OŠ Sućidar. Drugo mjesto osvojila je OŠ Zmijavci iz Zmijavaca (90,50 bodova) pod vodstvom vjeroučiteljice Andrijane Bagarić i treće mjesto OŠ Ostrog iz Kaštel Lukšića (73 boda) pod vodstvom vjeroučiteljice Ane Biliškov.

Na srednjoškolskom natjecanju prvo mjesto osvojila je ekipa III. gimnazije iz Splita (99,75 bodova) pod vodstvom vjeroučiteljice Ane Gelo. Drugo mjesto osvojila je Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić" iz Splita (90,25 bodova) pod vodstvom vjeroučitelja don Mate Brečića i treće mjesto V. gimnazija „Vladimir Nazor“ iz Splita (80,25 bodova) pod vodstvom vjeroučitelja Ante Majića.

Svim sudionicima natjecanja, a na poseban način domaćinima riječi zahvale a pobjednicima čestitke uputio je mr. don Josip Periš, predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, koji je po prvih pet ekipa nagradio vrijednim knjigama, a ravnateljici Škole domaćina prigodni dar. Sve su ekipe dobile priznanja o sudjelovanju na natjecanju.

Vjeronaučno natjecanje u Sisačkoj biskupiji

Prvo mjesto među osnovnim školama dijele ekipe OŠ Viktorovac i OŠ Braća Ribar iz Siska. Među srednjim školama prvo mjesto osvojila je ekipa SŠ Ivana Trnskog iz Hrvatske Kostajnice

Sisak, 2.3.2017. (IKA) - Biskupijsko natjecanje iz vjeronauka za učenice i učenike osnovnih i srednjih škola s područja Sisačke biskupije održano je u četvrtak 2. ožujka u Biskupijskom ordinarijatu i Osnovnoj školi 22. lipnja u Sisku. Natjecanje je otvorio sisački biskup Vlado Košić koji je svim natjecateljima uputio riječi ohrabrenja, pohvalivši njihov trud i zauzetost. Okupljenima se obratio i voditelj Misijskog ureda Sisačke biskupije Ivan Faletar, župnik iz Sunje, koji je, osvrnuvši se na temu olimpijade „Misijska djelatnost Crkve“, istaknuo kako misionar može biti svaki kršćanin koji svakodnevno svjedoči svoju vjeru i to iskustvo vjere prenosi na svog bližnjega.

Uime Sisačko-moslavačke županije sve nazočne pozdravila je viša savjetnica za osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje Ana Posavec, a otvorenju je nazočila i voditeljica Odsjeka za predškolski odgoj, obrazovanje i sport u gradu Sisku Kristina Sučić, te ravnateljci osnovnih i srednjih škola koje se natječu. U glazbenom dijelu programa nastupio je Tamburaški orkestar „Janko Stjepušin“ iz Martinske Vesi, a program predstavljanja ekipa vodila je vjeroučiteljica Nikolina Milatović.

U natjecanju je sudjelovalo sedam ekipa osnovnih škola i šest ekipa srednjih škola. Pisani dio natjecanja održan je u Osnovnoj školi 22. lipnja, a drugi dio „Tombola“ i „Milijunak“ u zgradi Velikog Kaptola. Prvo mjesto među osnovnim školama, s istim brojem bodova, dijele ekipe OŠ Viktorovac i OŠ Braća Ribar iz Siska, drugo mjesto osvojila je ekipa OŠ Dragutina Tadijanovića iz Petrinje, a treće OŠ Đure Deželića iz Ivanić Grada. Među srednjim školama prvo mjesto osvojila je ekipa SŠ Ivana Trnskog iz Hrvatske Kostajnice, drugo mjesto osvojila je SŠ Glina, a treće SŠ Viktorovac iz Siska.

Na kraju natjecanja prigodne zahvalnice i darove svim sudionicima uručio je biskup Košić, a svoju čestitku i zahvalu za sudjelovanje na natjecanju izrekla je predstojnica Katehetskog ureda s. Smilja Čirko.

Vjeronaučna olimpijada u Žminju

Žminj, 2.3.2017. (IKA) - Vjeronaučna olimpijada, natjecanje iz vjeronauka za učenike osnovnih i srednjih škola Istarske županije, ove je godine održano 2. ožujka u žminjskoj Osnovnoj školi Vladimira Gortana. Nakon svečanog otvaranja uz državnu himnu „Lijepa naša“ i istarsku himnu „Krasna zemljo“, voditeljica programa Lucija Jelenić pročitala je prigodni tekst o misijskoj djelatnosti Crkve, temi ovogodišnje vjeronaučne olimpijade. Uslijedili su prigodni pozdravi okupljenima. Otvorenju su nazočili načelnik Općine Žminj Marko Križman, dijecezanski ravnatelj Papinskih misijskih djela vlč. Mirko Vukšić, žminjski župnik vlč. Jordan Rovis, predstojnik dijecezanskog Katehetskog ureda vlč. Luka Pranjčić te tajnik Katehetskog ureda vlč. Sergije Jelenić.

Uvodnim pozdravom okupljenima se obratila ravnateljica Miranda Damjanić Roce. Istaknula je kako je na ovogodišnjem školskom natjecanju iz vjeronauka sudjelovalo ukupno 167 učenika, 123 iz osnovnih škola i 44 iz srednjih škola. Od toga broja za županijsko natjecanje plasiralo se 48 učenika. Ravnateljica je zahvalila Katehetskom uredu, izdavačkim kućama „Kršćanska sadašnjost“ i „Školska knjiga“ na knjigama za nagrade, dijecezanskom ravnatelju Papinskih misijskih djela na darovanim kronicama te Općini Žminj i Istarskoj županiji na potpori.

Dobrodošlicu skupu i uspjeh natjecateljima izrekao je župnik Jordan Rovis, istaknuvši da su misije potrebne posvuda, one su dobrobit za sve nas i za čitav svijet, naglasio je. Predstojnik Katehetskog ureda vlč. Luka Pranjčić prenio je skupu pozdrave biskupa Dražena Kutleše. Izrazio je radost činjenicom da je ovo prva vjeronaučna olimpijada nakon više godina koja se održava izvan Pazinskog kolegija, dragocjena je to prigoda da se taj vrijedan sadržaj predstavi i izvan crkvenog ambijenta. Ova vjeronaučna olimpijada kruna je vaših napora i nastojanja, rekao je vlč. Pranjčić natjecateljima i njihovim mentorima te im poželio da na najbolji mogući način pokažu što su naučili o ovogodišnjoj temi. Vlč. Mirko Vukšić uputio je skupu pozdrave nacionalnog ureda Papinskih misijskih djela te izrazio radost što ovogodišnja vjeronaučna olimpijada ima upravo misije za temu. Proučavajući povijest Crkve vidimo da smo zapravo pravi kršćani jedino ako smo misionari, ako smo otvoreni, ako naviještamo svojim životom.

Prije početka pisanog dijela natjecanja učenici žminjske osnovne škole izveli su prigodni kulturni program s recitacijama i duhovnim pjesmama. Zbor je pod ravnanjem profesorice glazbene kulture Anđele Damjanić otpjevao Pjesme „Krist na žalu“ te pjesmu simbol misijskog djelovanja „Tamo gdje palme cvatu“, a četiri učenice drugog razreda izrecitirale su „Povelju malog misionara“. Vjeroučiteljica Nela Peteh, voditeljica natjecanja, dala je potom sve potrebe praktične upute.

Nakon pisanog dijela za sudionike je pripremljen objed, a potom je organiziran obilazak Žminja uz stručno vodstvo Sandre Sloković te video projekcija o djelovanju hrvatskih misionara. Nakon objave privremenih rezultata uslijedio je drugi dio natjecanja - tombola i milijunak.

Na ovogodišnjoj vjeronaučnoj olimpijadi sudjelovalo je osam ekipa iz osnovnih škola te četiri ekipe iz srednjih škola: OŠ Poreč, OŠ Vladimira Nazora Pazin - Područna škola Sveti Petar u Šumi, OŠ Veruda iz Pule, OŠ Ivo Lola Ribar iz Labina, OŠ Monte Zaro iz Pule, OŠ Marije i Line iz Umaga, OŠ Vladimira Nazora iz Potpićna, OŠ Svetvinčenat, Gimnazija Pula, Srednja škola Mate Blažine iz Labina, Pazinski kolegij – klasična gimnazija s pravom javnosti iz Pazina te Gimnazija i strukovna škola Jurja Dobrile iz

Pazina.

U natjecanju za osnovne škole ove su godine najbolji, sa 67,75 bodova bili učenici Osnovne škole Monte Zaro iz Pule: Marina Possi, Ana Družeta, Petra Nađ i Klaudija Mijačević s mentoricom Marinom Šnobl. Drugoplasirana, sa 66,5 bodova, bila je ekipa OŠ Marije i Line iz Umaga: David Dragan, Korina Matković, Foška Klisović i Dora Brkljača s mentorom Davorom Mirkovićem. Treće mjesto, sa 64,75 bodova, osvojili su učenici OŠ Ivo Lola Ribar iz Labina: Valentina Kutnjak, Petar Vorano, Natali Lazarić i Anika Milevoj s mentoricom Đeni Vojnić.

U konkurenciji srednjih škola pobijedili su, već tradicionalno, učenici Gimnazije Pula, pod vodstvom mentora Kazimira Berljavca, s 93 boda, ove su godine tu školu predstavljali: Nikolina Otočan, Josipa Karlović, Matea Karlović i Dražena Kelava. Drugo mjesto je osvojila ekipa iz Pazinskog kolegija, s 63,5 bodova u sastavu: Ivana Kostešić, Natalija Mališa, Magdalena Brezović i Maja Kelava s mentoricom Mihaelom Lovrić. Treće mjesto pripalo je Gimnaziji i strukovnoj školi Jurja Dobrile iz Pazina koju čine Iva Udovičić, Elizabeta Daus, Marko Krulčić i Lena Katarina Hrvatina s mentorom vlč. Bernardom Jurjevićem koji su osvojili 54,25 bodova.

Predstavljen roman o životu sv. Franje Ksaverskoga

Roman Louisa de Wohla "Do nakraj svijeta" u izdanju Verbuma

Split, 2.3.2017. (IKA) - U prostorijama nakladne kuće Verbum na konferenciji za medije u Splitu u četvrtak 2. ožujka predstavljena je knjiga "Do nakraj svijeta" Louisa de Wohla, a knjigu su predstavili mr. Petar Balta i dr. Miro Radalj, glavni urednik i direktor nakladne kuće Verbum.

U poznatoj biblioteci Stilus, koja objavljuje kvalitetna književna djela nadahnutu kršćanskim svjetonazorom, nakladnička kuća Verbum upravo je objavila novi roman proslavljenog kršćanskog romanopisaca Louisa de Wohla, poznatog po romanima "Koplje", "Posljednji križar", "Tiho svjetlo", "Zlatna nit", "Opsada neba" i brojnim drugim djelima koja za temu imaju živote duhovnih velikana. Ovaj novi roman, naslovljen "Do nakraj svijeta", velikom književnom umješnošću tematizira život sv. Franje Ksaverskoga. Život tog sveca bio je uistinu dramatičan, prepun fascinantnih preokreta, misionarskih putovanja, kao i iznimnih djela Božje providnosti, o čemu vrlo zorno svjedoči i ovaj književni uradak. U romanu pratimo Franju od njegovih studentskih dana u Parizu, gdje je zajedno s drugim kolegama dijelio sobu sa sv. Ignacijem, do obraćenja kojemu se opirao te preko Lisabona i Rima na njegova prva misijska putovanja na Daleki istok, "do nakraj svijeta", kamo je krenuo po odredbi sv. Ignacija Lojolskoga. Čitanjem ove knjige krećemo na opasno i neizvjesno putovanje morem od Europe do Goe, glavnoga grada portugalske Indije, u kojemu je Franjo ostavio neizbrisiv trag i preobrazio pokvareno ozračje koje je ondje vladalo. Pratimo ga do Molučkih otoka i Japana u kojemu je uspješno nadvladao neprijateljstvo budističkih monaha i službene vlasti, konačno do otoka Sancian blizu kineske obale, gdje je umro sam u izgnanstvu.

Ovaj uzbudljivi roman izvanredno dočarava dramatične duhovne i ljudske borbe, kao i nenadmašan misionarski žar ovoga iznimnog sveca, istodobno slikovito i realistično opisujući vrijeme u kojemu je živio.

Vjeronaučna olimpijada Krčke biskupije

Krk, 2.3.2017. (IKA) - Završnica Vjeronaučne olimpijade za vjeroučenike osnovnih i srednjih škola s područja Krčke biskupije u organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije održana je četvrtak 2. ožujka u prostorima OŠ Frana Krste Frankopana u Krku. Na završnom natjecanju, koje je imalo za temu "Misijska djelatnost Crkve" sudjelovalo je deset osnovnoškolskih i dvije srednjoškolske ekipe.

Vjeronaučna olimpijada započela je u crkvi Majke Božje od Zdravlja u Krku. Riječi pozdrava i dobrodošlice natjecateljima i njihovim mentorima uputio je mr. Anton Peranić, predstojnik Katehetskog ureda. Potom je krčki biskup Ivica Petanjak natjecateljima uputio poticajne riječi o važnosti razvijanja misijskog duha u životu, poželio da netko od prisutnih natjecatelja postane jednog dana misionar te im zaželio uspjeh na Olimpijadi. U završnom dijelu početnog dijela u crkvi vlč. Ivica Kordić, župnik u Puntu, progovorio je i zorno svjedočio o svom petnaestogodišnjem iskustvu misionarskog rada u Zambiji. Nakon toga sudionici su otišli prema OŠ Frana Krsta Frankopana gdje ih je pozdravio ravnatelj domaćin Serdo Samblić.

Prvo mjesto osvojila je ekipa OŠ Fran Krsto Frankopan iz Krka pod vodstvom vjeroučiteljice Vesne Avsec. Oni će zastupati Krčku biskupiju na državnom natjecanju u Topuskom od 5. do 7. travnja. Drugo mjesto zauzela je ekipa OŠ A. G. Matoša iz Novalje, a na treće mjesto plasirala se ekipa OŠ Omišalj, PŠ Dobrinj. Na završnom natjecanju za učenike srednjih škola Krčku biskupiju zastupat će SŠ Ambroza Haračića iz Malog Lošinja pod vodstvom vjeroučiteljice s. Branke Plenča. Drugo mjesto pripalo je SŠ Hrvatski kralj Zvonimir iz Krka.

Za vrijeme ispravljanja testova natjecatelji su još jednom imali prigodu upotrijebiti teoretsko znanje o misijama. U crkvi su čuli iskustvo svećenika misionara, a u školi im je o svom iskustvu volontiranja u Tanzaniji i projektu pomoći nabavka madraca i solarnih lampi za najpotrebnije progovorila laikinja Sara Kosić iz Krka. Uz to je vlč. Božidar Volarić, biskupijski povjerenik za misije progovorio o misijskom pastoralu i predstavio misionare iz Krčke biskupije. Na kraju je vlč. Božidar podijelio nagrade natjecateljima i njihovim voditeljima. Nagrade je podijelio biskup Petanjak.

Misijski korizmeni kalendar

Zagreb, 3.3.2017. (IKA) – U sklopu projekta „Djeca pomažu djeci“ Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj pripremila je „Misijski korizmeni kalendar“.

Od Pepelnice do Uskrsa svakodnevnim poticajima djecu se poziva da „prate korake i budu dio akcije 'Djeca pomažu djeci'“, te tako postanu dio Djela sv. Djetinjstva i molitvom i dobrim djelima pomažu milijuna djece u misijskim zemljama.

Osim poticaja odlaska na misu i molitve za obitelj, djecu se potiče i na molitvu za učitelje njihove škole, kao i za svećenike i redovnice, duše u čistilištu, ali i za beskućnike, izbjeglice, bolesne. Potiče ih se na činjenje dobrih djela poput dijeljenja igračaka sa siromašnom djecom, ali i na odnos prema bližnjemu, npr. iskazati ljubav i poštovanje prema djedu i baki, razgovora s članovima obitelji, umjesto gledanja u mobitel. Tu su i poticaji poput „ne slušaj ogovaranja“, „ako si učinio nešto loše, ispričaj se“, priznati grešku i ispričati se, ali i da ne slušaju ogovaranja.

Kalendar je dostupan na Facebook stranici www.facebook.com/missioHrvatska/

Poništena lokacijska dozvola za crkvu na Trnjanskoj Savici

Zagrebačka nadbiskupija nije odlučivala o parceli za gradnju crkve bl. Alojzija Stepinca, ali očekuje od Grada Zagreba da odredi odgovarajuću parcelu

Zagreb, 3.3.2017. (IKA) - Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja rješenjem od 2. veljače poništilo je lokacijsku dozvolu za gradnju Župnog centra bl. Alojzija Stepinca u parku na Trnjanskoj Savici u Zagrebu, objavljeno je na mrežnoj stranici HKR-a. Time je poništena dozvola koju je Grad Zagreb izdao 3. kolovoza protekle godine. Na konferenciji za novinare 3. ožujka zagrebački gradonačelnik Milan Bandić istaknuo da do promjene lokacije za gradnju crkve nije došlo zbog poništenja te lokacijske dozvole za gradnju crkve u parku, već zbog toga što su tražili najbolje rješenje. „Cijelo vrijeme sam tražio najbolje rješenje. Ljudi su prosvjedovali, što je njihovo demokratsko pravo. Bilo je nesporazuma za koje mi je žao, ali sam stalno tvrdio da na Savici ima dovoljno parka za djecu, za ljude i da ima mjesta za crkvu. I evo, našli smo rješenje, kompromisno. I očekujem potez samo Kaptola“, poručio je Bandić i dodao: „Bilo bi idealno da se završetak crkve poklopi s proglašenjem blaženog Alojzija Stepinca svecem“.

Vežano uz to Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije uputio je sljedeće priopćenje: „Odluku o poništenju lokacijske dozvole za gradnju crkve i pastoralnog centra župe bl. Alojzija Stepinca na Trnjanskoj Savici nije primila Zagrebačka nadbiskupija, već pretpostavljamo, Grad Zagreb koji je izdao lokacijsku dozvolu. Stoga nam nisu poznati razlozi poništenja. Od Grada Zagreba očekujemo da poštuje obaveze preuzete ugovorom o nagodbi iz 2007. godine kojim se obavezuje župi bl. Alojzija Stepinca dodijeliti 4448 m² zemljišta za gradnju crkve. Zagrebačka nadbiskupija nije odlučivala o parceli za gradnju crkve bl. Alojzija Stepinca, ali očekuje od Grada Zagreba da odredi odgovarajuću parcelu za gradnju župne crkve i pastoralnog centra bl. Alojzija Stepinca – Trnjanska Savica“.

Veleposlanici u Požegi pohodili katedralu i razgledali Dijecezanski muzej

Požega, 3.3.2017. (IKA) - Na poziv predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar-Kitarović tridesetak veleposlanika boravilo je 3. ožujka u Požeško-slavonskoj županiji. Među njima je bio i dekan Diplomatskog zbora akreditiranog u Republici Hrvatskoj apostolski nuncij nadbiskup Alessandro D'Errico. Za vrijeme boravka u Požegi veleposlanici su, između ostalog pohodili katedralu Sv. Terezije Aviske i Dijecezanski muzej. Veleposlanike na čelu s apostolskim nuncijem pred katedralom su dočekali Josip Krpeljević, generalni vikar i kanonik lektor, Ivica Žuljević, katedralni župnik i prepošt požeškoga Stolnog kaptola Sv. Petra, i posjetiteljima priopćio osnovne informacije o katedrali. Oni su sa zanimanjem razgledali njezinu unutrašnjost.

Impresioniran izgledom katedrale nakon njezine obnove, nuncij D'Errico rekao je kako ona spada među najljepše hrvatske katedrale. Dok su razgledavali katedralnu Riznicu, veleposlanici su imali prigodu čuti i zvuk katedralnih orgulja na kojima je zasvirao katedralni orguljaš Mario Večerić. Gosti su se potom spustili u kriptu katedrale i ondje pohodili kapelu Sv. Ivana Pavla II. Nakon razgledavanja katedrale uputili su se u obližnji Dijecezanski muzej gdje su pod vodstvom djelatnice Biskupskog ordinarijata Nikoline Mandić razgledali sve njegove dijelove. Završivši razgledavanje veleposlanici su na trgu ispred zgrade muzeja načinili zajedničku fotografiju.

Zadar: Akademik Nikola Bašić na susretu „Večer u knjižari“

Poznat po arhitektonskim rješenjima Morske orgulje i Pozdrav suncu na zadarskoj rivi

Zadar, 3.3.2017. (IKA) - Akademik Nikola Bašić, istaknuti hrvatski arhitekt koji je svjetsku poznatost stekao svojim arhitektonskim rješenjima Morske orgulje i Pozdrav suncu na zadarskoj rivi, gostovao je 1. ožujka na susretu „Večer u knjižari“ u knjižari Verbum Zadru. Predsjednica RH 2016. g. ga je odlikovala Redom kneza Branimira s ogrlicom, za osobite i višegodišnje zasluge u promicanju međunarodnog položaja i ugleda RH u području arhitekture. Ljudi ga doživljavaju kao misionara koji posredstvom arhitekture koju promišlja duhovno i meditativno pridonosi boljitku nacionalne kulture, autentičnoj, tradicionalnoj baštini i ljepoti cijele zajednice hrvatskog naroda. Mediji su ga nazvali Jurjem Dalmatincem 21. st.

Bašić je na susretu istaknuo da svojim projektima želi služiti zajednici, ugrađujući svjetonazor i životnu filozofiju u svoj projekt, što struka može dati u poboljšanju stanja u zajednici. „Jer u arhitektonskoj profesiji puna su nam usta da smo se udaljili od društvenih potreba, da samo služimo sumanotm tržištu interesa kapitala“, upozorio je akademik. Bašić je među trojicom kandidata koji su jedini među primljenima u članstvo Akademije 2016. g. dobili najviše, svih stotinu glasova glasača. Bašić je u HAZU-u predsjednik Znanstvenog vijeća za turizam. Ne želi u Hrvatsku dovesti turiste da konzumiraju lažne egzotične ambijente, nego da „upoznaju izvornu, pitoresknu Hrvatsku koju mi preziremo, jer nije proizvedena u Hollywoodu, nego je rezultat našeg siromaštva“. U Šibeniku je Bašić primijenio primitivni beton na kakvu je staru gradnju naišao u dalmatinskom zaleđu, pokazao ga kao vrijednost koju inače ne prepoznavamo, pa se vidi da to ima ljepotu. Odbojan mu je arhitektonski egzibicionizam, „kad radimo što nam ne priличи, da bismo pokazali da smo i mi nešto. Mi smo nešto samo ako smo svoji. Arhitektura komunicira preko suvremenih medija. Slike putuju svijetom, to jako utječe na mlade generacije koje još formativno nisu zrele, imaju ambicije. Povode se za tim slikama. Naš sustav educiranja mora stvoriti ljude koji neće biti lagani plijen takvih utjecaja“, istaknuo je Bašić. Smatra da je, osim nekih izuzetaka, arhitektura u Hrvatskoj „odbljesak svjetske globalne scene, preuzima se iz arhitektonske tržnice, štanca se po našem prostoru. Tko kod nas razvija uzorni tip mediteranskog stanovanja u nove pojavnosti koje bi odgovarale današnjim potrebama. Idemo za primjerima iz Japana, Nizoezmske, što ćemo se mi mučiti na svojim primjerima, iskustvu i tradiciji. Sustav proizvodi takve odnose. Zato ćemo izgubiti svoju kulturu, svoj identitet. Trebamo učiti mlade da razvijaju samosvijest, svjedoče i poštuju svoju kulturu“, poručio je Bašić.

Najveće bogatstvo hrvatske zemlje je prostor, istaknuo je akademik. Bog nam ga nije dao u vlasništvo nego na plodno uživanje. „Hrvatska je buket, prekrasan aranžman različitih cvjetova. To su naše regije koje su se u malom prostoru našle s različitim svojstvima, ne samo prirodnim, nego su drukčije i kulture, ljudi koje je taj prostor obilježio. Hrvatska je europski park. Tako bismo je trebali u razvojnom smislu našeg prostora promovirati. Ulazite u europski park“, rekao je Bašić, istaknuvši da u parku postoje pravila ponašanja. „To je jasna gesta za sve koji žele uživati u našem prostoru. Mislim da mi s njime slabo gospodarimo. Time vladaju stihije, nekad nisu ni interesi nego gluposti. Ljudi su prva i osnovna vrijednost, onda dolazi drugo. Nakon ljudskog potencijala, najvrijednije u Hrvatskoj je hrvatski prostor. To je naša nafta. A s naftom se treba mudro i pažljivo gospodariti, da bi se to bogatstvo usmjerilo prema onima

koji će doći i naslijediti nas u tom istom prostoru“, rekao je Bašić.

Za snimanje filmova u povijesnoj baštini Dubrovnika kaže da je to prostituiranje. „Ne postoji taj novac, nužda, ne postoji nikakav razumni razlog, osim najvulgarnijeg novca i najprimitivnije zarade koja tko zna kome ide, koja opravdava to što se tamo događa. Upitna je i turistička promocija toga. Što se Dubrovnik ima kome promovirati kroz takav oblik vulgarizacije? To je sramota, katastrofa“, upozorio je Bašić. Smatra da je elitni turizam najstrašnija pojava u turizmu. Iako nosi i pozitivne stvari, pomaže u gospodarstvu, „donio je i razorne činjenice koje su utjecale pogubno na neke oblike naše kulture, razlijenili smo se. Od ljudi koji su napravili monumentalne spomenike ljudskog truda koje su izvan dimenzija Kineskog zida, pretvorili smo se u sitne rentijere. Došli smo u teško stanje za našu nacionalnu zajednicu. Moramo težiti razvijati turizam koji će biti uključen u zajednicu, suprotno od ekskluzivnog“, poručio je Bašić. To je konkretizirao i na svom projektu šibenskoga turističkog D-resorta u Mandalini. „To je stav da hotel mora biti uključen u grad. To je bez presedana dosad u našim prostorima. Hotelski krov smo napravili kao gradsku šetnicu, svima dostupnu promenadu. Prošetaj se po krovu kao vidikovcu, to je novi urbani punkt koji se posjećuje. Tako je hotel uključen u grad, otvoren za prihvata ljudi koji nisu samo gosti hotela“, rekao je Bašić, upozorivši da se investitor rado zatvori u neku žicu, „to postaju sive zone u našem prostoru koje su za nas praktički izgubljene, osim u efektu PDV-a“. „Nažalost, teži se stvoriti isključivost, to postaju oaze u kojima se odvija paralelni život za koji mi ne znamo što se tamo događa, tko tamo dolazi i radi. Taj turizam ne bismo smjeli podržavati jer se zasniva na trošenju naše najvrijednije supstance, a to je prostor, koji tako za nas postaje izgubljen. Dobio je novog vlasnika. Trebaju postojati svijest i volja da se osmisli što je za nas kao za nacionalnu zajednicu korisno, a ne da jurimo za investitorima i razvitkom, postavlja se pitanje za koga“, upozorio je Bašić. On želi projektirati i poticati procese u gradovima čijim se definiranjem zajednica može razvojno kontrolirati, a ne je prepustiti stihiji. Njegove skladne preobrazbe vraćaju identitet gradovima i daju veliku snagu.

Kao arhitekt, emocionalno se najviše poistovjećuje s križevima na Kornatima, jer su u njihovom podizanju više mjeseci zajednički sudjelovali i gradili ih mnogi ljudi. Slično iskustvo je bila i izgradnja papine pozornice za dolazak Ivana Pavla II. u Zadar, kad su pet kilometara zelene girlande dobrovoljno ispleli brojni Zadranici. To mu je obilježilo život, kaže.

Polje križeva, spomen obilježje poginulim vatrogascima, podiglo je tisuće dobrovoljaca vlastitim rukama u tradicionalnoj formi suhozida. Na Kornatima je prisutan samo jedan oblik ljudskog djelovanja, kameni zid i mislio je da treba napraviti nešto s kamenom. „To je značajno iskustvo za mene jer potvrđuje potrebu ostvarenja kontinuiteta. To je za nas jako važno jer smo kao narod bili izloženi dramatičnim povijesnim diskontinuitetima. Moramo se osvrtni natrag da bismo se mogli sigurno kretati naprijed. Kroz kornatske križeve pomogao sam ostvariti suvremeni spomenik sredstvima kako su se tisućama godina izražavali i s prirodom hrvali naši djedovi. Drugo fantastično iskustvo je participacija sudionika u kreiranju arhitektonskog djela. To iskustvo zajedničkog stvaranja, uključenja ljudi, poistovjećivanja tim događajem. Ta mogućnost i spremnost ljudi da se ugrade je fantastična. Svi oni unose nešto svoga. Realizacija djela nastaje u interakciji mene kao autora i njih sukreatora u postupku. To je rijetko i iznimno iskustvo u arhitekturi“, rekao je Bašić, istaknuvši da je to socijalni čin u

kojem se ostvaruje veliko zajedništvo prožeto nevjerojatnom energijom, nadahnućem, to ljude čini boljima. I danas ga mnogi sudionici tih radnji prepoznaju i oduševljeno kažu, 'Ja sam bio tamo kad se to gradilo'. „To postaje dio kolektivne memorije, dimenzija iz čina građenja, kroz predaju pripovijedanja obitelji, prijateljima, postaje dio nacionalne kulture. Na to sam jako ponosan“, rekao je Bašić.

Odbio je mnoge ponude za rad u inozemstvu. Zadar gdje ima svoj projektantski studio 'Marinaprojekt' njegova je baza i mjesto življenja. „Ja čvrsto pripadam tu. Nisam kao biljke koje rastu gdje god ih posadite. Meni tlo mora biti točnog sastava, klima“, rekao je Bašić. Iz petnaest zemalja su ga zvali da kod njih dizajnira morske orgulje poput zadarskih. Bio je u Kini, Krimu, Sankt Peterburgu. Nije ih htio prodati i nije mu žao zbog toga. „Svi su htjeli orgulje kakve su u Zadru. Rekao sam, ne možete dobiti takve, nego druge koje će se realizirati na toj ideji razmjene energije i prirode u suradnji s čovjekom. Ti su uvjeti i kulture svugdje drukčiji. Neka to ostane u Zadru i Hrvatskoj“, rekao je Bašić. Na susretu koji je moderirala Ines Grbić, Bašić je rekao da arhitektura više nije inženjerska struka. „Šteta što je inženjerska komponenta izvučena iz arhitektonskog djelovanja, jer time je odvojena arhitektura od strukture, a to mora biti jedno. Oblik mora proizaći iz funkcije. Sad je na djelu suprotan proces, da se oblik odvaja od funkcije. Sve mora biti izokrenuto, marketing potiče šok pojavnosti. Arhitektura postaje kolažiranje, slikanje. Nema više nacрта, sad se preko slike komunicira. Investitor očekuje da mu arhitekt da sliku, viziju onda to uzimaju menadžeri, pravnici, ekonomisti, inženjeri i na svoj način produciraju“, rekao je Nikola Bašić. Dobitnik je mnogih stručnih, društvenih i državnih odlikovanja, priznanja i nagrada u zemlji i inozemstvu.

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Zagreb, 3.3.2017. (IKA) - Odlukom biskupa Hrvatske biskupske konferencije, Hrvatski Caritas, jedanaestu godinu u nizu, u tjednu između druge i treće korizmene nedjelje, (od 13. do 19. ožujka), organizira korizmenu akciju "Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini". Ove godine slogan akcije je „Moliti, raditi, rasti zajedno“.

U akciju se može uključiti pozivom na donacijski telefon 060 9010 (cijena po pozivu 6,25 kn, PDV uključen); uplatom na žiro račun Hrvatskog Caritasa, IBAN: HR05 23400091100080340, poziv na br. 101; on-line donacijom na stranici Hrvatskog Caritasa. Za uplate iz inozemstva: IBAN: HR1123600001101621994; SWIFT(BIC) ZABHR2X; Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Paromlinska 2, broj poslovnice: Trg bana Jelačića 012101. Novčani dar može se dati i u župi.

Ove godine treća korizmena nedjelja pada na blagdan sv. Josipa, pravedna i skromna čovjeka koji se odazvao Božjoj providnosti i postao suradnik djela spasenja čineći dobro drugima.

U poslanici predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak ističe da „u ovim vremenima posvećenima natjecanju u stjecanju materijalnih dobara, sebičnom egoizmu, koji nas otuđuje od zajedništva s našim bližnjima, ali i onima koji su nam bližnji po vjeri, tradiciji, duhu, povijesti, iskustvima - sveti nas Josip podsjeća da se ne trebamo stidjeti ako živimo skromno, od rada svojih ruku, ako nismo u prvim redovima, ako se ničim posebno ne ističemo. Upravo tim skromnim, ali dostojanstvenim životom od rada, primjerom marljivosti, radišnosti i vjernosti

Bogu, zajedništvom u nevoljama i teškim vremenima ostvaruje se i pokazuje da upravo ono 'siromašno' u očima ovoga svijeta ostaje zalogom općeg dobra, zajedništva i opstanka pojedinca i naroda, i pokazuje se kao najveće 'bogatstvo“.

Osvrnuvši se na Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH, biskup Mrzljak ističe da je Tjedan izrastao kao izraz želje mnogih vjernika i ljudi dobre volje u Hrvatskoj, a odlukom biskupa HBK uobličio ga je Hrvatski Caritas. Tjedan sa zahvalnošću prihvaćaju i prate Hrvati u Bosni i Hercegovini, ali i mnogi naši iseljenici diljem svijeta. Ovaj Tjedan postaje sve više znak molitvenog i duhovnog povezivanja, ali također, prema mogućnostima, i materijalnog pomaganja. Mnogi potrebiti zahvalni su za svaki primljeni dar, a posebno stari i nemoćni koji ne žele napustiti svoju domovinu Bosnu i Hercegovinu. Budimo i ove godine na treću korizmenu nedjelju povezani zajedničkom molitvom i uzajamnim pomaganjem, potiče biskup Mrzljak.

Predsjednica posjetila požeški Kaptol

Kaptol, 3.3.2017. (IKA) - U sklopu svoga boravka u Požeško-slavonskoj županiji gdje je privremeno izmjestila svoj ured, predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović pohodila je u petak 3. ožujka Stari Grad Kaptol u mjestu Kaptol nedaleko Požege, vlasništvo Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi. Ispred Starog Grada, čiji počeci sežu u srednji vijek, uz mještane, župnika Josipa Klarića i načelnika Milu Pavičića predsjednicu je dočekao i pozdravio u ime Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi kanonik kustos Mario Sanić i uveo je u Stari Grad i crkvu Sv. Jurja mučenika koja se trenutačno obnavlja.

Predsjednica Hrvatskog arheološkog društva iz Zagreba Jacqueline Balen predstavila je predsjednici Grabar-Kitarović, njezinim suradnicima i svima nazočnima povijest Staroga Grada Kaptola te arheološka nalazišta koja se nalaze nedaleko njega i pripadaju halštatskoj kulturi. Predsjednicu Grabar-Kitarović zanimalo su neke pojedinosti iz povijest Staroga Grada i njegovo značenje za taj kraj, a posebno tijekom i nastojanja oko njegove obnove koju vodi požeški Stolni kaptol, u nadi da će ga moći potpuno obnoviti sredstvima Europske unije.

Prvi susret animatora u znaku povijesti Crkve u Istri

Mr. Maksimilijan Buždon argumentirano istaknuo točan naziv biskupije u Istri: Porečka i Pulska biskupija. Porečka i Pulska biskupija su još i danas dvije biskupije koje su ujedinjene upravom jednoga biskupa

Pazin, 4.3.2017. (IKA) - Prvi u nizu korizmenih susreta za župne animatore Porečke i Pulske biskupije održan je u subotu 4. ožujka u Auli minor Pazinskog kolegija u Pazinu. Okupljanju su nazočili i vjeroučitelji koji su u sklopu susreta imali svoj stručni skup. Susret je počeo uvodnim pozdravom predstojnika dijecezanskoga Katehetskog ureda Luke Pranjica. Središnje predavanje „Apostolska administratura u Pazinu i ujedinjenje istarske Crkve“ održao je mr. Maksimilijan Buždon. Pojasnio je pojam apostolske administrature i drugih oblika crkveno-pravnog ustroja, te podsjetio na povijesno političke okolnosti nastanka Pazinske administrature. Osim biskupije, koja je temeljni oblik ustroja partikularne Crkve, iz posebnih pastoralnih potreba uspostavljaju se i drukčiji oblici crkvene uprave: područne prelature i područne opatije, apostolski vikarijat, apostolska prefektura i za stalno osnovana apostolska administratura. Vojni ordinarijati, Ordinarijati za anglikance koji su ušli u

zajedništvo s Katoličkom Crkvom te osobne prelature oblici su ustroja u koje vjernici pripadaju na temelju personalnog ključa, dok ostalima, i te su u većini, vjernici pripadaju na temelju teritorijalnog ključa. Različiti oblici uprave uspostavljaju se kako bi se dala potrebna stabilnost u prenošenju i pružanju Božje riječi i sakramenata u najrazličitijim, često teškim okolnostima u kojima Crkva postoji na raznim stranama svijeta, istaknuo je vlč. Buždon.

Uspostava Apostolske administrature na području Istre nakon II. svjetskog rata bila je potrebna zbog političke situacije, odnosno neriješenoga graničnog pitanja između tadašnje Jugoslavije i Italije. Takva situacija nije dopuštala redovitu pastoralnu aktivnost i crkvenu upravu u velikom dijelu Istre koje je do tada pripadalo Tršćansko-koparskoj biskupiji. Naime, tršćansko-koparskom biskupu bio je zabranjen ulazak na područje biskupije koja se nalazila na teritoriju pod jugoslavenskom upravom. Potpisivanjem Pariškoga mirovnog sporazuma 10. veljače 1947. pitanje razgraničenja je donekle razriješeno, ali ne sasvim, pojasnio je vlč. Buždon. Istoga dana na snagu je stupila odluka Svete Stolice o uspostavi Pazinske apostolske administrature, koja ja obuhvaćala slovenske dekanate Sežana i Postojna te hrvatske dekanate Buzet, Pazin, Pićan i Kršan te veći dio Oprtaljskoga dekanata, ali bez Umaga, Buja i Novigrada koji su ušli u sastav privremene države Slobodnog teritorija Trsta. Puni naziv novo ustanovljene administrature glasilo je Apostolska administratura spriječenih dijelova Tršćansko-koparske biskupije pod jugoslavenskom upravom, ali ubrzo dobiva službeno ime „Apostolska administratura Pazin“, napomenuo je vlč. Buždon te istaknuo kako je prvi administrator Pazinske administrature bio mons. Jakob Ukmar, koji je tu službu obnašao tek mjesec dana kada je, na dan ubojstva bl. Miroslava Bulešića, teško pretučen u Lanišću. Nakon kratke službe Franca Močnika apostolskim administratorom postaje mons. dr. Dragutin Nežić, koji kasnije postaje apostolskim upraviteljem, a potom i prvim biskupom porečkim i pulskim.

Govoreći o ključnom momentu ujedinjenja istarske Crkve, koje je mons. dr. Dragutin Nežić još kao apostolski administrator snažno zagovarao, vlč. Buždon je rekao kako je do rješenja tog pitanja, s drugim sličnim, doveo rad peteročlane Komisije pri Biskupskoj konferenciji Jugoslavije za pitanja crkvenog razgraničenja koja je osnovana 1965. godine. Bulom *Prioribus saeculi* iz 1977. godine, papa Pavao VI. kanonski je ujedinio područje hrvatske Istre u jednu crkveno-upravnu jedinicu. Apostolska administratura pridodana je Porečkoj biskupiji i time ušla u sastav Porečke i Pulske biskupije. Porečka i Pulska biskupija su prethodno ujedinjene 1828. godine bulom *Locum beati Petri* pape Leona XII. Formalni čin izvršenja bule *Prioribus saeculi* bio je 8. siječnja 1978. godine u koparskoj katedrali, a svečano slavlje u porečkoj prvostolnici 2. travnja 1978. godine.

I za kraj, predavač je argumentirano istaknuo točan naziv biskupije u Istri: Porečka i Pulska biskupija. Porečka i Pulska biskupija su još i danas dvije biskupije koje su ujedinjene upravom jednoga biskupa.

U nastavku su vjeroučitelji poslušali predavanje profesora Tomislava Tomasića iz Agencije za obrazovanje o temi „Motivacija u nastavi vjeronauka“, a župni animatori sudjelovali su u raspravi o razlozima postojanja određenih poteškoća u župama, načinima razvijanja bolje suradnje u župnim sredinama te poticanju članova župne zajednice na aktivniju suradnju.

Usljedio je kratko pokorničko bogoslužje koje je održao vlč. Buždon, a nakon prigode za ispovjedi susret je zaključen zajedničkim objedom.

Susret nadbiskupa Puljića s metropolitom Porfirijem

Predsjednik HBK i metropolit Porfirije složili su se da je važan dijalog, suradnja i iskreni pristup i zalaganje za zajedničke evanđeoske vrijednosti koje dijele i Katolička i Pravoslavna Crkva

Zagreb, 4.3.2017. (IKA) - Metropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije primio je predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića u subotu 4. ožujka u prostorijama Duhovnog centra na Svetom Duhu u Zagrebu.

U srdačnom susretu nadbiskup Puljić i metropolit Porfirije razgovarali su o temama vezanima uz vjerski i duhovni život u Republici Hrvatskoj, a dotaknuli su se i rada Mješovite komisije stručnjaka iz Katoličke i Srpske pravoslavne Crkve koja razmatra ulogu bl. Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i nakon II. svjetskog rata.

Nadbiskup Puljić i metropolit Porfirije složili su se da je važan dijalog, suradnja i iskreni pristup i zalaganje za zajedničke evanđeoske vrijednosti koje dijele i Katolička i Pravoslavna Crkva.

Tom prigodom nadbiskup Puljić je metropolitu Porfiriju uputio poziv da posjeti Zadar i Zadarsku nadbiskupiju, što je metropolit s radošću prihvatio.

U pratnji nadbiskupa Puljića susretu su nazočili generalni tajnik HBK dr. Petar Palić i nadbiskupov osobni tajnik don Roland Jelić.

Korizmeni susret katoličkih novinara

Nagovor s temom „Riječ Božja kao dar. Drugi kao dar“ uz korizmenu poruku pape Franje održao duhovnik društva dr. fra Darko Tepert

Zagreb, 4.3.2017. (IKA) – Korizmeni susret u organizaciji Hrvatskoga društva katoličkih novinara održan je u subotu 4. ožujka u kapucinskom samostanu Sv. Leopolda Mandića u Zagrebu. Nagovor s temom „Riječ Božja kao dar. Drugi kao dar“ uz korizmenu poruku pape Franje održao je duhovnik društva dr. fra Darko Tepert.

Članovima Društva pridružili su se i drugi novinari koju djeluju posebice u svjetovnim medijima, kao i provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Jure Šarčević.

Pozdravljajući okupljene, predsjednica Društva dr. Suzana Peran uputila je na važnost Papine poruke koja je i tema susreta te je istaknula kako je u tom duhu Društvo potaknulo članove na humanitarno djelovanje usmjereno prema Caritasu župe sv. Leopolda Bogdana Mandića u Dubravi.

U ime župnoga Caritasa riječ zahvale na potpori uputila je voditeljica Josipa Glasnović. Predstavljajući djelatnost, istaknula je kako se redovito pomaže 40 obitelji mjesečnim paketima, ogrjevom. Caritas tijekom godine organizira razne akcije, tako je u siječnju protekle godine održan dobrotvorni koncert, posebne akcije sakupljanja proizvoda za obiteljske pakete organiziraju se u došašću i korizmi u suradnji s Garden Mallom, u rujnu se sakuplja školski pribor, a organiziraju se i radionice. Istaknula je kako je to sve na volonterskoj osnovi.

Uvodeći u temu, dr. Tepert uputio je na zanimljivu podudarnost. Naime, Papa je korizmenu poruku potpisao na blagdan sv. Luke, a upravo se u Lukinu evanđelju u 16. poglavlju nalazi prisposoba o Lazaru i bogatašu o kojoj govori Papa u svojoj poruci. Podsjetio je i na prisposobe koje se nalaze u 15. poglavlju Lukina evanđelja. Osvrnuvši se na prisposobu o Lazaru i bogatašu, dr. Tepert je pojasnio da „u prisposobi upoznajemo ime siromaha jer on je taj koji je važan, bogataševa imena ne saznajemo“. Lazar, tumači Papa, na hebrejskome znači „Bog pomaže“ i tu se pokazuje

Bog koji je na strani siromaha.

Za bogataša, navodi Papa, „Lazar je nevidljiv, bogataš se gosti u svojoj palači i uopće ne primjećuje Lazara. Nema nikakve naznake da bi bogataš Lazara pogledao, da bi se pitao treba li nešto učiniti, on je za njega nevidljiv". No, Lazar je jedno lice i kao takav je neprocjenjivo bogatstvo, „biće koje je Bog htio, koje je Bog stvorio", rekao je dr. Tepert te nastavio: „To je ono što Papa želi istaknuti: druga osoba za nas je dar, i to je snažno naglašeno. Stoga, 'Ispravan odnos s osobama sastoji se u tome da prepoznamo sa zahvalnošću njihovu vrijednost'". Upućujući na Papine riječi: „Siromah na bogataševim vratima nije neugodna smetnja", pojasnio je kako to znači da „onaj drugi koji je možda i drukčiji, koji možda od nas nešto i zahtijeva nije smetnja 'već poziv na obraćenje i promjenu života'. Bogatašu je Lazar pred vratima bio poziv: Dođi, primijeti me, promijeni se, a on ga nije primijetio".

„Ta nas prisposoba ponajprije poziva da otvorimo vrata svoga srca drugome", nastavio je Papinim riječima, te pojasnio: „To otvaranje vrata svoga srca drugome može počinjati od obitelji, bratstva u kojem živim, pa onda to bratstvo, ta obitelj otvara vrata svoga srca drugima i prepoznaje druge oko sebe. Iz toga proizlazi i poziv da se kao obitelj daruje za druge, što može imati veliku odgojnu ulogu prema djeci". Dr. Tepert podsjetio je kako je otvaranje nešto o čemu Papa često govori od početka pontifikata: o Crkvi izlaska, Crkvi koja treba izaći iz sebe, jer je to „Crkva otvorenih vrata".

Nastavljajući promišljati u duhu poruke i prisposobe, dr. Tepert je uputio i na dio koji govori o tome da gramzljivost bogataša čini ispraznim, a Lazar je pred njegovim vratima da mu pomogne, da ga izvuče iz te njegove ispraznosti, iz njegove zatvorenosti u sebe, jer je postao „talac vanjskog izgleda, tog najpovršnijeg i najprolaznijeg aspekta postojanja". To je prilika da pogledamo da smo često taoci onog izvanjskoga - kako će nas ljudi vidjeti, kakav ću biti u tuđim očima, a ne pitanjem kakav sam ja unutra i kakvi su moji odnosi, rekao je.

Govoreći o Riječi kao daru, pojasnio je kako se u spomenutoj prisposobi spominjanjem Mojsija i proroka ne misli na osobe, već na knjige, Sveto pismo. To je potkrijepio Papinim riječima: „Na vidjelo izlazi pravi bogatašev problem: korijen njegovih zala je u tome što nije slušao Božju riječ. To ga je dovelo do toga da nije više ljubio Boga, te dakle da je prezreo bližnjega". Ne sluša Božju riječ, prestaje ljubiti Boga, prestaje služiti bližnjeg to je slijed na koji upozorava Papa, pojasnio je dr. Tepert te podsjetio kako Papa o slušanju Božje Riječi govori i u Apostolskom pismu na zatvaranju Godine milosrđa. Stoga je zaključio kako Božja Riječ „nije samo za mene, jer ako slušam Božju riječ ja se mijenjam, moja promjena tada proizvodi promjenu u drugima. Dakle, zadatak svakome je da najprije u svome životu uprisutni Božju Riječ tako da će ju čitati, razmatrati, slušati, mijenjati svoj život i na taj način poticati ljude oko sebe da gledajući moj život pa dolazeći do Božje Riječi dođu do Boga".

Na kraju susreta dr. Peran najavila je tribinu Društva koja će se s temom o nasilju u medijima, posebice virtualnom prostoru održati 23. ožujka u Napretkovom kulturnom centru, a predavač će biti član društva dr. Danijel Labaš.

Biskup Mrzljak svjedočio o bl. Stepincu članovima varaždinskih franjevačkih bratstava

Posebno se osvrnuo na boravak bl. Stepinca u zatočeništvu u Krašiću. U tim trenucima je osobno bio gotovo svakodnevno u kardinalovoj blizini te je govorio i o osobnim susretima s kardinalom i zanimljivim anegdotama iz tog dijela blaženikova života. Bio je svet čovjek, izraženih kreposti za koje je svakodnevno molio, rekao je varaždinski biskup

Varaždin, 4.3.2017. (IKA) - Zajednički susret članova dvaju varaždinskih bratstava Franjevačkoga svjetovnog reda, sv. Feliksa Kantalijskog i sv. Ivana Krstitelja, održan je u subotu nakon Pepelnice, 4. ožujka, u dvorani Božjeg naroda u Kapucinskom samostanu u Varaždinu. Bio je to prvi takav susret, potaknut željom da varaždinski biskup Josip Mrzljak, koji kao član Franjevačkoga svjetovnog reda nosi ime Alojzije, svojoj braći i sestrama govori o bl. Alojziju Stepincu.

Na početku susreta okupljene je pozdravio domaćin fra Mijo Šarčević, gvardijan Kapucinskog samostana u Varaždinu. Istaknuo je kako je radostan zbog biskupova dolaska i povijesnog zajedničkog susreta dvaju bratstava oko svojeg subrata i biskupa. Susretu su, uz župnika fra Mirka Kemiveša, nazočili fra Marko Malović, gvardijan Franjevačkog samostana u Varaždinu, i fra Dražen Kovač, duhovni asistent FRAMA-e.

Biskup Mrzljak predavanje o bl. Alojziju Stepincu stavio je u kontekst korizmenog vremena te se posebno osvrnuo na blaženikove korizmene propovijedi od 1939. do 1945. godine. Na tom temelju biskup je prikazao kako su propovijedi bl. Alojzija Stepinca odisale gorljivošću, zauzetošću za dobro vjernika te su često jasno i nedvosmisleno progovarale o tadašnjem stanju u društvu. Pritom se blaženik nije libio oštrih kritika i osuda loših pojava u društvu, a sve je temeljio na Božjoj riječi i Svetom pismu. Biskup Mrzljak primijetio je kako možemo i na današnje vrijeme primijeniti riječi koje je bl. Alojzije prije više od sedamdeset godina izgovorio kao zagrebački nadbiskup. I danas je vjera mnogih katolika stavljena na kušnju, posebno kod stvaranja kompromisa sa stavovima suprotnim Crkvi, koji Crkvi ne žele dobro. Jedan od primjera je i ponovno u medijima aktualna tema zaštite nerođenih. U tome nema kompromisa, jer ljudski život je Božji dar, od začeca do smrti, rekao je biskup Mrzljak.

Biskup je nastavio govoriti i o događajima po dolasku komunističke vlasti, a posebno se osvrnuo na boravak bl. Alojzija Stepinca u zatočeništvu u Krašiću. U tim trenucima je osobno bio gotovo svakodnevno u blaženikovo blizini te je na interes braće i sestara iz Franjevačkoga svjetovnog reda govorio i o osobnim susretima s njime i zanimljivim anegdotama iz tog dijela blaženikova života. Bio je svet čovjek, izraženih kreposti za koje je svakodnevno molio, zaključio je biskup.

Nakon izlaganja svi članovi dvaju bratstava okupili su se u župnoj crkvi na molitvi krunice, a potom su sudjelovali na euharistijskom slavlju koje je predvodio biskup Mrzljak. Tumačeći odlomak iz Evanđelja o pozivu apostola Mateja, istaknuo je da je svatko pozvan da prema svojim darovima i talentima pridonese širenju Božjega kraljevstva jer je svaki čovjek važan u Božjim očima. Liturgijsko pjevanje animirao je zbor FRAMA-e koji su tako ujedno podržali taj povijesni susret svoje starije braće.

Po završetku misnog slavlja, riječi zahvale uime dvaju bratstava uputio je Branko Pagadur, ministar bratstva sv. Ivana Krstitelja, a susret je zaključen domjenkom u samostanskoj blagovaonici.

Seminar za glazbene suradnike u Đakovu

Đakovo, 4.3.2017. (IKA/TU) – Nadbiskupijski ured za crkvenu glazbu organizirao je 4. ožujka u prostorima Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice u Đakovu seminar za sve župne glazbene suradnike.

U ime Ureda za crkvenu glazbu okupljene je pozdravio mo Ivan Andrić, koji je ujedno bio i prvi predavač, govoreći na temu Uputa o glazbi u svetom bogoslužju Musicam sacram, prigodom 50 godina od objave postkoncilske upute, ključnog dokumenta o obnovi glazbe u liturgiji. Ovu obljetnicu mo Andrić nazvao je prigodom kada se treba prisjetiti naučiteljskog govora papa, papinskih savjeta i vijeća, te glasa s II. vatikanskog koncila.

„Želim sve nas koji se aktivno bavimo liturgijskom glazbom pozvati da s više zanimanja i poučljivosti pristupamo svojim zadacima na ovome području, prisjećajući na prvom mjestu i sebe i vas da smo ovdje u službi liturgijskog otajstva, čija svečanost, ljepota i skladnost ne proizlaze toliko iz onoga što i kako činim ja kao liturgijsko-glazbeni animator, ili liturgijski zbor kojega vodim, ili liturgijska zajednica koju animiram u njezinom pjevanju, nego iz činjenice da se u liturgiji događa nešto što svi mi zajedno ne možemo učiniti, i što cijela Crkva ne može dati, a to je otajstveno događanje Boga.“

U predavanju je istaknuto kako je II. vatikanski koncil liturgiju, a onda i liturgijsku glazbu, vratio na njezine biblijske, patrističke, tj. izvorne korijene i poveo stazom jednostavnosti, bitnoga i kreativnoga. Ipak, stvari se nisu dobro razvijale, a kao razlog navodi se žurba, improvizacija, neznanje i nesnalaženje. „Pobrkala se dobra volja s istinom i dubinom. A dobra volja bez dovoljne kompetencije u liturgiji je, kao uostalom i na mnogim drugim područjima, više razgrađujuća nego izgrađujuća“, istaknuo je predavač.

Okupljenim suradnicima potom je protumačio pojedine dijelove Upute, napose se osvrnuvši na onaj dio koji, govoreći o pjevanju u sv. misi, predlaže tri stupnja sudjelovanja kojima se uređuju pjevani misni dijelovi prema njihovoj važnosti i naravi, prema davanju prednosti pojedinim misnim dijelovima u pjevanju spram drugih te prema važnosti sudjelovanja okupljene zajednice u njima.

O liturgijskom oblikovanju slavlja prve pričesti u župi potom je govorila s. Ankica Tomas. U prvom dijelu govorila je o pripremi za sakrament ispovijedi i prve pričesti, među ostalim naglasivši kako priprema za sakramente često nije podržana praktičnim kršćanskim životom roditelja i vjerskim odgojem u obitelji, tako da slavlje sakramenta euharistije ne prerasta u redovit euharistijski život. Upravo zato važno je odgajati svijest i odgovornost roditelja da su oni prvi odgojitelji u vjeri te ih aktivno uključivati u pripremu djece za sakramente te ih tako odgajati za veći stupanj suodgovornosti u životu župne zajednice.

Govoreći o liturgijskom slavlju prve pričesti, s. Ankica kazuje kako je uskršno razdoblje liturgijske godine povlašteno vrijeme za prvopričesničko slavlje. Ističe važnost trodnevne pripreme kao i važnost aktivnog sudjelovanja djece u slavlju te stavlja naglasak na liturgijsko pjevanje i odabir prikladnih pjesama i njihovo uvježbavanje. U trećem dijelu predavanja s. Ankica govorila je o zahvalnom molitvenom slavlju poslije prve pričesti te mistagoškom razdoblju za prvopričesnike, a predavanje je zaključila rekavši kako nezaobilazno mjesto u pripremi djece za sakramente ima župnik, koji je prvi kateheta.

Treće predavanje, o liturgijskom oblikovanju slavlja sakramenta potvrde, održao je generalni vikar mons. Ivan Čurić, naglasivši kako je u pripremi i slavlju važno slijediti narav, izražajnost i stupanj svečanosti misnoga slavlja, sa svim njegovim sastavnicama i dijelovima, koje kao cjelina

predstavlja važan i jedinstven događaj župnog krizmanoga slavlja. Istaknuo je kako u liturgijsko slavlje krizme treba uključiti sve sudionike slavlja – krizmanike, roditelje, kumove i cijelu župnu zajednicu te ih zauzeto pripravljeni.

Na prvom mjestu potrebno je pripravljeni krizmanike, od početka krizmaničke pripreme učiti ih i vježbati pjesme Duhu Svetom, „da se ne dogodi da krizmanici u svojoj pripremi uopće ne susretnu himan O dođi Stvorče ili posljednicu Dođi, Duše Presveti. To je glazbeno-liturgijska baština cijele Crkve, koja nije zastarjela i vrijedno je da se i današnje generacije s njom upoznaju i da se njome u molitvi služe; zatim i druge pjesme-popijevke Duhu Svetomu“. Također je istaknuo uvježbavanje psalama, hvalospjeva, ali i drugih pjesama, posebno vodeći računa jesu li krizmanici naučili točno pjevati i redovite pjevane misne odgovore, poklike, antifone...

Nakon niza primjera kako pospješiti sudjelovanje u liturgijskom pjevanju cijele zajednice, te kako razborito nekim naglascima dodatno oplemeniti slavlje, mons. Čurić zaključio je predavanje naglašavajući kako pripremi krizmanoga liturgijskoga slavlja valja pristupiti s ispravim razumijevanjem, imajući na umu svetost slavlja - prvotna je Kristova nazočnost i njegovo djelo. Slavlje krizme treba pripravljati kao značajno, svečano euharistijsko slavlje sa svim elementima, prema liturgijskim sadržajima i načelima.

Antićevo proslavljeno u Zagrebu

Ovogodišnja proslava bila je i u znaku stote obljetnice svećeničkog ređenja o. Antića – Misno slavlje predvodio predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić

Zagreb, 4.3.2017. (IKA) – Svečano euharistijsko slavlje o 52. obljetnici smrti časnoga sluga Božjega oca fra Ante Antića 4. ožujka u svetištu Gospe Lurdske u Zagrebu predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić. U koncelebraciji bilo je petnaestak svećenika, među kojima i predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica fra Jure Šarčević, OFMCap. Ovogodišnja proslava bila je i u znaku stote obljetnice svećeničkog ređenja o. Antića (Šibenik, 29. srpnja 1917.). U pozdravnoj riječi gvardijan fra Mate Matić istaknuo je kako je svećenički poziv o. Antića bio poglavito vezan uz službe odgojitelja, ispovjednika u Zagrebu od 1946. do 1965. U tom je kontekstu podsjetio na riječi koje je o fra Antiću kao ispovjedniku i duhovniku izrekao fra Bonaventura Duda te izrazio želju da „i nama bude poticaj u ove korizmene dane na započetome putu obnove. Molimo zajedno da bismo časnog sl. Božjega oca Antu Antića što prije vidjeli proslavljenog na čast oltara“. Istaknuo je kako je glas o njegovu kreposnom životu, njegovoj službi ispovjednika živo prisutan u dušama i srcima mnogih vjernika. „Prisutnost njegovih zemnih ostataka u ovoj kripti-crkvi postaje mjesto molitve i pobožnosti tolikim vjernicima što potvrđuju i ovi dani“, rekao je.

Uvodeći u slavlje, nadbiskup Puljić rekao je: „Fra Antić nas je okupio danas oko stola Gospodnjega gdje će Gospodin doći pod prilikama kruha i vina, i nahaniti nas svojom Riječju, ali i svojim Tijelom. On je osobitom pobožnošću slavio ta sveta otajstva, neka i nas potakne da ih i mi večeras istim žarom i duhom poštovanja slavimo“. U prvom dijelu homilije nadbiskup Puljić osvrnuo se na misna čitanja. Govoreći o odlomku iz poslanice Hebrejima, uputio je na retke koji se čitaju na dan Božića „Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima u prorocima. Konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu, Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove“. Za taj spis kaže se da je književno remek-djelo i od velike je teološke važnosti.

Samo u njemu govori se za Isusa da je „Veliki svećenik”. „Bog je dakle, govorio po prorocima, od Abrahama do Mojsija i dalje. No, puna Objava zasjat će u svoj svojoj punini dolaskom Krista, Velikoga svećenika koji će otvoriti novo doba spasenja. Jer, 'on je baštini i stvoritelj svega'". Osvrnuvši se pak na evanđelje o čudesnom ribolovu na Genezaretskom jezeru, nadbiskup Puljić istaknuo je da će tako će Petar od običnoga ribara postati 'ribarom ljudi', a od običnog 'grešnika' poslužiteljem milosrđa.

U duhu misnih čitanja uz spomendan smrti fra Ante Antića, nadbiskup je rekao: „Ne krijemo osjećaje zahvalnosti Bogu za ovoga našega brata koji je bio vjerni Kristov sluga, poslužitelj njegova milosrđa, ponizan, skroman, veseo i blag". Podsjetio je kako je Vijeće konzultora Kongregacije za kauze svetih 26. studenoga 2013. jednoglasno donijelo pozitivnu ocjenu o njegovu junačkom stupnju kreposti te je time obznanjeno kako sluga Božji fra Ante može biti valjan uzor svima, posebice redovnicima i svećenicima. Postavljajući pitanje „kako možemo ići putem svetosti i odgovoriti na taj uzvišeni poziv, te možemo li to učiniti svojim vlastitim snagama", nadbiskup Puljić podsjetio je kako „iz pisama, homilija i preporuka časnoga sluge Božjega fra Ante naziremo jasan odgovor: Svet život nije samo plod našega napora, već je u prvom redu plod djelovanja Duha Svetoga koji nas pokreće iznutra. A sveci koji su ljubili i nasljedovali Krista pokazuju na vidljiv način da je moguće živjeti i biti svet. Svi smo, dakle, pozvani na svetost, jer ona je mjera kršćanskoga života. Toga je bio svjestan fra Ante, pa je u jednoj zabilješci 'osobno daleko od onoga kakav bi imao biti'". Ali s dubokim osjećajem u duši kako ga 'dobri Isus neprestano zove i potiče da u njemu živi'".

Nadalje je uputio na dokument koji su prije petnaest godina pod naslovom „Na svetost pozvani" objavili hrvatski biskupi, a u kojem su istaknuli kako nam se valja odazvati pozivu svetoga Ivana Pavla II., koji je napisao da „bez oklijevanja čitav pastoralni hod Crkve usmjerimo u perspektivi svetosti". Takvim činom i uvjerenjem Papa je dao do znanja da je „besmisleno zadovoljiti se životnom prosječnošću minimalističke etike i površne religioznosti". Ivan Pavao II. podsjeća da su „putovi svetosti mnogostruki, i prikladni pozivu svakoga čovjeka", pa je potrebno „svima na uvjerljiv način ponuditi to visoko mjerilo redovitog kršćanskog života". Kako je to „visoko mjerilo redovitog kršćanskog života" ostvarivao u svom životu časni sluga Božji fra Ante, upitao je nadbiskup Puljić te nastavio: „Svjestan zasluga koje nam je priskrbio naš Spasitelj on je žarom zauzetoga pastir poticao sve neka se trude 'dostići savršenu dob Kristovu; neka mu budu slični, živeći sakramentalnim i molitvenim životom, životom svetog križa i muke Kristove, životom Marijinim; neka budu kristocentrični, a ne egocentrični'. Toliko se oslonio na Boga da je 'poželio da Isus i Duh Sveti ravnaju njegovim perom' dok piše svoja pisma. A njegova pisma dirljiva su duhovna ostavština u kojima pokazuje svoju duboku vjeru i uronjenost u trajnu Božju nazočnost. U takvom ozračju on živi, moli, radi, govori i piše. Piše i predlaže programe, opominje i usmjerava na život sabranosti i sakramentalnog života; upravlja ih i usmjeruje sigurnim Božjim putovima, putovima svetosti. Kao svećenik on je posebice svjestan velikoga dara najdragocjenije uspomene koju je Krist ostavio svojoj Crkvi neposredno pred dramu suočenja sa snagama zla i smrti. U trenutku odlučnog prelaska iz ropstva i smrti u slobodu i život, Isus ostavlja simbole ljubavi i vjernosti, euharistiju koja kao spomen-čin najavljuje novo doba, novo vrijeme, 'novo nebo i novu zemlju'. Kao djelatelj svetih otajstava i on se priključio velikom zboru svećenika u službi ljudi i njihova spasenja, sreće i istinskog oslobođenja.

I znao je kako od toga svetoga čina on 'ne predlaže sebe, svoje misli ili vlastiti nauk', nego se osjeća poslanim ljudima otkrivati Očevo lice i pokazivati put koji vodi Kristu. Znao je da ne izgovara samo 'riječi', nego objavljuje utjelovljenu Riječ". Stoga, zaključio je propovjednik, „zahvalni smo Bogu za neprocjenjivi dar ovoga sluge Božjega, koji se odazvao pozivu duhovnoga zvanja i prije jednoga stoljeća primio sveti red svećeništva. I on je tada poput pisca poslanice Hebrejima rekao 'Evo dolazim, Bože, vršiti volju tvoju.'" Nakon popričesne molitve vicepostulator fra Josip Šimić zahvalio je predvoditelju slavija, kao i svima koji su se ugradili u proslavu visokih obljetnica te ih sve preporučio zagovoru fra Ante Antića. Po završetku mise koncelebranti su se uputili na grob časnoga sl. Božjega, gdje je nadbiskup Puljić predvodio zavjetnu molitvu. Euharistijsko slavlje animirao je zbor „Antić".

Zagreb: Susret župnih suradnika Tiskovnog ureda

Zagreb, 4.3.2017. (IKA) - Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije okupio je u subotu 4. ožujka u dvorani bl. Alojzija Stepinca na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu 40-ak župnih medijskih suradnika.

Nakon što je voditeljica službe za odnose s javnošću HKS-a Suzana Obrovac Lipar ukratko predstavila rad Sveučilišta, okupljene suradnike pozdravio je pročelnik Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije Borna Puškarić. Susret je nastavljen okruglim stolom na kojem su župni medijski suradnici imali priliku izreći svoja iskustva, poteškoće i aktualna pitanja s kojima se susreću u svojem župnom medijskom apostolatu. Rasprava je ponajviše bila usredotočena na pronalaženje praktičnih načina kako učinkovitije komunicirati pastoral župe, kako se odnositi prema fotografiji u liturgiji, te kako iskoristiti potencijale društvenih mreža za naviještanje evanđeoske poruke.

Usljedilo je predavanje Grzegorza Gornya, poljskoga katoličkog intelektualca i novinara s dugogodišnjim profesionalnim iskustvom u medijima, o temi „Uloga i duhovnost laika i župni medijski apostolat". Podsjetio je na riječi pape Ivana Pavla II. koje je izrekao prilikom intervjua s talijanskim novinarom kako danas traje borba za duše svijeta, te da su današnji mediji areopazi kulture u kojoj živimo. Rekao je da kultura ima veći utjecaj na duhovnu i intelektualnu sferu nego politika, ali i upozorio da živimo u vremenu semantičke revolucije pri čemu mediji vješto manipuliraju čovjekovom emotivnom sferom. Osvrnuo se na rad katoličkih medija danas, ističući brazilski primjer gdje trenutačno djeluju tri katoličke nacionalne televizije. One, istaknuo je Gorny, nemaju nikakvih reklama i financiraju se isključivo iz donacija vjernika - devedeset tisuća ljudi donira po šest dolara mjesečno.

Katolički mediji su posrednik između tržišta i Crkve, odnosno između Boga i čovjeka. Postoje dvije tržišne mete katoličkih medija: ljudi koji su u Božjoj milosti i ljudi koji žive u grijehu, napomenuo je Gorny, dodajući da se svakoj od tih skupina komunicira različita poruka. Rekao je kako su apostoli ljudske duše lovili tako što su verbalno prenosili Riječ Božju, no da se danas navještaj prilagodio prirodnom okruženju čovjeka, točnije okruženju u kojem prevladavaju elektronička sredstva javnog priopćavanja. U tom su okruženju pozvani participirati i katolički novinari, koji imaju ono što drugi nemaju – istinu, zaključio je predavač Gorny. Susret je završio euharistijskim slavljem koje je u kapeli Sveučilišta predvodio pročelnik Ureda Puškarić, u koncelebraciji s Arturom Makarom, SCJ, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Predstavljanje knjige „Kraljica svih glazbala“ vlč. Stjepana Maroslavca

Knjiga na 519 stranica donosi povijest orgulja i sastav orgulja općenito, a napose podatke o stanju orgulja na području Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije

Đakovo, 4.3.2017. (IKA/TU) – U Dvorani biskupa Mandića Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice u Đakovu 4. ožujka predstavljena je knjiga „Kraljica svih glazbala“ vlč. Stjepana Maroslavca. Riječ je o djelu u izdanju Nadbiskupskog ordinarijata, koje na 519 stranica donosi povijest orgulja i sastav orgulja općenito, a napose podatke o stanju orgulja na području Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije.

Knjigu su predstavili urednik mons. Luka Marijanović te sam autor. Na samom početku mons. Marijanović podsjeća da je 2011. godine, također u izdanju Nadbiskupskog ordinarijata Đakovačko-osječke nadbiskupije, iz tiska izašla knjiga istog autora pod naslovom „Slava glasu nebeskom“ - monumentalno djelo koje govori o svim zvonima u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i Srijemskoj biskupiji.

Predstavljajući novo djelo vlč. Maroslavca, knjigu o orguljama, urednik Marijanović naglasio je kako je riječ o uistinu imponantnom, velikom, sveobuhvatnom djelu i u svjetskim okvirima. Ukratko je podsjetio na sadržaj knjige, koja donosi opće pojmove i kratku povijest orgulja, njihov razvoj, gradnju, dijelove i vrste. Donio je i životopise graditelja orgulja te govorio o gradionicama orgulja. Značajan dio knjige posvećen je orguljaškoj službi na području Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije, predstavljanju pojedinih orgulja, kao i popisu svih orgulja u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i Srijemskoj biskupiji.

Mons. Marijanović iznio je neke zanimljive podatke iz knjige te na kraju čestitao autoru na tom velikom i vrijednom izdanju, u koje je utkano uistinu puno rada i truda te izrazio nadu da će svjetlo dana ugledati nova vrijedna izdanja ovoga autora, koja su u pripremi.

Obraćajući se nazočnima, autor vlč. Maroslavac rekao je kako je obje monografije (o zvonima i orguljama) izradio u dva dijela: prvi dio govori općenito o zvonima i orguljama a drugi o zvonima, odnosno orguljama u crkvama Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije. Iznio je niz zanimljivih podataka, a među ostalim i aktualne podatke koji govore kako u su u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji u 51 crkvi orgulje u uporabi, s ukupno 748 registara. U 27 crkava orgulje su neuporabljive - s 200 registara, u 33 crkve nestale su orgulje s više od 102 registra, u Domovinskom ratu uništeno je 20 orgulja sa 164 registra, a u 40 župnih crkava nije bilo orgulja.

Autor je donio niz zanimljivih i malo poznatih podataka o orguljama u pojedinim crkvama te podsjetio kako su orgulje često prepuštene na volju župnika. „Ovo djelo neka bude poticaj da se čuva i spasi ono što se spasiti daje, a to je moguće jedino osnivanjem zaklade, iz koje bi se s vremenom, po redu, financirale gradnje, restauracije i održavanje orgulja. Jer, ako se do orgulja drži i ako se održavaju, one su gotovo neuništive“, ističe autor vlč. Maroslavac, te je na kraju zahvalio izdavaču i svima koji su pridonijeli izdavanju ove knjige, organizatorima predavanja, kao i uredniku mons. Marijanoviću.

Predstavljena obnovljena franjevačka kriptu u Vukovaru
Vukovar, 4.3.2017. (IKA/TU) – Nakon 18 mjeseci radova i 25 godina nakon završetka Domovinskog rata, fra Ivica Jagodić, gvardijan Franjevačkog samostana i župnik crkve Sv. Filipa i Jakova u Vukovaru, javnosti je 4. ožujka predstavio obnovljenu franjevačku kriptu ispod najstarijeg dijela vukovarske župne crkve.

Podsjećajući da je obnova započela u rujnu 2015., gvardijan je opisao stanje kripe koje je zatečeno po povratku u Vukovar, rekavši: „Sarkofazi i posljednji ostaci braće franjevaca i grofovske obitelji Eltz stoljećima su počivali u miru. No, nakon protjerivanja franjevaca iz samostana 1991. godine posmrtni ostaci franjevačke kripe doživljavaju opaku nemilost. Srpske paravojne snage grofovske sarkofage su isprevertali tražeći blago, zlato i nakit ili pak oružje u zemljanom podu. Iza sebe su ostavili nehumanost i barbarstvo, a kriptu su u potpunosti devastirali.“ Sada je franjevačka kriptu obnovljena u duhu vremena i u novome stilu, rekao je fra Ivica i pojasnio: „Prvi dio kripe zamišljen je kao molitveni prostor te je na raspolaganju mnogobrojnim hodočasniciima za molitvu i sakramentalna slavlja. U drugom dijelu obnovljene postavljene su restaurirani sarkofazi grofova Eltz i njihove spomen-ploče s popisom pokojnih. Kako kriptu ipak nije samo muzejski prostor, nego prije svega sakralni, središnje mjesto zauzima 'oltar' kao simbol Krista. Tu su i svijećnjaci i križ na oltaru, zatim brončana kontura grba Eltz na podu i aplikacije na sarkofazima. Jedan od najvažnijih efekata u obnovi kripe jest rasvjeta u prigušenom i 'žučkastom' tonu, najbliža boji i svjetlu svijeća.“

Prvi i drugi dio kripe spaja uski prolaz ili hodnik s masivnim zidovima koji su ujedno i temelji crkve prvotno građene još početkom 18. stoljeća. U drugom dijelu kripe postavljene su posljednji ostaci iz grofovske obitelji Eltz. U sredini drugoga dijela kripe u zemlji je iskopan oveći prostor s dimenzijama 100x100 cm, omeđen željeznim materijalom koji na sebi ima vrata s mogućnošću otvaranja. Iznad te željezne konstrukcije postavljena je spomen-ploča u bakru, na kojoj je natpis s grbom: 'Ossuarium Comitumabetin Eltz; Dominorumin Vukovar; R. I. P.' Na lijevom zidu kripe postavljena je spomen ploča s imenima svih pokojnih iz obitelji grofova Eltz u Vukovaru. Uz sva tri zida restaurirani su sarkofazi grofova Eltz (muški, ženski i dječji sarkofag), izrađeni od cink lima s bogatim iskucanim ukrasima te lijevanim ukrasnim dijelovima. Površina sarkofaga je zaštićena bojom, a ukrasni dijelovi su pozlaćeni imitacijom zlatne boje.

Gvardijan je rekao kako je glavni i izvedbeni projekt franjevačke kripe u crkvi i samostanu Sv. Filipa i Jakova u Vukovaru izradio Studio Kušan iz Zagreba u suradnji s Konzervatorskim odjelom Vukovar, a nadzorni organ bio je Emil Kolar. Građevinske radove izvelo je poduzeće Modular iz Osijeka; stolarske radove Ivica Funarić iz Bilja; elektro radove Parangal iz Osijeka, a obnovu ili restauriranje sarkofaga Miroslav Benaković iz Osijeka. U obnovljenoj kripti je i multimedijalni dio s mnogo informacija o strahotama Domovinskog rata. Troškovi obnove kripe iznose 700.000 kuna.

Predstavljanje obnovljene kripe obilježio je i dolazak prvih hodočasnika iz Splita i Solina, a gvardijan Jagodić odmah je predstavio i novi projekt: „S kriptom počinjemo i novi projekt, a to je budući franjevački muzej, s vidikovcem na tornju crkve. Radi se o projektu vrijednom 15,5 milijuna kuna, što ćemo pribaviti iz Fondova EU, a plan je da sve bude dovršeno do 2022. godine. Na taj će način vukovarski samostanski franjevački muzej u Hrvatskoj biti raritet, čak i predvodnik.“

10. roditeljska škola Riječke nadbiskupije

Rijeka, 5.3.2017. (IKA) - Od 3. ožujka do 5. ožujka u Hotelu „Omorika“ u Dramlju održana je 10. roditeljska škola Riječke nadbiskupije o temi „Kako moje dijete može odrasti u odgovornu i zrelu osobu“. Roditeljsku školu Ured za obitelj Riječke nadbiskupije organizirao je Školu s ciljem osvješćivanja osobne, društvene i duhovne vrijednosti roditeljstva. Cilj ovogodišnje bio je posvješćivanje roditeljske odgovornosti te pružanje znanja i vještina pri postavljanju granica i učenje ljudskim i kršćanskim vrijednostima u odgoju djeteta.

Sudionike je prvoga dana pozdravio riječki nadbiskup Ivan Devčić. Govoreći o važnosti teme, roditeljima je poručio da budu svjesni svoga kršćanskog identiteta i onoga za što dijete žele odgovoriti, te da im svojim životom budu primjer. Crkva računa na kršćanske obitelji jer su one 'Crkva u malom' i djeca u obiteljima moraju učiti o ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Ljubav u obitelji se dariva, ali se u obitelji uči i o žrtvi, rekao je nadbiskup. Zato Crkva na velikom planu svoje poslanje može ostvariti samo ako je ostvarena u obiteljima, ako se vjera prenosi. Budite obitelj koja zajedno moli i zajedno ide na misu, rekao je nadbiskup.

O tome jesmo li odgovorni roditelji i prepoznamo li vlastite granice, govorila je prof. rehabilitator Zorica Janković. Istaknula je da umijeće roditeljstva podrazumijeva hrabrost pogledati se u oči i prihvatiti vlastite granice. Mi smo model svojoj djeci u kojega se ona ugledaju, rekla je Janković. Prof. psihologije Danijela Perić Kosović izlagala je o temi „Koja znanja, vještine i vrijednosti dijete usvaja primjereno razvojnoj dobi“. Primijetila je želje današnjih roditelja da im djeca budu što uspješnija zbog čega imaju potrebu cijelo vrijeme biti uz dijete. Važno je znati granicu kada podrška onemogućava razvitak djeteta. „Nema savršenog roditelja i svi griješe, ali to ne znači da smo loši roditelji. Bitno je znati na čemu dugoročno radimo. Djetinjstvo je razdoblje brzog razvoja i rana iskustva imaju dugoročne posljedice.“ Roditelje je potaknula na spremnost da saslušaju svoje dijete i da im ne nude 'gotova' rješenja na njihove probleme. Dijete treba voditi do rješenja i to traži strpljivost. Osim toga, brkaju se želje i potrebe djeteta. Njemu treba odgovoriti i udovoljiti temeljnim potrebama. Jako je važno da dijete nauči odlagati zadovoljenje želja, poručila je predavačica.

O vjeri u Boga kao temeljnoj ljudskoj vrijednosti govorio je fra Krunoslav Kolarić. Upozorio je da danas imamo potrebu govoriti o onome što nismo napravili, o negativnim stvarima koje nam se događaju, a one dobre zanemarujemo, odnosno podrazumijevamo se. Čovjek mora gledati u ono dobro, jer dobro pobjeđuje zlo. Ljudi su zagledani u strah, neizvjesnost, a te barijere mogu se pobijediti suočavanjem i prihvaćanjem stanja u kojemu se nalazimo. Ono što Bog od nas želi jest da živimo u sadašnjem trenutku, rekao je fra Krunoslav. Potaknuo je roditelje da budu primjer svojoj djeci, jer ona ih oponašaju. Ako dijete gleda roditelje da idu na misu, ono će to usvojiti. Roditelji su prvi učitelji i prva živa knjiga djetetu. U nastavku je upozorio na rastući trend potrage za 'nečim', 'smislom', 'energijom'. Naš Bog nije 'nešto', nije 'energija', on je naš Otac i on je osoba, kazao je predavač. Zaključno je govorio o oprostima kao globalnom problemu. Svaki oprost traži paradoksalnu promjenu koja uključuje da se osoba ponizi. Bez toga nema ni oprosta, ni nutarnjeg mira. Na kraju je potaknuo roditelje na djelotvornu vjeru. Pozvani smo svjedočiti i cilj tih susreta je upravo to, zaključio je fra Krunoslav. U tijeku predavanja i radionica bilo je organizirano čuvanje i rad s djecom. Roditeljska škola zaključena je misom koju je predvodio voditelj Ureda za obitelj Riječke nadbiskupije mons. Ivan Nikolić.

U Đakovu otvorena Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela

Đakovo, 7.3.2017. (IKA/TU) – Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj započela je u ponedjeljak 6. ožujka u Bogoslovnom sjemeništu u Đakovu, u organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj i Đakovačko-osječke nadbiskupije. Početak rada obilježen je svečanim koncelebriranim misnim slavljem koje je u kapeli sjemeništa predvodio umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić, uz koncelebraciju svećenika iz Sjemeništa te 14 ravnatelja Papinskih misijskih djela, koliko ih je došlo na ovogodišnju skupštinu. Uvodnim pozdravom okupljenima obratio se domaćin, dijecezanski ravnatelj Papinskih misijskih djela u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji mons. Luka Strgar.

U propovijedi je mons. Srakić istaknuo kako je Crkva jedna, sveta, katolička i apostolska. No, tome svakako treba dodati i misionarska. Nadbiskup je podsjetio da misionari na terenu žive onaj odlomak iz evanđelja "bijah gladan i dadoste mi jesti, bijah žedan i dadoste mi piti". Misionari idu i šire pa pomažu i u školovanju, grade bolnice i žive s ljudima.

Usljedio je susret dijecezanskih ravnatelja PMD sa bogoslovima. Na početku je kratki uvod izrekao nacionalni ravnatelj PMD u Hrvatskoj vlč. Antun Štefan, a potom su ravnatelji predstavili svoje biskupije te aktivnost PMD u svojim sredinama, a pojedini, koji su aktivno iskusili misijsko djelovanje, mahom u Africi, iznijeli su svoja iskustva.

Godišnja skupština otvorena je u utorak 7. ožujka u Nadbiskupskom domu u Đakovu. Okupljene je na početku pozdravio vlč. Štefan, izrazivši radost zbog susreta te zahvaljujući domaćinima na gostoprimstvu i spremnosti da se ta skupština održi upravo u Đakovu. Dobrodošlicu okupljenima uputio je mons. Srakić, pozdravljajući u svoje i u ime nadbiskupa Đure Hranića. Istaknuo je kako je ovo vijeće uvijek shvaćalo svoje poslanje: da animira misijski i misionarski duh u Crkvi i pomaže onima koji su ozbiljno prihvatili geslo „Gori i izgori za Boga i ljude“. Zahvalu nazočnima u ime HBK uputio je mons. Slobodan Štambuk, predsjednik Vijeća za misije HBK, te izrazio radost zbog dobre suradnje PMD u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Također je istaknuo kako je s područja Đakovačko-osječke nadbiskupije uvijek dolazio potreban misijski poticaj. „Drugi vatikanski koncil u svojim dokumentima uvijek se dotiče pitanja misija. Svi dokumenti imaju tu notu u svojim izričajima. Dakako, i pape su nakon 2. vatikanskog koncila u svojim dokumentima često podcrtavali pitanje misija, bilo da su konkretno ostvarivali ili poticali za tu stvar. I hrvatski biskupi vole misije te želim istaknuti i posvjedočiti kako upravo preko vas žele učiniti dobre poteze. Vi, povjerenici, nemojte se bojati biti ljudi inicijative! Vi smijete i, rekao bih, morate svome biskupu predložiti programe i inicijative, jer ste vi predstavnici ovog svetog misijskog djelovanja. Ustrajte u svojim koracima“, potaknuo je mons. Štambuk okupljene povjerenike te izrazio zadovoljstvo što je vlč. Štefan ponovno imenovan nacionalnim ravnateljem PMD u Hrvatskoj te mu čestitao na povjerenju koje Crkva ima u njega i njegove suradnike.

Mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj PMD u BiH, koji je službu preuzeo u rujnu prošle godine, u svome je pozdravu naglasak stavio na čvrste veze među Hrvatima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, rekavši kako one upućuju na veću, odgovorniju i čvršću suradnju na svim razinama života. „Mogu ustvrditi da su PMD u HR i BiH dvije grane istoga stabla. Ovo zajedničko misijsko stablo trebamo zalijevati istom ljubavlju, jednakom požrtvovnošću, još većim žarom i

nadahnućem. Ono je ogledalo naše snage, osjećaja jednih za druge, za bližnje, ogledalo naše vjere", rekao je mons. Tunjić, obećavši kako će učiniti sve što je u njegovoj moći da to stablo donosi najbolje i najraznovrsnije plodove, plodove koji su najpotrebniji hrvatskom narodu i hrvatskim misionarima diljem svijeta.

Nakon pozdravnih govora Skupština je nastavljena radnim dijelom.

Uz mons. Slobodana Štambuka, vlč. Antuna Štefana i mons. Luku Tunjića, na skupštini sudjeluju misijski ravnatelji iz nad/biskupija u Hrvatskoj: mons. Juraj Jerneić (Zagrebačka nadbiskupija), vlč. Dominik Vukalović (Varaždinska biskupija), vlč. Ivan Faletar (Sisačka biskupija), vlč. Ivan Novak (Bjelovarsko-križevačka biskupija), vlč. Pavao Mokri (Požeška biskupija), mons. Luka Strgar (Đakovačko-osječka biskupija), preč. Ivan Grinišin (Križevačka eparhija), vlč. Mirko Vukšić (Porečka i Pulska biskupija), don. Tomislav Puljić (Šibenska biskupija), don. Mladen Kačan (Zadarska nadbiskupija) i don. Frano Markić (Dubrovačka biskupija) te Ines Sosa Meštrović, voditeljica projekata u Nacionalnoj upravi PMD.

U Zagrebu otvoren 6. pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike

Zagreb, 7.3.2017. (IKA) – Dvodnevni 6. pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike s temom „Biti obitelj u obitelji Crkve. 'Naraštaj naraštaju kazuje djela tvoja' Ps 145" počeo je u utorak 7. ožujka u Nadbiskupijskome pastoralnom institutu u Zagrebu. Organizatori kolokvija su Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju, Vijeće za kler i Ured za život i obitelj Hrvatske biskupske konferencije.

Otvorenju kolokvija nazočili su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj dubrovački biskup Mate Uzinić, predsjednik Vijeća HBK za kler bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, porečki i pulski biskup Dražen Kutleša te generalni tajnik HBK don Petar Palić.

Pozdravljajući sudionike kolokvija kao domaćin, kardinal Bozanić rekao je: „Počeli smo korizmu, a ona na osobit način stavlja naglasak na vjeru". Kardinal je podsjetio kako je o tome protekli tjedan svećenicima Rimske biskupije govorio i papa Franjo, koji je stavio naglasak na pitanje vjere u životu svećenika. Kardinal Bozanić u tom je kontekstu uputio i na Papinu pobudnicu *Evangelii gaudium*, tj. dio koji govori o očuvanju i širenju vjere.

Završavajući odlomak Papinim riječima: „Ne dopustimo da nam se ukrade nada", kardinal Bozanić rekao je: „Čini mi se da je to u našem vremenu u Hrvatskoj najveći izazov. Želi se ukrasti nada kod mladih, u obitelji, u društvu, sve je crno, ništa ne valja. Budimo mi, Crkva, mi, svećenici, biskupi upravo oni koji će čuvati nadu današnjeg čovjeka. Budimo nositelji nade, one realne nade".

Nadbiskup Puljić u pozdravu je istaknuo: „Potaknuti razmišljanjem kako unaprijediti prenošenje evanđeoske poruke, mi smo na HBK odlučili organizirati ovaj pastoralno-katehetski kolokvij koji traje već šest godina". Zahvalio je nositeljima kolokvija što su ne samo organizirali, već sve ove godine birali vrlo konkretne i životne teme koje su aktualne, a prema reakciji sudionika i nešto što je potrebno. Svećenicima-sudionicima kolokvija zahvalio je na odazivu na poziv njihovih pastira te ih potaknuo da sve što tu čuju prenesu u svoje dekanate i svoju biskupiju. Osvrćući se na samu činjenicu da je to već šesti kolokvij, nadbiskup Puljić

istaknuo je kako se može govoriti o jednoj vrsti doškolovanja, usavršavanja, trajne svećeničke izobrazbe.

Ovogodišnji kolokvij objedinjuje u sebi dvije teme s otajstvenim sadržajem i značenjem. Kad se, naime, govori o obitelji, koja je zapravo „kruh svagdanji" našega pastoralnog rada, onda imamo u vidu Božji plan s čovjekom koji je opisan na prvim stranicama Biblije. Radi se o misteriju zajedništva muškarca i žene za koje apostol Pavao kaže da je „otajstvo veliko". Opisano je kao savez Boga s čovjekom kojeg su obilježja i stabilnost i vjernost. A vjernost i stabilnost saveza nisu zauvijek određeni, ili predodređeni, nego su darovani slobodi, ljubavi dvoje supružnika da s Božjom pomoći žive i sačuvaju to veliko blago, istaknuo je nadbiskup Puljić, te nastavio: Temom 'Biti obitelj u obitelji Crkve' vi, sudionici ovoga kolokvija, pokušat ćete uroniti u to otajstvo, u njegovim idealnim, ali i stvarnim, realnim dimenzijama. Uz predavače razmatrat ćete ozračje života suvremene obitelji i vidjeti: koja je njezina odgojna moć danas. Pokušat ćete otkriti jesu li danas obitelji još uvijek mjesto za katehetsko djelovanje, ili je posrijedi raskorak između stvarnosti života i očekivanja Crkve".

U uvodu u sam rad kolokvija predsjednik Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju nadbiskup Hranić istaknuo je kako je to šesti kolokvij u nizu, a treći s promišljanjima o pastoralnim i katehetskim mogućnostima djelovanja na području pastora braka i obitelji.

Vrijeme je Božji glasnik, citirao je riječi pape Franje, te je istaknuo kako je „vrijeme uvijek prilika za obraćenje, i to ne samo za duhovno, nego i za naše pastoralno. Upravo smo zbog toga u posljednja dva kolokvija posvetili vrijeme promišljanju o braku i obitelji". Cilj ovoga kolokvija je na poseban način tumačiti obitelj kao mjesto odgoja u vjeri, pri čemu smo svjesni činjenice da Crkva raste samo onda kad obitelj živi svoje poslanje iz srca Evanđelja. Premda znamo da nikada nećemo moći iscrpiti ovu važnu temu, ipak se usuđujemo ovim kolokvijem barem za sada završiti razmišljanja o braku i obitelji, uvjereni da je ovaj posljednji u nizu tek novi početak našega zauzetijeg i obnovljenog djelovanja i novoga po svojoj gorljivosti i svojim metodama i po svome izrazu, istaknuo je nadbiskup Hranić, te podsjetio kako je „svako evangelizacijsko djelovanje Crkve novi početak djelovanja u vremenu u kojem živimo". Na kraju je posvijestio kako nikada „kao danas nije bilo važno odgajati se i kao svećenici pripremati se za pastoral milosrđa u kojemu je neograničena Božja ljubav prema čovjeku temeljno polazište i prva dimenzija pristupa u našem svećeničkom pastoralnom djelovanju".

Crkva u Hrvata

Otvoren Centar „Bl. Ivan Merz“ na Filipinima

Manila, 25.2.2017. (IKA) - U četvrti Quezon City u Manili u subotu 25. veljače otvoren je Centar „Bl. Ivan Merz“ za promicanje poznavanja i štovanja hrvatskog blaženika u toj velikoj katoličkoj zemlji. Zamisao kao i realizacija za otvorenje Centra došla je od Vicepostulature bl. Ivana koja ondje postoji već nekoliko godina, a vodi je vicepostulator, zauzeti student teologije, laik Dave Ceasar dela Cruz koji je još prije deset godina posjetio Hrvatsku i grob bl. Ivana i po povratku nastavio širiti štovanje hrvatskog blaženika u svojoj domovini. Centar se sastoji od tri prostorije. Prva je kapelica u kojoj su smještene relikvije bl. Ivana. Druga prostorija namijenjena je za susrete, predavanja te studijsko upoznavanje života i djela bl. Ivana. I treća prostorija je ured Vicepostulature. U ostvarenju Centra Vicepostulaturi su pomagali razni donatori, a u materijalnom uređenju članovi filipinske Udruge bl. Ivana te mnogi dobrovoljci.

Sama svečanost otvorenja 25. veljače održana je u tri dijela. U prijepodnevnim satima bio je blagoslov centra koji je obavio svećenik Richard Diaz, dekan Teološke škole Maryhill u nazočnosti službenika Vicepostulature i članova Udruge bl. Ivana Merza. Oko podneva bio je susret više privatnog karaktera za članove obitelji i bliže prijatelje samih organizatora. U večernjim satima organiziran je susret za predstavnike raznih katoličkih udruga za mladež koje djeluju u Manili. Centar bl. Ivana Merza na Filipinima jest prvi takve vrste koji je otvoren izvan Hrvatske kako bi se njegovo poznavanje i štovanje što više proširilo u toj katoličkoj zemlji. Postulatura bl. Ivana iz Zagreba veoma je zahvalna svima koji su pomogli u pripremi, organizaciji i otvorenju ovoga Centra našega blaženika koji je i blaženik cijele Katoličke Crkve i ima što reći ne samo svojim hrvatskim sunarodnjacima nego i svim drugim katolicima po svijetu.

„Hrvatske katoličke misije u Njemačkoj – ranije i danas“

Köln, 28.2.2017. (IKA) - Predavanje o temi „Hrvatske katoličke misije u Njemačkoj – ranije i danas“ održao je dr. Adolf Polegubić, glavni urednik Žive zajednice iz Frankfurta na Majni, u organizaciji Hrvatske kulturne zajednice „Colonia Croatica e.V.“ iz Kölna, u utorak 28. veljače u prostorijama Hrvatske katoličke misije Köln u Kölnu. Predavača i sudionike na početku je pozdravila predsjednica Hrvatske kulturne zajednice „Colonia Croatica e.V.“ mr. Sanja Pavešić Hirschfeld. U predavanju dr. Polegubić donio je povijesne i statističke podatke o Hrvatima u Njemačkoj. Govorio je o početku organiziranog dušobrižništva za Hrvate katolike u Njemačkoj te o osnivanju hrvatskih misija u Njemačkoj te njihovu današnjem stanju. Istaknuo je važnost Hrvatskoga dušobrižničkog ureda u Njemačkoj i njegovih aktivnosti, s osvrtom na glasilo hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj Živa zajednica, koji u izdanju toga ureda u Frankfurtu na Majni izlazi već 39 godinu. Tu su i smjernice Katoličke Crkve u Njemačkoj glede pastoraala zajednica drugih materinskih jezika u Njemačkoj, među kojima su i hrvatske, te smjericama pojedinih njemačkih (nad)biskupija. U završnom dijelu predavanja govorio je o perspektivi dušobrižništva među Hrvatima katolicima u Njemačkoj u budućnosti. „Danas u Njemačkoj djeluje 96 hrvatskih katoličkih misija i zajednica. Podijeljene su u šest pastoralnih područja: Bavorsko pastoralno područje, Pastoralno područje Baden-Württemberg I., Pastoralno

područje Baden-Württemberg II., Rajnsko-majnsko pastoralno područje, Pastoralno područje Sjeverna Rajna i Vestfalija i Sjeverno pastoralno područje. U misijama i zajednicama u Njemačkoj djeluje 89 svećenika; 4 stalna đakona; 50 pastoralnih suradnica/suradnika (referenata i referenata zajednica), a od toga su 22 redovnice, 16 laika i 12 laikinja; 41 tajnica i 2 tajnika. Uz prvi naraštaj hrvatskih iseljenika 'gastarbajtera', koji je na izmaku, stasali su novi naraštaji, rođeni i integrirani u sredini u kojoj žive i djeluju, a ulaskom RH u Europsku uniju 1. srpnja 2013. dolazi do novog vala iseljavanja Hrvata iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, koji je po mnogočemu najpogubniji hrvatski iseljenički val. Trebat će se naći način kako uspješno djelovati u misijama i zajednicama u Njemačkoj sa svim tim naraštajima u novim okolnostima, kako na duhovnom, tako i na nacionalnom i kulturnom području. Pritom je važna pomoć domovinske Crkve i Katoličke Crkve u Njemačkoj te pomoć i suradnja domovine – RH i Bosne i Hercegovine i Njemačke u kojoj Hrvati žive i djeluju“, rekao je dr. Polegubić, a više podataka o temi može se naći u autorovoj novoj knjizi „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“.

Biskup Komarica primio austrijskog veleposlanika u BiH

Banja Luka, 1.3.2017. (IKA/TABB) - Banjolučki biskup Franjo Komarica primio je 1. ožujka austrijskog veleposlanika u BiH mr. Martina Pammera i njegovu pratnju. Veleposlanika Pammera zanimalo je biskupovo mišljenje o aktualnoj situaciji u BiH. Biskup Komarica izrazio je i ovaj put svoje razočarenje dosadašnjim ponašanjem najodgovornijih predstavnika međunarodne zajednice „koji su nam skrojili kapu za našu glavu, bez da su najprije uzeli mjeru“. Požalio se na nevažavanje brojnih molbi i apela, koje je on, kao biskup, upućivao nadležnim lokalnim i međunarodnim političarima u ime mnogih tisuća obespravljenih katolika, koji su se njemu „sve poratne godine – doslovce do danas“ obraćali za egzistencijalnu pomoć, a on ih je uvjeravao da nije „ni gradonačelnik, ni ministar, ni političar ni Međunarodna humanitarna organizacija“, ali da „neće ostati ni kamena srca ni gluhih ušiju niti ubijenih usta glede njihove životne drame i obespravljenosti“.

Pojasnio je kako se „sve poratne godine zalagao ne samo za obespravljene katolike i Hrvate nego i za pripadnike drugih naroda, nacionalnih manjina ili vjerskih zajednica“. Zapitao je veleposlanika zašto njegova Vlada i Vlade mnogih članica Europske unije i SAD-a uporno šute nad tragičnom i kobnom činjenicom totalnog iskorjenjivanja najstarijeg naroda u BiH, hrvatskog – ne samo iz polovine BiH, koja je entitet RS, nego i iz nekih dijelova druge polovine, tj. iz FBiH?

„Ovoj napaćenoj zemlji, koja je svojevrsni tronožac, sve više se ciljano smanjuje jednu nogu i zato ova zemlja kao država neće moći opstati na tešku sramotu onih naših suvremenika, koji su joj svojim destruktivnim radom ili pak svojim nemarom kumovali“, bio je kategoričan biskup, nabrojivši cijeli niz destruktivnih osoba i destruktivnih političkih poteza.

Naglasio je da kao kršćanin dobro zna kako je mjesto na kojega je Bog postavio kao kršćanina i kao biskupa veoma važno i da se to mjesto i tu dobivenu zadaću ne smije izbjegavati. Zamolio je veleposlanika da zajedno s drugim kolegama pomogne učinkovitije onim domaćim političarima,

koji su voljni i u stanju provoditi u djelo obdržavanje povelje o temeljnim ljudskim i građanskim pravima i slobodama – kako za pojedince tako i za vjerske ili etničke skupine.

Veleposlanik Pammer primijetio je kako nisu za aktualnu nesređenu situaciju u BiH krivi samo predstavnici međunarodne zajednice, nego i domaći političari i oni koji su ih izabrali. Rekao je da razumije biskupovu – i ne samo njegovu – frustraciju i izrazio divljenje biskupu i svima onima koje je biskup u razgovoru spomenuo da žele konstruktivno pridonositi boljoj budućnosti BiH, ali im se to ne omogućuje. Zahvalio je biskupu na njegovoj otvorenosti i na konstruktivnom objektivnom procjenjivanju „složene situacije u BiH“ i obećao biskupu da će dobivene informacije poslati na odgovarajuća mjesta.

London: Sastanak povjerenstva Hrvatske katoličke misije

London, 1.3.2017. (IKA) - U Hrvatskoj katoličkoj misiji u Londonu održan je 1. ožujka sastanak Povjerenstva misije (Croatian Church Trust). Voditelj misije i predsjednik povjerenstva fra Ljubomir Šimunović podnio je godišnje izvješće te izvijestio o planovima za sljedeće razdoblje. Članovi povjerenstva dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, i Mišo Marlais, predstavnik zajednice, s odobravanjem i priznanjem saslušali su izvješće i pohvalili zauzeti rad fra Ljube ne samo na pastoralnom planu, već i u obnovi prostora misije i drugim projektima na vjerskom i kulturnom planu. Ujedno su zahvalili dosadašnjem članu povjerenstva Stjepanu Ramljaku na devetogodišnjem članstvu i radu u povjerenstvu.

Korizmena duhovna obnova u HKZ-u Bietigheim-Bissingen

Duhovnu obnovu o temi „Blaženi Alojzije Stepinac – svjedok Istine“ predvodio prof. dr. Tonči Matulić

Bietigheim-Bissingen, 5.3.2017. (IKA) - U hrvatskim katoličkim zajednicama sv. Franje Asiškog u Bietigheimu, sv. Ilije Proroka u Illingenu i sv. Ante Padovanskog u Vaihingen-Enzu od petka 3. do nedjelje 5. ožujka održana je korizmena duhovna obnova na temu „Blaženi Alojzije Stepinac – svjedok Istine“, koju je predvodio vlč. Tonči Matulić. Tijekom trodnevne duhovne obnove u crkvi Sv. Lovre u Bietigheimu dr. Matulić predslavio je sva misna slavlja i propovijedao, nakon čega je slijedio duhovni nagovor i razmatranje brojnih vjernih pitanja. Prvog dana, u petak 3. ožujka, prije mise i pobožnosti križnoga puta, vlč. Matulić susreo se s ovogodišnjim krizmanicima, te im je govorio o mudrosti kao daru Duha Svetoga, ali i o sreći koju će primiti svetim sakramentom za koji se pripravlja. Drugog dana, u subotu 4. ožujka, predvoditelj duhovne obnove nakon mise prihvatio je izazov vjernika i na osnovi njihovih brojnih pitanja o Međugorju i aktualnom stanju u životu Crkve i domovine održao je razmatranje kao odgovor na postavljena pitanja, što su vjernici pozdravili gromkim pljeskom i spontanom pjesmom. U nedjelju 5. ožujka, tijekom svečanog euharistijskog slavlja proslavljeno je Stepinčevo, na kojem su sudjelovali i vjernici-hodočasnici iz susjednih HK misija (Heilbronn i Stuttgart), a u propovijedi na osnovi liturgijskih čitanja, vlč. Matulić istaknuo je da „čovjek može odoljeti nasrtajima i zavodljivostima Zloga samo snagom milosti Isusa Krista koji je nakon četrdesetodnevnoga posta odbio od sebe nečasne ponude i pokazao što je lijek napastima: poniznost je lijek protiv oholosti, služenje je lijek protiv moći, a otvorenost duhovnom lijekom je protiv pohlepe i gramzivosti“. U razmatranju života bl. Alojzija Stepinca, vlč. Matulić

osvijetlio je kardinalove herojske vrline, predstavivši ga kao vjernoga nasljedovatelja Isusa Krista i odanoga sina Katoličke Crkve koji je svojim riječima i djelima dao divno svjedočanstvo vjere, nade, ljubavi, čiste savjesti, dosljednosti, autentičnosti, poslušnosti Bogu, vjernosti Crkvi i domovini.

Liturgijsko pjevanje tijekom korizmene duhovne obnove predvodio je mješoviti zbor uz orguljsku pratnju Ane Madunić, a nakon nedjeljnoga misnog slavlja vjernici su se nastavili družiti s gostom iz domovine na prigodnome domjenku u prostorijama HK misije.

Župnik fra Josip Bebić zahvalio je vlč. Matuliću sa željom da predavači iz domovine češće dolaze u inozemnu pastvu, pridonoseći tako duhovnome rastu svojih izdvojenih hrvatskih katoličkih zajednica.

Početak korizme u HKM u Dublinu

Misu je predvodio ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu koji je posjetio i dublinskog nadbiskupa

Dublin, 5.3.2017. (IKA) - Zajednica hrvatskih katolika u Dublinu okupila se na prvu korizmenu nedjelju na svoje redovito nedjeljno euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Terezije u centru Dublina. Misno slavlje predvodio je dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, koji je nazočne vjernike potaknuo na zauzeto slavlje korizme i sudjelovanje u životu te najmlađe hrvatske katoličke prisutnosti u inozemstvu. Voditelj Zajednice vlč. Josip Levaković, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije, koji od kraja prošle godine obnaša tu službu, zahvalio je na tom posjetu i brizi Crkve u Domovini za ovu mladu iseljeničku zajednicu, koja je tek u nastajanju.

Vlč. Levaković i dr. Markić posjetili su poslije mise i kraćeg druženja s vjernicima nadbiskupa Dublina mons. Diarmuida Martina te ga izvijestili o napretku i rastu zajednice. Nadbiskup je ohrabrio nastojanja oko pastorala u zajednici te dao zadatak da se još više potruži oko novodoseljenih Hrvata, osobito i onih koji još nisu u kontaktu sa zajednicom.

Dan je završio večerom u sjedištu zajednice, na kojoj je uz ravnatelja hrvatske inozemne pastve bio i veleposlanik Republike Hrvatske u Irskoj Ivan Mašina te irski svećenici koji djeluju u župi Whitehall gdje je sjedište Zajednice.

Susret pape u miru Benedikta XVI. i kardinala Bozanića u Vatikanu

Zagreb, 6.3.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, posjetio je 1. ožujka papu u miru Benedikta XVI. u njegovoj rezidenciji u Vatikanu, samostanu „Mater Ecclesiae“, povodom nadolazećeg 90. rođendana Benedikta XVI.

U dužem razgovoru Papa u miru zanimao se za život Crkve u Hrvatskoj. Benedikt XVI. posebno se prisjetio svog pastirskog pohoda Hrvatskoj 4. i 5. lipnja 2011. istaknuvši da još i danas nosi žarku uspomenu na susret s mladima na Trgu bana Josipa Jelačića 4. lipnja 2011. gdje ga se posebno dojmila tišina za vrijeme molitve klanjanja pred Isusom u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Papa u miru uputio je pozdrave hrvatskim biskupima, svećenicima i cijelom hrvatskom narodu, naročito mladima, naglasivši da se svih spominje u molitvi pred Gospodinom, izvijestio je 6. ožujka Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Inozemne vijesti

Sudanski biskup o mogućem Papinu pohodu toj zemlji

„Svi Južnosudanci, pa i nekršćani, oduševljeni su time što bi Papa mogao posjetiti Južni Sudan“

Vatikan, 1.3.2017. (IKA) - Papa Franjo je za vrijeme pohoda anglikanskoj župi Svih svetih u Rimu 26. veljače izrazio želju da ove godine zajedno s canterburyjskim nadbiskupom Justinom Welbyjem posjeti ratom pogođeni Južni Sudan. Oni se nadaju da će prisutnost rimskog biskupa i anglikanskog primasa pomoći u postizanju mira. Prošloga je tjedna Sveti Otac uputio snažan apel za Južni Sudan, tražeći konkretnu pomoć za stanovništvo koje trpi zbog teške nestašice hrane, koja „na smrt od gladi osuđuje milijune ljudi, uključujući i brojnu djecu“.

U razgovoru za Radio Vatikan južnosudanski biskup Yeija mons. Erkolano Lodu Tombe, komentirao je moguću Papinu dolazak u tu zemlju. „Svi Južnosudanci, pa i nekršćani, oduševljeni su time što bi Papa mogao posjetiti Južni Sudan“, kazao je biskup Lodu Tombe. Istaknuo je kako papa Franjo nije obećao da će doći, već je izrazio nadu da će posjetiti tu zemlju i južnosudanski se narod moli za dolazak Svetog Oca. Njegov bi posjet bio „pun značenja za našu vjeru i naše živote, pa i za nekršćane“, kazao je biskup.

Biskup Lodu Tombe opisao je trenutačnu situaciju u toj zemlji kao stanje građanskog rata: ubojstva, tisuće ljudi su pobjegli u susjedne zemlje, a napadi na crkve i njihovo razaranje uobičajena je pojava. Ipak, postoji nada da će to grozno stanje uskoro prestati, jer su i Crkva, i Vlada, i narod za to da se sukobi i nasilje okončaju.

Nakon što je u siječnju 2011. godine održan referendum kojim je poduprta neovisnost Južnoga Sudana, ona je proglašena u srpnju iste godine. Godine 2013. započeo je krvavi građanski rat. Taj je rat, unatoč mirovnim sporazumima, ponovno buknuo 2016. godine. Sukob se vodi između skupina koje podupiru predsjednika Salvu Kiira, pripadnika naroda Dinka, te onih koji su povezani s bivšim potpredsjednikom Riekom Macharom, koji pripada narodu Nuer. Zemlja je ponovno postala područje ubojstva civila, silovanja, mučenja i pljačkanja; 100 tisuća ljudi suočeno je s glađu, dok je za 5 milijuna ljudi – što predstavlja više od 40% ukupnog stanovništva Južnog Sudana – potrebna hitna pomoć. Biskup Lodu Tombe kazao je kako je prva briga mjesne Crkve humanitarna kriza „koja je zahvatila zemlju: glad, nesigurnost, gospodarske nedaće, ljudi se bore kako bi preživjeli, a u nekim je područjima pala mala količina oborina.“ U korijenu svega toga je loše upravljanje gospodarstvom. „Potrebno je odgovoriti na humanitarnu krizu u Južnom Sudanu te stoga pozivamo međunarodnu zajednicu da pomogne ljudima koji umiru od gladi. Beskorisno je govoriti o drugim stvarima, a ne spašavati živote“, kazao je biskup.

Biskup Lodu Tombe govorio je i o procesu nacionalnog dijaloga i pomirenja koji je pokrenuo južnosudanski predsjednik Salva Kiir. U proces su uključene protivničke političke stranke i skupine, kao i Katolička Crkva koja aktivno sudjeluje u posredovanju i dijalogu. Biskup je istaknuo kako je sastavni dio poslanja Crkve pridonijeti izgradnji mira i dijalogu.

Objasnio je da proces uključuje ideje koje su preuzete iz socijalnog nauka Katoličke Crkve te je dodao da Crkva u Južnom Sudanu pozdravlja nacionalni dijalog za mir i pomirenje. „Takav proces nije stran Crkvi koja je već mnogo puta bila uključena u izgradnju mira na tom području“, zaključio je biskup Erkolano Lodu Tombe.

Pepelnica u beogradskoj katedrali

Beograd, 1.3.2017. (IKA) - Na Čistu sredu ili Pepelnicu, beogradski nadbiskup Stanislav Hočevar služio je misu u crkvi Krista Kralja u Beogradu, uz koncelebraciju župnika te crkve i kancelara don Aleksandra Kovačevića i kapelana i tajnika vlč. Tonija Kragola. Današnji čin, kada stavljamo pepeo na glavu, najdublje je iskustvo kršćanstva. Čitajući Sveto pismo vidimo kako pepeo označava našu krhkost, nemoć i prolaznost, a također je znak naše spremnosti na obraćenje i pokoru, podsjetio je mons. Hočevar. „Je li nama u današnje vrijeme ta simbolika bliska? Razumiju to li djeca i mladi ljudi i kako to prihvaćaju“, upitao se nadbiskup. Ideologije su u posljednjem vijeku uporno htjele dokazati kako Bog ne postoji i da je mrtav. U današnje vrijeme nekako postoji geslo: „Ja sam sam sebi dostatan“, primijetio je nadbiskup Hočevar, te dodao kako ćemo danas početi pepelom, a završiti vatrom. „Cilj našeg života nije da ostanemo zagledani u sebe, u samodostatnost, već da je naš život pun vatre da izgara za nekoga. Mi se danas također pitamo, za koga danas živim? Tko mi daje smisao u životu? Vidimo kako je to On, na čiju čast ćemo na Veliku subotu zapaliti vatru, i njome upaliti uskrсну svijeću. Krist Gospodin je ona Vatra, ona Ljubav, koji našem biću daje nutarnju snagu, trostruku snagu. Na kraju ovog crkvenog vremena dolazi blagdan Duhova kada nad apostole siđe Sveti Duh u Ognju, koji nas pročišćuje i daje trostruku energiju, što je i smisao ove korizme“, rekao je nadbiskup Hočevar.

Susret pape Franje i rimskih župnika

Svećenik ili biskup, koji se ne osjeća grešnikom, koji se ne ispovijeda, koji se zatvara u sebe, ne napreduje u vjeri

Rim, 2.3.2017. (IKA) – Tradicionalni susret pape Franje sa župnicima Rimske biskupije na početku korizme održan je u četvrtak 2. ožujka u bazilici Sv. Ivana Lateranskoga, izvijestio je Radio Vatikan. Prije meditacije Papa je ispovijedio 15 svećenika, zadržavši se u ispovjedaonici oko sat vremena.

Jačati u drugima vjeru u Isusa, to je, prema Papinim riječima, poslanje župnika. Razmišljanje pape Franje, dijelom unaprijed napisano, a dijelom improvizirano, upravljeno je svima: misionaru, sjemeništarcu, svećeniku, biskupu; ono je poziv da nastave hoditi putem formacije i dozrijevanja vjere, kako bi bili potvrđeni u vjeri, jer, kako je objasnio, „mi možemo utvrditi vjeru naše braće, naroda“.

Rado ponavljam da svećenik ili biskup, koji se ne osjeća grešnikom, koji se ne ispovijeda, koji se zatvara u sebe, ne napreduje u vjeri, istaknuo je Papa. Ali, trebamo paziti da ispovijed i raspoznavanje vlastitih napasti uključuju i uzimaju u obzir tu pastoralnu nakanu koju Gospodin želi dati svima nama, svim svećenicima. Nama, svećenicima, cilj treba biti jačanje vjere, istaknuo je.

Ako vjera ne jača, ostaje nezrela, napomenuo je Papa. A ima ljudskih, pa i svećeničkih života koji su na pola puta; na pola puta su jer vjera nije ojačala, nije postala zrela... Mi svećenici, ako naša vjera nije zrela, i sposobna pobuditi vjeru u drugima, mogli bismo učiniti zlo. Ali ako vjera raste, čini mnogo dobra, pojasnio je.

Upravo što se tiče rasta, Papa je potaknuo na pažljivo čitanje apostolske pobudnice 'Evangelii gaudium' koja, kako je rekao, stalno govori o rastu i dozrijevanju, u vjeri i u ljubavi, u solidarnosti, kao i u razumijevanju Riječi. Stoga je jasno

da prvi navještaj obuhvaća također put formacije i dozrijevanja u vjeri, rekao je Papa te napomenuo kako do rasta u vjeri dolazi kroz susrete s Gospodinom tijekom života. Ti se susreti čuvaju u sjećanju poput blaga, i oni su naša živa vjera, u osobnoj povijesti spasenja, rekao je. Oslanjajući se na tri uporišta: na sjećanje, nadu i razlučivanje trenutka, Papa je objasnio da je sjećanje ukorijenjeno u vjeri Crkve, u vjeri naših otaca; nada podupire vjeru; a na razlučivanje trenutka, kako je rekao, mislim u trenutku djelovanja, u trenutku kada primjenjujem vjeru koja djeluje kroz ljubav.

Sjećanje na primljene milosti smješta našu vjeru u povijest, u povijest vjere naših otaca, objasnio je Sveti Otac. Nada me vodi, upućuje me na obzor; ona je zvijezda, ali i ono što me podupire. Nada otvara vjeru Božjim iznenađenjima, a to našoj vjeri daje svježinu i otvara obzore. I na kraju, u određenom trenutku, na svakom raskrižju trebam raspoznati konkretno dobro, korak naprijed u ljubavi koji mogu učiniti, ali i način na koji Gospodin želi da ga učinim. Razlučivanje, prema Papinim riječima, konkretizira vjeru, ono ju čini djelatnom putem ljubavi, „pomaže nam dati vjerodostojno svjedočanstvo“.

„Misionarsko srce“ ne odustaje od mogućega dobra, premda bi se moglo uprljati uličnim blatom, najsiromašnijima, najmanjima.

Vjerovati da se u njima nalazi Krist, razlučiti na najbolji način kako bi se učinio mali korak prema Njemu, za dobro tih ljudi, to je napredak u vjeri, istaknuo je Sveti Otac. Kao što je i hvala napredak u vjeri, i željeti više je također napredak u vjeri; nije to dobročinstvo, nego napredak u vjeri, dodao je te kao primjer 'napretka u vjeri' dao Šimuna Petra, kojemu Isus u svakom trenutku daje da čini djela vjere, sve dok nije postao papa.

Osvrnuvši se na dva imena Šimuna Petra, papa Franjo rekao je da njegova vjera napreduje i raste u napetosti između ta dva imena: između Šimuna, ribara, grešnika, prijatelja...; i Petra, stijene na kojoj se gradi, onoga koji ima ključeve, koji govori posljednju riječ, koji pase ovce i brine se za njih. Njihovo se uporište, odnosno oslonac, nalazi u Isusu. I mi imamo dva imena, neka ih svatko potraži, rekao je Papa. Vjera Šimuna Petra ima trenutke veličine, kao kada je priznao da je Isus Mesija, ali i one u kojima radi velike pogreške; trenutke krajnje slabosti i potpune zbuđenosti, sve do sramotnoga trostrukog nijekanja pred slugama.

Ipak, u toj izmučenoj vjeri Šimun Petar ima poslanje potvrditi i učvrstiti vjeru svoje braće, našu vjeru, istaknuo je papa Franjo te objasnio da „možemo razlikovati tri vrste misli, nabijenih osjećajima, koje djeluju u kušnjama Šimuna Petra“. Neke mu misli dolaze od njega samoga; druge potiče izravno đavao (od zloga duha); a treća vrsta misli jesu one koje dolaze izravno od Gospodina ili od Oca (od dobrog duha). Možda je najveća đavlova napast bila pobuditi u Šimunu Petru misao da nije dostojan biti Isusov prijatelj, jer ga je izdao. Teret naših grijeha često nas udaljuje od Gospodina, ali On je vjeran, uvijek je vjeran, i uvijek nas vodi naprijed. Uvijek je siguran Gospodinov oprost. Napast je uvijek prisutna u životu Šimuna Petra, ali i u našem životu. Još više, bez napasti se ne napreduje u vjeri, istaknuo je papa Franjo.

Na završetku meditacije Sveti Otac darovao je župnicima primjerak knjige jednoga starog kapucina iz Buenos Airesa, oca Luisa Drija, velikoga ispovjednika, kako je rekao Papa, naslovljene „Ne boj se oprostiti“. Možda će nam pomoći rasti u vjeri u Gospodina koji je toliko milosrdan u praštanju, istaknuo je papa Franjo. Bio je to dar i poziv rimskim župnicima.

Poziv za pomoć u obnovi kršćanskih sela u Ninivskoj dolini

Niniva, 7.3.2017. (IKA) - Iz Babilonskoga kaldejskog patrijarhata svim biskupijama i kaldejskim zajednicama u svijetu upućen je apel da se financijski podupre obnova sela u Ninivskoj dolini, gdje su živjeli kršćani, pobjegli pred najezdom samozvane Islamske države. Neke biskupije i Patrijarhat su na raspolaganje stavili 500 milijuna iračkih dinara, oko 380 tisuća eura, za obnovu kuća i crkvi oštećenih tijekom džihadističke okupacije, kako bi se omogućio sto brži povratak izbjeglicama koji se kane vratiti svojim kućama, izvijestio je Radio Vatikan.

U apelu Patrijarhat potiče sve kaldejske zajednice da nastave velikodušno podupirati obnovu, a sklon je, kako javlja agencija Fides, prepustiti nadziranje obnove sela međunarodnim promatračima, zaduženim za promatranje eventualnih kršenja ljudskih prava, od strane oružanih snaga koje se bore protiv samozvane Islamske države, kao i za suzbijanje eventualnih sukoba između iračke Vlade i neovisne Vlade iračkog Kurdistana glede uprave oslobođenih teritorija.

U Indoneziji su u opasnosti vjerske i etničke manjine

Objavljen izvještaj o vjerskog slobodi Instituta Wahid

Vatikan, 7.3.2017. (IKA) - U Indoneziji su u opasnosti vjerske i etničke manjine. U 2016. godini porasle su zloporabe i nasilje, navodi se u Izvješću o vjerskoj slobodi, koje je objavio Wahid Institute, studijski centar ustanovljen godine 2004. u Jakarti, čiji su članovi muslimanski istražitelji. Među pogođenim manjinama je i kršćanska zajednica.

Indonezija je u svijetu najmnogoljudnija država s muslimanskom većinom, 86% stanovništva su muslimani. Nazočni su i Ustavom priznati kršćani, protestanti i katolici, hinduisti i konfucijevci, za koje je godina 2016. bila vrlo teška. Diskriminacije, nasilja i atentati razvidno su porasli u odnosu na 2015. godinu. Zabilježeno je 204 teška prizora te bar 313 zloporaba, koje se tiču vjerskih zajednica, a počinitele su ih uglavnom ekstremističke skupine, te državne ustanove i privatne organizacije. Nasilje poriv vjerskih manjina najizrazitije je u zapadnoj Javi i u pokrajini Aceh na otoku Sumatra. Ono je u suprotnosti s ozračjem uzajamnog poštovanja i miroljubive snošljivosti, koja uglavnom odlikuje indonezijsko stanovništvo.

Osvrnuvši se na stanje u Indoneziji u razgovoru za Radio Vatikan, o. Fernando Abis, misionar u Jakarti, rekao je da zasad žive u miru, da nemaju velikih problema. Osjeća se strah, istina je, naročito među etničkim manjinama poput kineske. Treba reći da Vlada dobro radi; vojnici i policajci su vrlo učinkoviti u suzbijanju nesnošljivosti, kazao je misionar.

Na upit odakle dolaze prijetnje, rekao je kako bi muslimanska ekstremistička skupina Fronta za obranu islama htjela svima nametnuti islamski zakon te da se druge skupine ne pokazuju u javnosti, još manje da priželjkiju državne službe, poput sadašnjega upravitelja Jakarte koji je protestant. Tu ekstremističku skupinu pak financiraju skupine koje imaju političke interese, kazao je, dodavši: Nedavno je napadnuta jedna crkva na otoku Celebesu, a kao znak prijetnje, prije nekoliko dana je pred jednom državnim ustanovom postavljena eksplozivna naprava. Unatoč tomu, treba istaknuti da su islamski čelnici umjereni, te da su čelnici raznih islamskih organizacija općenito vrlo oprezni, ne podupiru zadrstost, jer shvaćaju da najviše šteti samom islamu, zaključio je misionar Abis.

Prilog dokumenti

Tjedan solidarnosti s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Poslanica predsjednika Hrvatskog Caritasa varaždinskoga biskupa Josipa Mrzljaka

Draga braćo i sestre u Kristu!

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini obilježit ćemo ove 2017. godine po 11. put. Tjedan je izrastao kao izraz želje mnogih vjernika i ljudi dobre volje u Hrvatskoj, a odlukom biskupa HBK uobličio ga je Hrvatski Caritas. Tjedan sa zahvalnošću prihvaćaju i prate Hrvati u Bosni i Hercegovini, ali i mnogi naši iseljenici diljem svijeta. Ovaj Tjedan postaje sve više znak molitvenog i duhovnog povezivanja, ali također, prema mogućnostima, i materijalnog pomaganja. Mnogi potrebiti zahvalni su za svaki primljeni dar, a posebno stari i nemoćni koji ne žele napustiti svoju domovinu Bosnu i Hercegovinu. Budimo i ove godine na treću korizmenu nedjelju povezani zajedničkom molitvom i uzajamnim pomaganjem!

Ove godine treća korizmena nedjelja pada na 19. ožujka, kada slavimo i blagdan sv. Josipa. O svetom Josipu nema mnogo zapisa u Svetom pismu. Ne spominje se ni jedna njegova izgovorena riječ. Ipak, možemo reći kako je bio čovjek vjere, opisan posebno u događaju Isusova rođenja i njegova djetinjstva. Evanđelje opisuje kako je poslušao anđeoski glas u snu, te se poslušno odazvao zahtjevu koji je stavljen pred njega; bio je radišan čovjek, stolar, te je zbog toga Isusa pratio glas „stolareva sina“. Josipov život prošao je kao i toliki životi ljudi prije i poslije njega koji se ničim nisu istaknuli u svojoj sredini i za svoga vremena.

Međutim, taj skromni muž koji je bio toliko blizak Isusu i Mariji, Kristovoj Majci, intimni sudionik njihovih zemaljskih života i ostvarenja kojima su čovječanstvu otvorili vrata Neba, zaslužuje svu našu vjerničku pozornost. On je uistinu posjedovao sve osobine koje mu Crkva i zajednica vjernika iskazuju u liturgiji i pučkim pobožnostima. On je zaručnik i zaštitnik Djevice, hranitelj Sina Božjeg, glava obitelji, pravedan, mudar, jak, čist, vjeran, poslušan, ogledalo strpljivosti, ures radnika, ures domaćeg života. Stoga nas ne čudi da njegov lik susrećemo u našim crkvama, na oltarima, u obiteljskim domovima i zazivamo ga kao zaštitnika djece, obitelji, radnika, izbjeglica, umirućih...

Ne čudi nas ni da ga je Hrvatski sabor još davne 1687. godine, dakle prije 330 godina, proglasio i zaštitnikom hrvatskog naroda.

Evanđelje po sv. Ivanu spominje ga kao pravedna čovjeka (usp. Mt 1,19). Nema veće slave niti počasti koja bi se ovom čovjeku skromna podrijetla mogla pripisati. Jednostavan, siromašan, iskren, radišan čovjek, nedokučiva nutarnjeg života i duhovne snage, odazvao se Božjoj providnosti i postao suradnik djela spasenja prihvaćajući „uvjete“ za bračnu sreću, odgovornosti odgoja i obiteljskih tereta, nudeći i žrtvujući cijeloga sebe kako bi se ostvarilo djelo spasenja po Bogu i čovjeku kojemu je on po djelovanju Duha Svetoga nadjenao ime Isus (usp. Mt 1,25), priznavši ga svojim zakonitim djetetom.

Sv. Josip bio je, dakle, vrlo predan i posvećen čovjek. Potpuno predan! Predan Djevici Mariji, predan Isusu, prihvaćajući sve terete, odgovornosti, rizike i opasnosti kojima je bila okružena sveta Obitelj. On je bio poslužitelj, radnik, žrtva iz sjene bez koje se mnoga velika djela našeg Spasitelja ne bi mogla dogoditi. Bez njega Marija ne bi imala zaštitu, mali Isus u betlehenskoj štali ne bi imao toplinu. Njihov bijeg u Egipat, skroman život mlade obitelji koja se u tuđini prehranila zahvaljujući Josipovu radu, mjeseci šutljiva rada i skrivene patnje za domom, ali u isto vrijeme gledanje kako dječak Isus napreduje u dobi i mudrosti. Po životu i djelu svetog Josipa vidimo kako maleno i neznatno može postati vrlina bez premca. Ovdje je na djelu svjedočanstvo i prikaz jedne drugačije dimenzije vrijednosti čovjeka, one evanđeoske, koja nam se otkriva u Isusovim riječima u jedanaestom poglavlju Matejeva evanđelja: „Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.“ Evanđelje naviješta novo Kraljevstvo, ono Nebesko, a objavljuje se onima koji su na ljestvici ljudskih vrijednosti nisko, tzv. malim, neznatnim ljudima!

Sveti Josip tako postaje model skromna čovjeka koji po predanju Bogu omogućuje da se ostvari djelo spasenja. Poručuje nam da je za ispunjen i dobar život dovoljno pouzdati se u Božji plan za svakoga od nas, pa i onda kada ga ne razumijemo! U ovim vremenima posvećenima natjecanju u stjecanju materijalnih dobara, sebičnom egoizmu, koji nas otuđuje od zajedništva s našim bližnjima, ali i onima koji su nam bližnji po vjeri, tradiciji, duhu, povijesti, iskustvima - sveti nas Josip podsjeća da se ne trebamo stidjeti ako živimo skromno, od rada svojih ruku, ako nismo u prvim redovima, ako se ničim posebno ne ističemo. Upravo tim skromnim ali dostojanstvenim životom od rada, primjerom marljivosti, radišnosti i vjernosti Bogu, zajedništvom u nevoljama i teškim vremenima ostvaruje se i pokazuje da upravo ono „siromašno“ u očima ovoga svijeta ostaje zalogom općeg dobra, zajedništva i opstanka pojedinca i naroda, i pokazuje se kao najveće „bogatstvo“.

Po zagovoru i primjeru sv. Josipa podsjetimo se da smo sve što činimo pozvani činiti uvijek s malo više ljubavi. Stoga Vas, braćo i sestre, pozivam da i ove godine u Tjednu solidarnosti i zajedništva, a osobito u nedjelju, na Blagdan sv. Josipa, budemo duhovno bliski jedni drugima, da nas granice država ne razdvajaju, nego da nas naša katolička vjera i Crkva, u kojima stoljećima živimo, duhovno ujedine. Uz izraze zahvalnosti, neka nas sve blagoslovi dobri i milosrdni Bog po zagovoru sv. Josipa.

mons. Josip Mrzljak
predsjednik Hrvatskog Caritasa

Priopćenje Stalnoga vijeća HBK

O nedjelji – Danu Gospodnjem

Europski savez za nedjelju (ESN), koji okuplja radničke sindikate, političke stranke, građanske udruge i kršćanska društva diljem Europske unije, predložio je prije šest godina (2011.) da se na prvu nedjelju u ožujku potakne javnost poštovati nedjelju kao „dan počinka od rada, obiteljski dan okupljanja i druženja, dan kulturnih i socijalnih aktivnosti, te kao dan Gospodnji" kada kršćani spominju i slave uspomenu na Kristovu pobjedu slavnoga Uskrsnuća. Hrvatski biskupi su prije dvadeset godina (1997.) uputili pastirsko pismo u kojem su progovorili o nedjelji kao danu Gospodnjem i danu blagdanskoga počinka. Komisija Hrvatske biskupske konferencije za „Pravdu i mir" (Iustitia et pax) u više navrata (2000, 2004., 2012.) zalagala se za ozakonjenje neradne nedjelje u Hrvatskoj, za promicanje toga dana kao obiteljskog blagdana, te posebice kao liturgijskog dana okupljanja oko stola Gospodnjega kada vjernici slušaju Riječ Božju i slave svete Tajne spasenja.

Spominjući pastirsko pismo hrvatskih biskupa od prije dvadeset godina o nedjelji kao danu Gospodnjem i danu blagdanskoga počinka, Stalno vijeće HBK podržava i „akciju Europskog saveza za nedjelju". Potičemo zauzete Kristove vjernike laike, katolička društva i pokrete, te sve društvene institucije i udruge koji se zauzimaju za čovjeka i njegovo dostojanstvo, da svojim djelovanjem pridonese očuvanju nedjelje u njezinom povijesnom značenju, kao neradnoga dana koji pruža prigodu za obiteljsko okupljanje. Razumljivo je da postoje službe u društvu kao npr. zdravstvene, sigurnosne, prometne i neke uslužne koje su od općeg i javnog interesa, pa ih je potrebno činiti nedjeljom i blagdanima. No, ima poslova i zaduženja koje se ne mora raditi u nedjelju. Tu prvenstveno mislimo na poslove u kojima su radnice i radnici, zbog slabosti hrvatske zakonske zaštite, „prisiljeni raditi bez nedjeljnog odmora". Oni zbog toga nedjeljom ostaju izvan kruga svojih obitelji i svoje djece, dok je drugima to dan odmora. Nikakvo čudo što im zbog te očite diskriminacije „radna nedjelja donosi određenu prazninu i sumornost".

U tom vidu upućujemo ovo kratko priopćenje javnosti i pozivamo sve ljude dobre volje da se pridruže ovoj plemenitoj građanskoj, ljudskoj i kršćanskoj akciji solidarnosti za nedjelju. Ona je zadnjih godina poprimila i europske dimenzije pod nazivom „Europskog saveza za nedjelju". Pozivamo stoga i hrvatska obavijesna sredstva da podrže inicijativu pokreta za slobodnu, obiteljsku i posebice humanu i kršćansku nedjelju koju zbog njezinoga temeljnoga značenja vjernici nazivaju „Danom Gospodnjim".

Stalno vijeće HBK

Zagreb, 1. ožujka 2017.

Korizma – hod nade

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 1. ožujka 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovaj dan, Pepelnicu, ulazimo u liturgijsko vrijeme korizme. A budući da obrađujemo ciklus kateheza o kršćanskoj nadi, danas vam želim predstaviti korizmu kao hod nade.

Naime, ta perspektiva postaje odmah vidljiva ako se sjetimo da je Crkva ustanovila korizmu kao pripremu za Uskrs, te je dakle cijelo to četrdesetodnevno razdoblje obasjano uskrsnim otajstvom prema kojem je usmjereno. Možemo zamišljati Gospodina Uskrsloga koji nas poziva izići iz naše tame, a mi krećemo na put prema Njemu, koji je Svjetlo. A korizma je putovanje prema Uskrsnom Isusu, to je vrijeme pokore, pa i mrtvljenja, ali nije cilj samoj sebi, već joj je cilj dovesti nas do toga da uskrsnemo s Kristom, da obnovimo svoj krsni identitet, to jest da se ponovo rodimo "odozgo", od Božje ljubavi (usp. Iv 3, 3). To je razlog zašto je korizma, po svojoj naravi, vrijeme nade.

Da bismo bolje shvatili što to znači, moramo spomenuti temeljno iskustvo izlaska Izraelaca iz Egipta, opisano u Bibliji u knjizi istoimenog naziva: Izlazak. Polazna točka je stanje ropstva u Egiptu, ugnjetavanja, prisilnih radova. Ali Gospodin nije zaboravio svoj narod i svoje obećanje: poziva Mojsija i, svojom snažnom mišicom, izvodi Izraelce iz Egipta i vodi ih kroz pustinju prema zemlji slobode. Tijekom tog putovanja iz ropstva na slobodu, Gospodin daje Izraelcima zakon, da ih nauči ljubiti Njega, jedinoga Gospodina, i jedni druge kao braću. Pismo pokazuje da je izlazak dug i mukotrpan: simbolički traje 40 godina, to jest koliko traje život jednog naraštaja. Naraštaja koji, suočen s kušnjama toga putovanja, u stalnoj napasti žaliti za Egiptom i vratiti se natrag. I svima nama je poznata napast da se vratimo natrag. Ali Gospodin ostaje vjeran i taj siromašni narod, predvođen Mojsijem, stižu u obećanu zemlju. Čitavo to putovanje proteklo je u nadi: nadi da će doći u Zemlju i upravo u tome smislu to je "izlazak", izlaz iz ropstva na slobodu. I ovih četrdeset dana su također za sve nas izlazak iz ropstva, iz grijeha, na slobodu, na susret s Kristom Uskrsnim. Svaki korak, svaki napor, svaka kušnja, svaki pad i svako ponovno ustajanje, sve ima smisla samo unutar nauma Božjeg spasenja, koji želi za svoj narod život a ne smrt, radost a ne patnju.

Isusova Pasha je njegov izlazak, kojim nam je otvorio put koji vodi do punog, vječnog i blaženog života. Da bi otvorio taj put, taj prolaz, Isus se morao lišiti svoje slave, poniziti se, postati poslušan do smrti, smrti na križu. To otvaranje puta kojim možemo prispjeti vječnome životu platio je do posljednje kapi krvi, i zahvaljujući njemu mi smo spašeni od ropstva grijeha. No, to ne znači da je On učinio sve a da mi ne moramo učiniti ništa, da je on prošao putem križa, a da ćemo mi "ići u nebo u kočiji". Tomu nije tako. Naše spasenje je svakako njegov dar, ali pošto je to povijest ljubavi, zahtijeva naš "da" i naše sudjelovanje, kao što nam pokazuje naša Majka Marija, a nakon nje svi sveci.

Korizma živi od ove dinamike: Krist nam prethodi svojim izlaskom, a mi prolazimo kroz pustinju zahvaljujući Njemu i iza Njega. On je kušan za nas i pobijedio je Napasnika za nas, ali i mi se moramo s Njim suočiti s napastima i nadvladati ih. On nam daje živu vodu svoga Duha, a na nama je da se napajamo na njegovu izvoru, u sakramentima, u molitvi, u klanjanju; On je svjetlo koje pobjeđuje tamu, a od nas se traži da hranimo mali plamen koji nam je povjeren na dan našega krštenja.

U tom smislu korizma je "sakramentski znak našeg obraćenja" (Rimski misal, Zborna molitva Prve korizmene nedjelje); onaj tko čini korizmeni hod uvijek je na putu obraćenja. Korizma je sakramentski znak našeg putovanja iz ropstva na slobodu, koje treba stalno obnavljati. To je zahtjevan put, kao što i treba biti, jer ljubav je zahtjevna, ali je to putovanje puno nade. Štoviše, rekao bih da je korizmeni izlazak hod na kojem se sama nada oblikuje. Napor prolaska kroz pustinju – sve kušnje, napasti, iluzije, opsjene... -, sve to služi oblikovanju čvrste nade, postojane nade, po uzoru na nadu koju je gajila Djevica Marija, koja je u tami muke i smrti svoga Sina nastavila vjerovati i nadati se u njegovo uskrsnuće, u pobjedu Božje ljubavi.

Srca otvorena tome obzoru udimo u korizmu. Osjećajući se dijelom svetog Božjeg naroda, započnimo s radošću ovaj hod nade.

Isusove kušnje u pustinji

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 5. ožujka 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu prvu nedjelju korizme, evanđelje nas uvodi na put prema Uskrsu, pokazujući kako Isus ostaje četrdeset dana u pustinji, gdje ga đavao kuša (usp. Mt 4, 1-11). To se zbiva u točno određenom trenutku Isusova života: neposredno nakon krštenja na rijeci Jordanu, a prije početka javnog djelovanja. Bio je netom svečano uveden u svoje poslanje: duh Božji sišao je na Njega, a Otac Nebeski ga je proglasio „Sinom svojim ljubljenim" (usp. Mt 3, 17). Isus je sada spreman za početak svojeg poslanja; a budući da ona ima deklariranog neprijatelja, to jest Sotonu, on se odmah upušta s njim u borbu „prsa o prsa". Đavao upravo igra na kartu naslova „Sin Božji" da odvrati Isusa od toga da ispuni svoje poslanje: „Ako si ti Sin Božji...", ponavlja mu (usp. rr. 3.6) i predlaže mu da izvede čudesa – da bude „mađioničar" – kao što je pretvaranje kamenja u kruh da utaži glad i da se baci sa zidova hrama kako bi ga anđeli spasili. Nakon te dvije kušnje, slijedi treća: da se pokloni njemu, đavlu, kako bi zavladao svijetom (usp. r. 9).

S te tri kušnje Sotona želi Isusa odvratiti od puta poslušnosti i poniznosti – jer zna da će tako, na taj način, zlo biti poraženo – te Isusu predlaže lažni prećac do uspjeha i slave. No Isus sve otrovne strijele Zloga spretno odbija štitom Božje Riječi (rr. 4.7.10) koja izražava Očevu volju. I tako je Sin, pun snage Duha Svetoga, izašao iz pustinje kao pobjednik.

Tijekom četrdeset dana korizme kao kršćani smo pozvani slijediti Isusove stope i upustiti se u duhovni boj protiv Zloga snagom Božje Riječi. Ne svojom riječju, od nje nikakve koristi. Božja riječ je ta koja ima snagu poraziti Sotonu. Zato je potrebno dobro upoznati Bibliju: često je čitati, razmatrati, usvojiti. Biblija sadrži Božju Riječ koja je uvijek aktualna i djelotvorna. Netko je jednom rekao: što bi se dogodilo kad bismo se prema Bibliji odnosili kao prema svojem mobitelu? Kad bismo je uvijek nosili sa sobom, bar malo džepno Evanđelje, što bi se dogodilo? Kad bismo se vraćali natrag po nju ako bismo je zaboravili: zaboraviš li mobitel – oh! nemam ga, vraćam se tražiti ga? Kad bismo je otvarali više puta na dan? Kad bismo Božje poruke u Bibliji čitali kao što čitamo poruke na mobitelu, što bi se dogodilo? Jasno da je ta usporedba paradoksalna, ali tjera na razmišljanje. Doista, kad bismo Božju riječ uvijek imali u srcu, nikakva nas napast ne bi mogla udaljiti od Boga i nikakva nas zapreka ne bi mogla odvratiti od puta dobra; znali bismo nadvladati svakodnevna šaputanja zla koje je u nama i izvan nas; bili bismo sposobniji živjeti uskršli život po Duhu, prihvaćajući i ljubeći svoju braću, posebno one najranjivije i najpotrebitije, pa čak i naše neprijatelje.

Neka nam Djevica Marija, savršena slika Božje poslušnosti i bezuvjetnog pouzdavanja u njegovu volju, podupire na našem korizmenom putu, da poučljivo slušamo Božju riječ kako bismo postigli pravo obraćenje srca.

Nakon Angelusa

Prije nekoliko dana smo započeli korizmu, koja je putovanje Božjeg naroda prema Uskrsu, put obraćenja, borbe protiv zla oružjima molitve, posta i djela milosrđa. Svima želim plodni korizmeni hod; i molim vas sjetite se u svojoj molitvi mene i suradnikâ u Rimskoj kuriji, koji večeras započinjemo tjedan duhovnih vježbi. Hvala od srca na toj vašoj molitvi.

I, molim vas, ne zaboravite - ne zaboravite! – što bi se dogodilo da se prema Bibliji odnosimo kao prema našem mobitelu. Razmislite o tome. Biblija neka uvijek bude s nama, blizu nas!

Želim vam ugodnu nedjelju! Dobar tek i doviđenja!